

AUTHOR SOLOMON IBN GABIRDOL

NO. 986

TITLE מקור הפנינין

RR _____

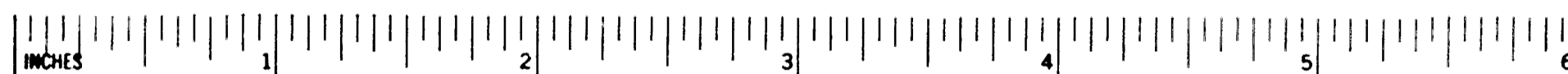
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

IMPRINT 1466

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. LUTZKI 883; ENA 3860

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

ספר מבחר המאמרים

"The Choice of Thoughts"

being an interesting philosophical Commentary on the Pentateuch by Rabbi Nathan ben Tibbon, who lived about 1326.

2.

"ספר מבחר הפרושים"

"The Choice of Pearls"

Being a selection of Philosophical Proverbs, moral and social sentences, to be observed in all circumstances &c. written in Arabic by Salomo ben Gabriel and translated into Hebrew by R. Jehuda ben Tibbon, in the 12th Century.

v. 13. This M.S. is written in the year 1466. and has many interesting variations from the printed one.

~~(מגני הנפיקים)~~

121 קובץ

מבחר המאמרים "לר' נתן בר' שמואל רופא
מבון ביאור על התורה (די רוס 1140)
וקצול ממנו בדפס. (וטעות באופהם הקורא אותו
בשם "זכרון טוב" 144 א. כי לכל ס' מחמשה ח"ת
קרא בשם אחר. אבל הם' היא אחד ושמו "מבחר
המאמרים".

2 א

ס' אבחר הפנינים לר' בן גבירול. שניהם
נכתבו ביד ר' יעקב בן שלמה בעד ל' שבת
בר' משה ריססא בשנת רכ"ו (1466)
מחיק דפים 1/4

47a. 47b.

לשון קצת מולת משה

בראשיות ב ראשית או בית ראש בראשית
וכעבור שנה נורת ברית לבית זכר סה

ולעבור בין הברית בזה חלת בראשית כזאת חברה בר
הברית ברית לחט ואט באמצע להורוק על מראה כבוד הט
כחט אוכלת עטר בין בתי הברית גם אט ירחון אל טר
הרחח חלת בראשית פית בתטרי בראש השלם חליבא דח
ראח בתטרי עברא השלם או יאמר כי תטרי אב לחדט
לא קודם וראשון גם כמקטאל מן החדטיס רחשון תטיב ותמור
כא תטרי בטת ברת חלת בראשית חלת חותק מן היר
האחדים נגמן המאוק ושורט העטרוי גם יט במלת בראשית חכל
המוטאוק מן הגרון והחך והלטון והטיניס והטפת גם טרוז במלת
בראשית באילו תמור התורה לחדס בסכתי יהיה לך השארות
ונטאוק לשלם הבת כלמ ב"י השאר או סאלו תמור לחתמה העמה
ברצונך ט ב"י קטאר גם ירחון לחדס סיתבוקן פטארית הסודות
כי הש רכ"י בטארית ימין וכאילו חלה אוח טבואה וכעבור היות
הטבת רעז לחידוט השלם רחז במלת בראשית ראי טבת או ירא
טבת חחלתו ט רחז כי יט קאר ביט וקאר כט גם רחז תט חט
לפי חוקכלי גם יט א"ט רבתי לעוברי אט ברית גם תנה הקור
לקולא בה טרית אכי וכעבור היות הטבת רחז לחור השלם הבא
ט טבת יאר גם ירחון כי הש יקרי אכר יטב גם אכר יטב
וחכל לפי חוקכלי גם ירחון לבו כי הרביב אט השלם וכנגד אט
רביב נבדא אט רבתי גם בעבור היות הבוטק מן המדוק החחולטי
רחת במלה הזאת ראי כטת חני ירא כטת כי הכטת יאר פכטעלון
גם תנה סעודת להביא עני מרודי בית הכיא גם תמור הקור
אטיה בני אדם בנע לחקוס ראטיק אותם גדוליס בתורה

והוא ראש כל קנין .. והכל כפי המטין .. והוא כל ענין
אשר אין לו שחר ..

והוא אוצר נחמד	ומנובו לא יחד
בהון נחן נצמד	כא ילך שחר
והוא לבב נלצה	ואין אהב שליטה
לכל דורטו שלא	כה יש ולמחר
ומי יוכל למחר	בהוד אהבי שפר
כח על שפר	שמו נקרא לבחור

ספר בראשית

הלחבר כפי דע יטכיל

אמר

הספר הראשון הזק לחומש. הקורה כללו הוא סוכב
 על השאק בראשית המכונה חסדי המכע והוא הנקרא גם כן
 ספר היסוד .. והספר השני סוכב על השאק חסדי ונקרא ספר
 הגאולה .. והספר השלישי סוכב על רשק העניו והשטור ברצו
 הקרבנות ונקרא ספר תורה כהנים ..
 והספר הרביעי סוכב על ענין החסד להודיע חסד. ה' עש אכונ
 שהינכח השג ורכו לעשה וידעו את הארץ המוכה והחברה
 .. ונקרא ספר חומש המקודי ..
 והספר החמישי סוכב על ההזיהות והתכחוח המכילת נפש הא
 לבחור בטוב ין בארץ החיים ..

בראשית

דע יטכיל האלה: שהענין הטל בפרט פא
 להודיע תכלה חסוד השגם הזג המחודס הנכבא חסדי
 לט ושהכודי יקע חדטו והלציאו חסדיסה מוחלטה לט גמר
 וכי הט לבדו קדמון חסדי גולגו ואפס כלוקו ..
 ובענין זה שתחה התורה כקבלה חסדיה פלא למוד חסדי

בדרך נקל שישיג המונשי הקורה ידיעה מקובלת מאחדת החזקתיו
זוהי טעם ישג חכם גדול בדרך המחקר .. (וכן חייב בעל הדק שאומין
חמונה קיימת בלמה טכא בתורה יוקר ויוקר מקדכרי הנודעיה בדרך
הקט מושה. לפי שקבלת התבונה לעולם מקבלת ההקט המופתי
ולמה טעם כללית אלמה צושה ע"י ולמה רינת דוד באה הורקה
תמימה במחזור השמים מספרי פכוד אל שאל כי כל מה שגודע
מקצוע השמים ומהלך הכוכבים לפי לגסוטי בדרך ~~השמים~~ נכעלח
גדול ועל כן בעיני תורה החטטה המקראי מכל חקיה בדרך
עושה יאטיקודי לגובה .. נוד באכשטה הזאת לביר
ענין האדם בעלוקה יצירה לפי שהיון הקלעל בעולם הזה הטפל וטלול
בו כל ההרכוק מראש ועד סוף ונתקסם לו סלמון גדול מה שאין
כמוהו בכל מעשה בראשית והוא החטט כלם אלה ודמויו ולפי
זה עבד מכל יצחק והוכן לו מקום עבד והוא החטט מן ענין שבת
כו. לגל טגס חלכו במהיון. עוד כא ללמד דרך הגלול מעשה
כי בעד טהיה האדם נוטה אחרי טכלו ומקנה בחדס יטוד וטוור
מטק בוריון היה מקשט מעשט פירוק האיילגוק מכל יציע וו
ועלל ובעאוקי אחרי אטכו גרש מן ענין והוטט מחלבו קוף מה
ודרדי והדומה להם כדוכ עשב ועלל וכל זה מדה כטע מדק
וטגרי הדכר הרע הזק עד טטולדו לוקין והכל נרשח ~~החזק~~
מבס אר אחין כסדה כמקב ותטכ בלבו להסתיך הדכר מאכיו
ומאחו. ונה ירע המעשיח מחכון טככו גלה אורו והעשטו להיור
עד ועד באלן .. עוד כא להודיע עשט הוכי חומסים
והגולל מה טלל ענין להם כיד חזקה לפי טחיו ככ המוטט
והדייני ולא היו יראים משלם והוא טקט מדק ימיהם טעך
אל חדר חטטי הדורות הקודמי לבס אול יחזרו כטטוכה ולל
יאכרו במדק הדן .. עוד כא להעיר על מאמו השטלים

הנקראים גבורים בימים שלא הועלה להם גבורתם ללג אך
 שמו מעל פני האדמה ונשכח זכרם והשי הכתוב דבר גיבור
 נבא לחס לטם נחמה וחרטה ועצבון בבריאתם על דרך דנה
 תורה כלטון בני אדם להבין הטומעם ולהדיעכו איכו חסן
 לטוב הברואי היצורי ולאכזרם רק לקיימם כדרך הקע והחין
 דזה כזה עקרי בלאו בפרט הזאת ביסוד האמונה הא בקדמו
 השיתוף בהידוט השלם הן בתלית חין האדם בטעם שלמות
 בטמות הגוף וטלמות הנפש הו טמול וכשנט ביחיד
 וברבים הה בהטמול ה יתשל כפתות ונס במשידה וכל
 זה נודע לנו כפתות התורה בפרטה הזאת הנקרא בראיית
 שהטעם ראטיק חכמה בקבלה חמיקר לפי חסם ונביא שקיבל
 התורה חצי הגבורה ואין לחלק עליו בטוס טעם לפי שהוא רק של
 על הנביאים ולפי אין לבדהר אחריו לפי טאמורה צופה
 אצלו ואצל כל משכיל מחמין בתורתו אלף שלא יסעק כדק
 הידיעה מופתית ולכן חייב לטמך על דברי הנבואה האמתית
 ולזה רחם הקסם באמרו אם לא תדע לך היפה כשו ..

פרישת נח

אמר המחבר ראוי לבל אדם מטכיל להתטק
 בפוטעה הזאת האמתית דרכי הגמול והשש נישאר
 סבל דכר כע שלא יטעוהו המים זדונים פן תקיר עטו
 רעק בהקיר ביד מיליה ותדומק חטאן יכסוהו ויטיס
 איל לבו להמלא חקטן עלוה ומעשר כו כעשוקו לו
 טופה כמשעזי הטובי וטפר אוקה בכופר ענות יקטס
 יעשה את התבה תפקי טפי וטלטי כנגד טלטה שלוחן
 בטמוד החכמות הלמודיות והעכשוק והאלהיות זו אחר

זו זכרון כי ידוע עליו שיש לו חכמה הנכונה חלילה שסכנו
החיד העולה יין החיץ כי זה מכונן כמין האדם גשם טכזכות
העולם שמי וכעבורו נכרא וחסס סכא נחאל הקיבה ומילא
כעקרת שמי חסע כעל ח"י בהכפסו להם כל מאל הצריך להם טל
חסר כעלם הטל הזה נברא ועמיד בזכור האיש הזה הטלם
כי ידוע הוא שהצמחי נאמא לצורך בעל חיים ובעל חיים לצורך
האדם ומצאור האדם הוא להמא לצורכו ולמחייתו ולהטל
כמו נאמא לל כל העלם הזה לא נברא אלא לצורך לזה טל
לחברת ולשרתו ..

זה הולך בדרך הזה מלמא חן בעיני תמיד ונזכר לפני ולת קטוב
טסקטק העיני בעין היא מזכרת — ה לפי שאין
טכחה לפני יר אלמ העיני כמו שאמא לל חתקטתי דמות חמוק
לי והוא כמו טכא מעשה חרבה במואה הקטק אשר יהיה בעין
וע"י שהחומר הוא הנושא המי הזדוכס ועיאתה הקטק לכור
בריק שלם כי החסרכל במעשה העליונ העליוני הוא האמר
חוקי והטכר לעש לא זולת זה הרי בן להודיע כי בבחינת החיצון
יקחמתי מצחוקתי וחחוקתי השאומד בקבלת הפטיטוק ופחוקתי
ומחשלקי בכל העלמי במעלה ויעק ולעלם טחוד העלם הזה
הטל למעה פחוק מחומר העלם הגבוה ויש טמין באדם טמר
חידל אצל לבהמצאע בגלגל אשע שהוא המכוון במצאוק העל
הטל הזה לבר והבנה בן בטלם מהמין ספוא כמו טמא לל
כל העלם לא נברא אלא כטכיל זה ואמרי החכם ועריק יסוד שלם ..

פרשת לך לך

אמר המחבר ענין חרטה הזאת הכללי

ברא להודיע לבל מבקט של מען שצריך לעבוד ששגגותיה כל
 בעל מדה או בעל אלוהי דעה ומחוקה רחוק או קרוב אב או אם
 אח או אחות — עד שיעבוד לבי הצדק היה הגדול ארבע משה
 וכיף אבין וכל קרובין לבי שאדם עמשן בעבנו אלהים והשלימות
 נמשלן האדם בחברתם. ולזה נאמר לאברהם אבינו לך מאחריך
 ומחולק נבא כדי שימור האני ללמוד וינח מה שאינו ראוי ללמוד ועוב
 שיגד האדם באין נכביה ויסתכל בגדולת לפי אחר: לפועלן מאשר
 ישגה על שמרין ויקטא על חביריו לנזקו כמו שאמר אל הויזוב
 לא רינת ולא ראש למנועם. לפי שזכר ארי ארי נראש שועל שועל ועוד
 להינתק ארי מהינתק שועל ולזה אמר החכם הולך אקמסמי יחכם ואל
 זה כיוון דוד עב באגרו אמרי האיש אשר לא הלך בעצת רשע עו בפתימת
 ספרו להודיע כי הטלמוך הוא כהרחק חברת הדע: לא זולת זה והוא
 המסונן בסיפור זה על אברהם אבינו להנחיק: לא יטלם האדם זלג
 זה וארי שיטלם צריך להסתכל להשלי אחר: כמו שזכר ואל הנפש
 אשר עשן מרן. ונאמר אחריו ויקרא סם אביו בעל ין חלמיב בחסדו
 הצדול לברואין כי העבד — הלימוד היא גולה מל הטובה טכר
 קטן צדיה לעשן האדם ובהסלף הנפש מכה למעשה כמו שפ' ואלת
 הנפש אשר עשו כחן וכבאמר הנביא עליו הטלם הביטו אל אברהם
 אביכם לפי שהוא החל לקרא מפי אדם ולמטפם בעבודקה ולשחררם
 לעבדוק אלהי אחר: ושלמען האדם יושג בעדו מדות הנזכרת הלמינה
 והלמוד ולפיכך ענימסו קחלה בספר הכתנ לחדון הטלם הזה
 אחר כן ספר הכתנ נירד יאכרם מעימה חשב שהיה יעב בארץ חשב
 הצדן הגדול הביאנו לזה נטס במחוננו טלם יחסר לנו כלס מהצריך ואל
 הסיפור על דבר אטרו אנעץ שהוא עשן קסה נגפא גדול בהתחלתו עדי
 באחרונה קנבנית טעשה לב אעץ שידע הטלם כדרך עמיה טלם
 יקרב אלה אדם. וכבר צה אוקר לשנות דכביה כדי טלם יהג האן

שאלו יחידים ~~בגלל~~ אחד זה בא לבפר שהיו לו זמן וכך
 לעת ההוא עם צדיק שהלכות שגנו צדמה לו לה
 אחרי כן סיפר הריב שנפל בין דונעיס שלג וד'ועל לוט בן אחיו ^{והע}
 והוא הטלש למוב לבבו נטלמות חרובתו ודף הטלום והוא שאר
 אל נא הפי מריבך בית וביתך נאמר הלא כל הארץ לפני הויה
 אע"פ שטוב שבת אחי גם יחד כשיטעל הריב כינהם טוב להם
 שיפרד מעל אחיו כי בהפרדם תשכלק החריבה ותפור חזים
 וחקטקה הוא שיאמר הטלם הפרד נא מעלי וכן אומר אס ~~העל~~
 ואימינה סז ללעד מדה חטובה שהטלם לז הפגאה על טט כ
 כשכיל שהתכרך בגלג ולז הזכיר לו חזק דבר .. ועל כז ללעד
 מדה חטובה שלז יקטיר תיש בטובך אחרי אחר שיספיק לו הט
 הנשאר לחלקו והוא שאמר לו לבחור הנא ללזנו לא כמידת
 הרע שחזק פירין בטובה אחרי ומקטאין עלה .. אחרי כן בא לטש
 מלחמת המלכ בגלל לטט שנטכה מיתך מלחמות ההם וטס
 התיחסו לו חמט מדות טובות וחטובות .. ~~האמת~~ חדת היחולצו
 כי נצאו לחלוץ מאשר טמע כי נטכה אחז .. ~~הטעיה~~
 חזק הגבורה והכחון כל כי התכבד בילדי בית ארבע מלבים
 ק שלטיט מדת חסד וההסתמקות בחמו אס מאומ ועד טלו על
 חטט שהחמון ההוא היה מעטן שבניס אע"פ שהוא זסט כז
 מן הדין .. ק רביע חזת טעית הכרית לבג בעל ברית בין שהא
 בן בית ובן שאינו בן ברית לפי טראני לזיס לקטר חבדו להית
 לעזי לער צרה .. ק חמיטיט וזת ההנדחה לטס וההכרה
 טהל ממת והוא טען מעטד לכהן עלין לאל ..
 אחרי כן סיפר הכת שביקט הטלם זהט לתת לו זרע חטאים
 ולהטאיר אחרי ברכה כזי טיה חיוב מציאות הט במצד
 כעלם והיה זה אצל מהטטט טיהיה לזבן חטט הזקנה וזודיעו

לעצב ל... ונמלכ... ארבע... עולב... כי עקרי
ה... לזון ולפי... — לכיון... העול... עלת
אין ועל... הלב הקודמ... לשלמע... השכל הוא עבדי... ודעו
שהוא האלהי לבדו ועל זה סובבת כל הקורה ולפי שהכרית
קודם לזון כי עקרי הכונה היא במטה היא לזול האב את
כנו לקבל עליו בדיקה להצדק לאלהי ולקבני... בבדיקו שלאמת
אבינו כי החכמה בבדיקה היא מלפני בעצמו והיא הכונה ..
ולבד לזון הקודם וכי החול הזומה החקירה בנו כשה...
מאבילים עצום האור שלהם הוא עכרי לשעבר כי הוא חוץ לזון
החיו טוב בעל כיהאור שלגו הוא בעש הגון ועומד מתחיד
בני יודי בדיקה זה בזכרי לפי שהנכח היא עבדית לשור הזכר
נאלץ קשקש והוא יחטול כך להתיצה ולהדריכה בדרך ונעשו
כל מעשיה על פני .. ובעבור היורה על דרך זו הוא גם הסב
שהיא מעורה חלל מלפני עשה שהזמן זמנה כי אילת היתה טרודת
לעשות החטור כארץ היה הכעל בלא שר בזמנ' החם והיתה
קמטה נמלך בניהם ותפוד החמשלג המכונע לבועלן ולפועלן
ואת זה הסכיך האור הדוח בזכרי והאור הוא טלל טובור רכב
כי הוא מועיל העשך טלל לבלל האומה להקרב יחד הזרעם
ולהעיר זה כיה ושלל להתעבכ במאור האומה כמו שהקשרבו
הם ולא טרעה זאת מאת עד שאין ביניהם קירוב מבעי והוא
סבת מלחמותם עד השחרם .. והם בחסדו השאיר הקירוב
כנו ושמו נקרא עלינו ושם האבוק ג' א'ע'ב ששעו ופינו הדיחו
חוקנו בכל התצור וכל העש' שאנו — מפורדים בנה'
ומכרם' סמיד להכחידנו מצי עד טלל יזכר עלינו שם ישראל ..
ועם כל זה חנו נקרא' בסם יעקב בסבת האור הנמסר לזכורינו
ואהו שאמר הכי' ויקרא בהם שמי עו' . מאצק אומר שאורם

הכיר

הכדיק ריבנה תעלג כללך והוא יצ סנדק רועלת השלל
 כיהוא אור ופימן לדעתהט ולקבלו כאלה וליחדו והוא המטון
 ככל הקנה והאור גכ סבה לך יום הושן כלקייח
 אטה דרך ימך טעם ודרך זהירות והוא המכון במטה יהוא גכ
 סבך למנוע היתרונות כלל המשים והוא המכון בחשאי טובים
 ולכך ענו כו למור במצנך מלה כטס טה טעסקו לבדיק כן קטטו
 לקנה ולחוש כלי

פרשת וירא אליו

אמר המחבר טעמן הטעם האר
 הכתו סוכב על מדק הרחמנות והחמלה וקייס מאל המס
 ית לחסידיו והכליק האהב והיראה לכן ראוי לטבעל דק להדגל
 עצמו במדק הכדיכות ולהתנגד חדי חיינתו כפי מה שיחכנו הט ית
 לטי יאמדת הנביבונ מאד מרה חטונק ונכבדק ובה יאטול האדם
 על זולתו ובה ידמה לבוראו כפי כמו ויגיע אל מעלגך רחוק ויהיה
 יאחוב ונחמד ועבד בעיני כל האדם וילמוד זה מהסימך טסיטר
 התורה תמימה על אברהם אבינו השלם שלט טכע נדיבותו הי
 המטרסמך יטכ טתם האתל כחס הזס טהוא ער השיע
 והמטחה לאדם גדול כחוקו מאורן למה היותו חלטש מהמילה
 נחמדיח על עטמו כזה להמציא חנוחה ככיתו לעובדי ולטכיס
 בעת חטוב ולהיחלם שעור קמח סלכ וחמיחה וחלב וכץ יכך
 דך נטוב וכוונתו היתה כזה תמיד למטוך לבוק הכבוואי לעבול
 הט ולהיגלם באעטת והענד הכתו עליו כי כראורו ג אישים
 כעבים עליו טלח לט לחמיהו קס וכן לקיחם חטבת האר ל
 והקטל טלח יעבו מעליו עב שיחט אילג ונדו כנרבה חטט
 נעשה הרבה כמדק הכדיכ חטובי טאוחכי מעש ועשיי הרט
 הוא אמר ואקחה סר לחס והס למוב מוסרם אמרו לע כן השעך

כבוד דד' ר"ל שאלה אברה שהיה כחו יפה כדמו ל' המלאכה
בדמות אנשים לנה שהיה כחו רע נדמה ל' — בדמות
— מלכות והצדיק השלש מידות לקיים כחו ולאו עוד אלא
שעבוד לשמים חוקים יורה לעד שרחמי לבטל הכיבד לכבוד האומה
כל יכלת וזה אחרי שנתנו למעדרו בשוהו בשורה טובה
ולפי שראו מי שיהנה מסעודת אהרן צדיק לברכה ומה שצולח
ויבא חלנו בזה לחודיע שהמעשק במידת הניכוי הש' נגלעלנו
ומטעמים כי זהו מעלת הנבואה שהיא קלוק שלמנו חין הקדים
שהוא להטלם עצמו ולבטלם חסדו ולתת כפי יטבו ויא' שהש'
גלה וקלה ואחר כך נשא עינו וראה ג' אנשים ויהיה הטעם —
וכבר נשא עינו ויקרא . . . והעצ כוח אמר שהם ג' והוא א' שגד
המסוק אלא יתבררו . . . ופסוק ייבאו בע המלאכה סדמה יביט
וזה חינו וחוק מהיוק העשן טלו כמראה הנבואה יעוד כן להודי
שהצדיק יראה בחלומו — עניני צדקות והחכם ששן
חכמתו והעייב עשן נדיבותו ועל דרך זה יבוא החלמות הצדיק
והנבואה טומחטבה תפיקה מעשה והמעשה קלוק המחטבד
וידוע ג' שהכח המדומק יש לו נכוח גדול כנבואה כששן
בחלמות כמו שאמר ג'ל בשעב שאדם ישן כול . . . וידוע כי
מלאך עם משוקק ויאמר על כל דבר שלום מאק הש' ינאפני
שהכרוכים אינם שנים למעלה חלקו שמוקם ואה נולח
וכרוכים טעם ופניהם איש אל אחיו וכל הנביאים שונעים
קול אהם חוץ מארון הנביאים ששונע הקול מביניהם
לא מהם כי אין לבח המדמה מצא בעבודתו כי כל הנביאים
במדאה או בחלום כמו ש' קס יהיה נביאם ושאר העשנים
ניט חונתן שאיל האנשים שסיפר הפני היו נביאים ינאל

פניה אף יבוא נביא אל נביא שהרי לא באו אדם לבטור
 ערה ניקבן היוקם ג הא מהם ככונזול וחטנ' תלמידיו מוסס
 מטרתם נעלבו או חבדים לפי שאין לגביא או לגדול נחנם לבב
 יחיד. ולא ישחף רוב שני שנים יצטרך א מהם לנקבו יעמוד
 האחר עמו. והצדיק השלם לקח גבסן טע נעזי יצרו ואטייל
 האדם עצמו טע מלאכי השחת מלגן חוקר אחד מחינו ואחר
 משחלט א"כ מה טע ניהא אלו יאל נביא הט' או מלאך הטס יוכן
 ניקמר י"א אם נכ מצדדן חן עמו וכן ניאמר י"א אל אברהם למה
 זה צחקה שרה לאו ע"ו והעד הטאן היטלא מ"א דכר וכמה יסוד
 הסמך מאלג נאכלג ואע"פ שטמרי בו נאכל הלחם והדי יעקב
 נאכינו אמר ניאמר אל מלאך האלהי בחלום יעקב וג' וסמך ליה
 אנו האל בית אל טורנו בו חנכי האל הגלה אלך בבית אל
 ראה והבן כמה תועלת למדנו מזה גענין שהדי כל נדי כ
 ונדיב היוס יקראו כטס אברהם אכינו כמו טע נדיבי עמיס
 טאס טע עש אלהי אברהם " עוד למדנו ממנו מדת החמלה
 והיחמנות על הצדיק' הוא אומ' אונ' יש חמשים צדיקי וג'
 וידוע כי טאטר השלם נכ יכותו בלעודו החלוצ' עד החקוס
 החשקין על פט סדום טאל מהם טיודי עהו סכנת הלכנס
 אל סדום ולא רצו והיה קטע עליו מאד הלכנס אל סדום לפי עיר
 הטלע שנהגו בו ולכן נגלה עליו יספן להודיעו סכנת
 הלכנס וכדי לקיים אמונת הגמל וחשש הוא אומ' ק"א אומ'
 המכסה אתי מאברהם וג' טעניך לגמ' לבנו ובע כט אמוע
 הגמול וחשש הוא אמר כי ידענין לגמ' חטרי יטג ע" טרועה
 בו לעשות צדקה עם העמט ומשפט עם היצ' למען הביא י"א על
 אברה' הוא אומ' ומלביס מחלצין יצאו לפי שהמלאכ' באומרת
 הם מושלים על יצום ומכריחים הטווקס לגב' כדוך היוטר

וק יעשו **השמים** והשמים לאנשי עדים ולזה נאמר כי שואל בני
מלכיה הם ולכן בא לומר לזעקת קדום ועמורה וגו' להודיע
שהשופט צריך לענין במשפט קודם שיחקיק הדין " ולמדנו
גם מזה דין קשה באמרו נאם לא מדעה וסודם חכמה ומלצה
על הצדיקים האו"ך במקומו ושאמרו עז הגיע אל המפגע הידוע
טובלת כל המפגי' ואין להודיע חמנו שהרי העיוות חמטה ואין
ואנו להיוק בכל עור מהם מחמת מעשרה צדיקי' ובדאורו כי
איש נמצא בקט מהט טעם אפי' עיכ אחר שיטבה עטרה
צדיקי' או ינעו החמטק בעבור טעם שיהיו בכל חתק מהם
ולכן יזהר כל חכם שלא יהיה מקצני סדום ואנשי עמורה
כי בעוד שהצדיקי' בעיר עמורת על תלה עוד מעט ואינם העיר
נחפכת " אמנם האחד טבא לגוי וישפוט שטט נעלם
בשומע אל האל כי הטלח להציל ולהעלות הקרה " אבל
אטות כהביטה לאחור קשוב נצב מלח " ולכן ואנו שיכיר כל
משכיל אל הצור אשר לוקח חסנו וילך בדרכי האב הטלם לפי
נדיבותו וחמלתו על הצדיקי' כמו שטמ הכינו אל אברהם אביכם
ואל טרה תחוללם " " עוד כא כפיץ הזאת ענין אהב
הט' בנשיט הנצ' ובא להודיע שהוא ית' בוחן הצדיק ומנסהו כמה
ט הוא חזק בלבבו ככה ועדין לא יצא אל הטועל לזעק אז אשר
בלבבו אם יגבר ויתל להוצאו למעשה לפי שהביחנה ביד
החדם ומה שאמר המעב כי עסק ידע' וזעב בו ידע' המעשה ונאן
כי הדע' שקרי היא ידע' הדבר קודם היונה והכ' ידע' היש
המצאן לפי שאנע' שהט' יודע העבדות מרם היוקם וצותם
למעשה " יאמר עליהם אז ידעה בדרך האכפס " וכשיצאו
למעלה יאמר עליהם ידע' בדרך המעשק יוהיה פי' כי א
עבה ידע' כל לפי הצורך באדם המחשבה למעשה " ויש מי

שפירש שכל זה חמשה היה כמראה הנבואה ושמך ניסב אבה
אל שבין נג יסחיטנו והנבע אצל שקצנו במחזה וקצנו בהקץ
אל כהצנוי ואזהרה והקדמה והשכונע

כולם במחזה וחלילה והעקידה ושאר הענין בהקץ
והש ויסכס אכרים בכך ויחבט את מחוז

ויראה חמישי הענין הזך כי אכרים אכעו כשטל יחזק שמה סלחה
גולה ופאשר גבל וטמול שמה ושמח את חרי כמה עכ ויעס אכר

חטקה גיול נג וכחו שהיה הפן היקד הולך וגדל והיה חקבל חוסר
ולמוד חמיה ומפני זה אהבו אהבה גולה שאין כעה נשם כל חטקו
בו ותשוקתו אלו נהיה אמר כלבו שאן אהבה בעולם ולא חטק והטוק

כאחמת הבן היקיר המומצן בשלמות המעלה מקום אכריו בחבלה
ובאמנה וכל אהבה חלגן שקר ונעוהו זולג אהבת הש יך הראויה ליה
כל לב וכל נפש ונפש כנו זה החכב חלגו על אהבת השם יכ

וכמעט לבי דעי שאכרים אכינו חטלם בטונו חטקו ואהכרו כן
היקיר והנחמד טעק לו כרעך פכוסקן אחר היאוש הגיול נחמשה
אצלו על אהבת הש יך

יך הקטורה כלבו והיה פש מחטכ בה ופעם כעולה

ולכן ככה ה יך לעבודו לעבוד תחיה ידחתו על פנו ואח"כ לו קח
נא את כנך אתי חידך אשר אהבת שכונע בו ששמה כל חטקך
בו ואח"כ שיעלו שם לעלה טל קינן שהווא קינן נכה והטעם
בעטר טעק הידוע באהבת כנו והיא המחטכה העלה על כוחו

כי את תיר העלה וכזה העני שהווא בקלש החכריות וגט"י
אל הקצה יחזור אל הדרך החמושב ואחר זה ודארו הש איל אחד
שנחחו בסך כקרינו להעלות עולה חכר כנו ושם האיל החזלם

החדיה חמשה כטס איל בעל הקרנה הנחזים כסך והקדש
גבוהק והאחר גבוהה חן הטנית לפי שזה כעלג הכח החדיה

הוא
הוא
הוא
הוא
הוא

הוא
הוא
הוא

מעט מדבר בדיבורים המועט ופעם מדבר בדיבורים האחרים. או יאמר
 פעם בשלש ופעם בעשר. וכבר נאמר כי הקדן הגדול שלם
 באחרונה. ושת קצתו הנאמרים בסוף שורה בני מעשי האדם
 המעט הדבר הגדול העולם מהארץ כי לעולם זה הכח לא יוכל
 לדמות דבר כלל. ופעם מורכב וזו כי יוז חלה אהב לפי שהיה
 קודמת לאהבה ופאנהכל לא היה לעולם שלם אם לא הקדם אליו
 היצחק. לפי שכל אהבה ידע וזמן כל ירא אהבה וידוע כי היואל
 יורה דבר אדונו בזה שיזהרנו והאנהכל יבעל דבר מהנה
 שיצטוו לעשות. ובאחד כי בזה הסיפור ידענו גבול אהבה הש
 יב שלם השיון רק אהבה אם כינו לבדו מהי הענין שלם חרין
 נשא הכן יקיר הנחמד אלו מכל דבר נחמד שנתן לנו בעליון הטוב
 אחר הייאוש הגדול. עוד מענין לזה שהזקן תיקן לעשה
 במו מעשיו ויש לו זה מהיר לעשות רצון בוראו לזאת תורה גמול
 וטוב ולא לראת עשה רק חפץ עשה אהבה וזה סקרא סם המין
 מהוא יא יראה רוצה בו יראה לבו בנה האדם או הטעם יראה
 בעיניו הכדואי וייראה עליהם וזה עץ בדר יא יראה בו יראה המלך
 לבוא. או הטעם טרבר החכמה יראה לעשי. ואחרים
 נשבעת טבוע קיימת כמו שהיא קיים והחלוקת אור בשם שלמו
 ואחריו יען אשר עשיך הטעם המעשה אשר עשיך יעשה ויעיד
 עלך כי ירא יאבי אהב ולא מסכת יא וכו'. לפי נאוי ללב בעל
 דבר שיאהב הטוב כל לבו חבב טעמו וכלל מאדו וישנה באהבתי
 תמיד וימסור נפשו עליה לפי שאינה תלגיה בדבר ולפי אינה בעליה
 לעולם. ויסקבל קמיד לעמוד החכמה המודיעת אורי בוראו טע
 כמו וזו יאהבנו כי אין אהב מי טעמו מדע. ובזאת יקבל המעלה
 כמו עץ כי אם כוחה יקבל המעלה. הטוב נידוע אהב ועוד
 חמלה ויירא

פְּרִשְׁתָּה וַיְהִי חַיֵּי שְׂרָה

המחבר דע ששן

אמר

הפרטה האק הכלל כא להודיע ששן קבודר המלך
 שהוא חטק גדול שיהי אברהם אבינו בשמש כחכה אטת
 כא מיד חמדי ססן לבכוכה למופרה לפי חכמו אנטי אוקו הדור
 טנהגו לקרו למקונטק למטוד ולבטק על המלך ויחדי קבקי
 מאנטי המקום טיחכרו לן אחזק קבר ברמיס לקבר אק אטתי
 כרי טידיה לו מקום ידוע לאחזק קבר לו ולחטקי ולבל כתיקו טל
 יטקקא זר עמו ורטיכו לו לפי ככחו במכח קבדינו קבור
 אק מורק וגו' והוא לא נעלה בזה רק במקום אחד נפרד ועם
 כל זה הטקחוד להם דרך טבח והודיה וכיאר להם טונקו טאלנו
 וטגשלי בעפון כן צמד דרך כבוד אע"פ שהיה יוטכ כנהם אול
 יק בכסא מלא המעיה אטו בקצה שדהו דרך חוסר אנו קלטע
 שהיה בוס למו חכור לי טדך וזו הטיב עפון דרך החכולה ועמ
 והודיע לענו כדמיה הוא אמרו מן ארכע מאוק טקל כסא והוא
 הטלם לא חס על ממונו מעט ככורק והדוחק אע"פ טמאל לו כ
 אק טל החין וגו' ולמדנו מזה טכל הדוחק אק הטעב הסעה לחקת
 ושר למנו מזה טחין יאוי להולך חטק האטה מחקת למקום כמוע
 וקמך טס מריס וגו' וסמוך למיקתה קבורקה עוד כא למד
 טחטוב הוא לקטק אחוזק האקן שהוכטח עליה ואפ ברמיס יקו
 ואפ לזמר מיקתה כל טקן חקיים שהוא יקבר נככד ואפ מקום
 מריסיס וכל זה להודיע מעל האקן וטכחה טאפי טקום טהוקק
 לקבודר להי טוב הוא מבטן חציסי כמו טע וחכיון טכעשע
 נכנהה לעט צוטק חציסי ורבו זל אחי קעטת מושא קעטק
 קעטק מרובה לא קעטק ונצי יק הטלם כחטר חקה כ
 נעלה לו עפון מכיד המעיה חיד נקן לו הדמיס טטאל מי

מאמכע יוצן ועבר למחר בבל המדינה וק"י המכר בכרע ועדיס
אעפ"י שלא נזכר זה בביאור... עוד למדנו חזק קסיוס פקבור
החזק והספרס כיאס יהיה אדם מעבסס בחבתיג טהלל ציכין
למקבל עליו - כמו שאמר ז"ל חכס טהר כל קרובו וכל קרוב
עליו והכל מולצן עליו דקניא דה מרעב נק סל אדם חקיס
כול' ומרעב זה יתקדל כל בעל דק טקתו חזק החי קולטו חחי וכל
יקעל טקתו קולטו לחזר חקת חזן אס אינו יכול ויקנה לו לחמה
מעד כפולה לקבור כה קאק יצו חדי בחוד ואל יחוס על חמות
הן על כבוד קוט"י הוא טכלו ויקעסק בקמיק יצטקו טהאיו
חומרו ולבסותה כעמי ולבדה פחיה ובאוקה כ אטק חן עמו
בעלה ומקכ ועו וכה יצט טקנו עטו בח"ו ובחזק ויעמד
לגורלו לקן היוזן כמו ע' ואק לק לקן ועו ער למדו טחיו לכל
אדם שלם ולכל אב שלם ללמד לבנו דיק י"י טכיא חדך היטרה
ויטילם בדרך חוסר וחטמה כ עיר פרא אדם יולד וחלוו חקל כל
טורה יפה או טערה טכה יקרא האדם אדם נה"י טלמול במזק
ובחטבה ועין לצות אק בטו וקכ בינו חחי' להדיך בטת כדוק
זו... ומרעב זה יצטרך למטא לבנו טחיס רחוק חונק ולבטקו
אטוים דד יאנו"ס הענים כ כזה עולם הכונה בחין האדם
כולו כמו שאמר ז"ל כל המודיק בנו כדוק יטה וחטין סמך לשון
עליו הכתו חומר וידע כ טלס אהליך ולנה סימח חסר על אביהס
הטלם בהטקלוקו לקחק לבנו חטה חכק רבו יחרי מוק חטרו
המטקק חטי ביקה כסדר נה כ האדם צריך ער כסישקו טמיו
לבטל ולעבדיו עי ערכ יולסן יצטרך לבוקר לה אטה חמיט טיהי
סרה אל חטועת לקן טכ עטיו יער על זה צעב גדול פנ טהוא
טורה גדול חכל כעל ח"י וכל זה מוטל על חטט המטלג היודע
ערכה ועקך בעלה ומרעב טו כפי החכוון לה לזק לחטי קטוקה

10
והוא יחטל בה הממשל בדאיה והוא שיאכנע ויכבדנה והיא
תכבדנו ותיאנו עבודת מלך ובה כולם חבדקם ועל שלם
כיס ויוט לבב הגוים ובהן חזק כשהיא חטרת
על בעלה ופחדת כעזו שאז היא כולת מוד ביום סגרים
וה חפצ שהמער האכון לעולם חזק יעצט ויכפדנו בחקם
החזק לזנוקנו וכמו כן האלה שהיא יע ופחד מים כלת
סוד סכל ודע וילמד עב האברהם אכינו הטלם בהטקלעו
לקח לבנו אשה הגונה לפי שהיא סמך טעם לב ספודן כמד
ולכן הטכיע חזרתו בארעו לעשות מלמד והיכלל ללם לעמו
ולכן לו אשה טכיא לאויה לכן יקח כבט וטכיד חמד וכעע
פחד מוכר ולת בקט ארעו מהטעה היוטל לשאוכדכר
טמורק על חזק אסר חיל והיא בטוב חוסרה וזרזורה חיהת
וחלה סאלנו ולא כעב שיטאכ הוא או אחר סכברו עד חמוכ
הכנה כטטאל חקום ללן חוסיה כטעם דכניה צם חפן צם חכ
חוסר רב עמו צם חקום ללן ועוד לזוב טעעה טאלד עליה
וקח השבץ ותכנס וקבל חיל הגול כדכונה חמוכ חוסיה
לבטחור כי עלק דרך חרובי כטעם טבד וחמוכ ועליה נא
כל כבודה כד חלן פוסה וטארי אשה יראת היא יעלל
ולא יטכל כל איש חיל לטא אשה חיל ולת י לבט חמו
שוי חיל וטעי חיל וידק ל סלל יחל ידע כאין חלחה לא קט
אין עכד וטמה אכן טה ולחור פ יס אין טועלע עטכ
וטיחי .. ויש טועלע קוט כסוחים ויש חעיה
קון ודוד .. ויש חטעה שדי ען חר : חטרי איין טפל על חם
וראשו חעיע הטח אטר פרוכל עב כן ומוכ ודכר כעזו חיה
טוכ וטרי חום יעיה וכל אטרי יעשה יליח כמו טה נהיה סין

שעל על כלל מים וכו'.

פרשת תולדות יצחק

צו צו החסד נבטת דע. טכילן האלהי ששן השנה
 הטלל בא להודיע המוחל העוד לצי טכילן לטלחקל
 מועלל מחוללו טעמלבו טוכ סצי דעוועלג הייא ויוקציאס
 יוכל נאצי יהיד המועלל הקנודס דע ופחוק טאין יאזיט
 לעשות עש בני אדם רק בני מה טיהיה האדם וצדק לבל
 חכס לב להעבונן בנה שסימור הכדו על יאקב. יצחק ל
 לעשו כדקלג עיזן נצחה טהיה נבחי יאלגו עקרי מישק
 נאין הדברי ק יק עשו טאהכ אלגו אהבב מועלל הכוללג כל
 אדם בהכרח נידועכי האהבה האה על קבועה עש קננייה
 קשן גמור נביא טחלקה לג חלקי. האחר אהבב מועלל טאוג
 הטורפן והדומה לה טזכ טעיר כוז וחזה המן היק אהבב
 יצחק לעשו טאו טאמל הכדו ויאהב יצחק אק עשו כי ציד כלי
 נחלק השט אהבב חנוק טבה נחפ רוח והטקט לעש
 וזאת האהבה קטורי לטע מיטן. האחר יאהב הטא כאהבב
 נאיש. והטכיק אהבב כטחן והוא כטיחטן אדם חבי טוב
 להודיע סמנין טיבעמ בו. והחלק חטטטי. אהבב מועלל
 כאהבב בחסס זה אקזה למעלגס ככחינג עצמוס לא בדברי
 חטט וחזה המן אהבב רבקה לעקב כנג ועוד טהכרוכ
 אומי ניאהב יצחק אק עשו ולא אמר וישען אק יעקב כמון
 נץ כמלאכי ואהבב אק יעקב ויאק עשו עמקי. הרי כא הכק
 להודיע כי כל מי טיקלל מועלל נאחרי יאזי טאני טעמלבו
 טוכ בני ילגו טהיה יצחק אכזו לעי טהיד וקלל מועלל טעפ
 חושו ועלגן היה דטט לעולט טוכ ככרבה גופני. והאפר

מחשבה

מחטבוק משענ מזה והסכים לדעת רבקה שסכבה לנהגונה
כי צדיק האשה להיות עבד פגע האדם והל כדרך ש שבאו
הברכות כערה שאיש עמם תפליק עוכר האדם אכלהם
ראויות לעם נבחר כדי להחמא המכוון בעם כענין השע
ליחיד מהעש ההוא ופה טאמו הכל ורבקה איה כקצ
יעקב פראה טזו אהבה שאינה תלויה פדכר כלום טאהבה
אהבת מעלה לפי לא נאמרה כה קכה ולא עלה כמו ע טאהב
עטו כי צד בפיו דק אהבה איהו היכה לפי מדוקיו המוכר
כמו טהעיר עליו הדין ויעקב איש פס ועל כלום טלם כמדוקיו
ויוטב פמיד כאלו החכמה כלום כאלו טם ועבר חכמי אורו
הדור וידוע כי רבקה הצדקה היתה חכמה ויודעת ערך
החכמה כמו ט וקלן לדרוש פתיא .. ועל אולי יסד אבי
היה מקרב אלט עטו ומראה לו אהבה פדי טיקבל מחלו
חמה ומוסר ומפני זה פקט מעט שייעטא לו מטעני כדי ט
שיכר כנו ויקפלל עליו סיהיה מכורך סכה גופעק טעל
הטמי ומטמט האין כדי סימטא פנאן ללמוד טנה טהוא
צדיק לו טכורת לו לחי העלם הבא כמעט כל הכרטי טסא
כערה .. ופלח לפי טראווהו טהוא מבקט אחר הצי
לחיות כו והיה טורח גדול ומאכר כל זמנו כבקטת לחייתו
ולא היה צדיק לעשוק כן לעקב טידע כו טהיה טלם ומקרב
כמה טילטא מכל טורח ועמל ועטו טחא עליו איש טדה
טעורח הדבה וטעה מעט והעד ויכוא עטו מן העד ועל
ומט בכוריו כטכונעה בטיד ערטי ואו הנה אנכי הולך יחזק
טאט עטו ומק ברעב ועייץ ועע מרוכ הטורה והעמל ולא
ענטפ כלום ומה תועלת לי הככורה לקח לי פי טעם אפי
אחרי חוק אכי טמא לא יטעק לו טה טיס כידו כתיין קודם

מוציא לתי שבכר נחמד ויהי דעב בארץ . ועל שדעת יצחק
זכרון סיתה להשלים חסרון בכו עשו וכאשר נהגך להדבר
טכידוך מי שהכדכה מלטיה אצלו ואינו צריך לברכה אחי
חדר חרדה גדולה וכמוך יאלי עם כדוך יהיה לשון תוספת
כלו כדוך הוא וכדוך יהיה ועם כל זה כאשר לאה כי שמוחך
בכדכה ועבסך אלה אע"פ שנתרחקה ממנו וראה ישך פיש
נשא קולו בבכיה ידעכי נחם על מעשיו וחזי כתיטובך ולבן
כדכו ברנה גופתך יועץ שהקדים בה הואחר והוסף בה דברי
אחרים דק לא הזכיר בה שם האלה כאשר הזכיר בכדכה יעקב
טדיה על דרך תשלה ויתנה מאתה ודמ לו יבחק ככדכה והיה
כאשר תריד ————— טהוא כאשר תריד ותמטול נול כחך
אריד בטוחי . והמעש כאשר תמיד לטם ירחמך ופרדה על מע
עאידך וזו היא דרך התשובה כאמת . וסאופר והלא ברכה
דרך נבואה הייתה וישך אכינו עביא ואין לא ידעין עשו לעקב
והתשובה כי העביא לא יתגבא כל עת שיזכר . דק בער
שיטון עצמו לקבל . ולבן הכדכוכ האלה . דרך תשלה עליהם ועל
זרעם . ועוד למדכנו מה שכל מי שהולך בדרך הרמאו
דינו ועגשו כיד . שחם על ידי רמא . כאמת מדה כנגד מדה
ולבן ראו . לבל משכיל להתרחק מפי ילגו מדרך הרמאות כי לוח
יחרוך רמיה צדו . וישתדל להנצל מכאן שמוי ומורכ על הדרך ו
ומוב לו לגור בארץ נכדיה ושכד לאחרי . מהיותו עמו בארץ כ
במכנה עראטר יראה הט בעינו ויחזינוו להצו ולמולדתו כי
אם יעבור את הדרך כעצו ובמקל בשוכו לארצו יהי לשכי מחט
כמו שמימי הכדו על יעקב אכינו כאמרו קטנכי מל החסדים
עד מה טמיט הכדו

בענין לקוחי רבקה בא להודיע

שכל מה שאירע לאבד — יודע לבד בכל שתי שיהיו על
 גוף אבות ובהודיע חסדי הש' ורחמיו עליהם " עוד כן
 להודיע שחייב אדם לבי האנוך והזמן לבקור מעצמו יע
 כדי שינצל מדבר יונק דע ילפי השד הכתו עליו האמר
 הטלמים שבקטן דרך החכמה וערמה להציל ממוח נעטס
 ולחיותם ברעב ואע"פ שהיו כטוחים כטס ית' כל עשיניהם
 לא מנע עצמם מלעשות מה שאני לעשות ולח היו נשענים
 על דרך הפס שהז יראים שחא צדוס החטא לבי טהא חודק
 על עצמם ודחסי על המחורשע על דרך הגמול וכשש חא
 הטס וזמק היכה אמונתם והיתה קבלה כידס זה חזה וכה
 נבדלו מטאר האומות שהיו מיחסים כל המחורשע למטעמי
 הכוכבי ואילו היה הדבר אחר מה חקוס היה למטעמי העת
 ולדברי החטכילים מוכן . ומק חקוס היה עוד לטל האדם
 שברוא כלם אלה וכדמותי . ומה שדיבר הכתו כשש חס
 חטרת הבאיות בא למד על אכינו יצוק הטלם טהיה לנו חקנה
 צאן וחקנה בקד ועבודה רבה הצרכים לבאנופ רכוק ולח
 היה חפץ להלקות המקנה שלו מבאיות אחרות שאין שלו
 וכדי להרחיק החריבה בין רועיו וכין האחרו עד שהצין להשק
 עצמו חטס לחקוס אחר ועם לזה היו מוכיבי עלו כמו עמא
 ויריט רוע — גרי וטאר הכועים

פרשת וינח יעקב

אמר מחבר נכ"ל דע שעשן הפטג הוא הכתוב
 בא להודיען סבל החלומות הצודקי טהס מחטכו
 הנפס החטוק וזי כטיהיה עצם מוח הראש אן ונקי וכדפ
 זה החלומות הכוזבי והוא כטיהיה עצם מוח הייט עכור

ונפסד. ואלה החלומות שהם חזו — זה אין לסמוך עליהם כי רוח
ותרו נסכיהם. ואלה המות הצדיק ואין לסמוך עליהם כי הם חלף
מהנבואה כמו שחזר אל מלך בבל ונבואה חלוס הלא תפאק
כי מבי מלך לבי צדקה ותום לבנו בלקחו טדה אחינו היה
חמש לבו אול היא אמונה עליו וזה הדבר אלנו כמעט. וזה
זה נראה לי החלף בחלוס הילה וזהו חלופה והודישא
אחת מה שהיה חסותך בו קודם טנופ. והוא הצדיק הנעל
בחלוס באמונה הלא הוא אמר. וגו' והטיבו החלף גם אבי ידעתי
וגו' — מה שחזר ואחשוך גם אבי וגו' הוא על הדרך
שחזר אל כח למהר חסישן אורי והבא לנעם פוחתן לו ושלם
יעקב אחינו הנעלם שהח מעט הנבואה האמיתית בא להודיע
מחשבות הצדיקים השלם. שידעו חסיד מהמקרים רעים
שסיבת החטא ולפי כאשר טמנה יעקב אחינו ואביו ונאמו
ללבך לחן. אל לבן אחי אמו מפי טעם עשו אחיו לקח
לו מטעם חטא היה הדבר חזר קשה עליו שיעזוב ארצו וכי אחיו
וילך אל מקום רחוק ויעזוב כל עשיו וקטיטנו ביד אחי וילך ל
בידים דקטור אל ארס חפנותם במאור זכר מעשו אחיו. עד
היה ירא טמא ימות בגנותו ולא יול לחרור לטעם הארץ מאונד
שהכתיב הט לחטא. וזהו זה כאשר פגע במקום הדוע
אחר טעקע השמש עליו לקח חן אחר מאבב המקום וטס
מחשבותיו ושכב במקום הימא ואז נראה לו בחלוס סולם מוצב או
ארב וראשו מגיע השמים להודיע כי כל דבר לא יכחד מן השם
ודברי מעה קלנים טלם בעלונים. והט יתחשבה בסולם ואין
דבר חמט שלם וכל זה להכתיב הצדיק על ענין מחשבותיו שהיה
רוח עליהם ודאצו הגולה על ידושה הארץ לרוב כרכיה ומבוכה

החלוציות סמך לבב חקט טלמור חכמה שיוכר כה לחור כח
 החיי ולגה נאמי לו האין אשר חקיה — שוכב עליה וגו' וטא
 העפץ נמר טדיה דואג על הליכת נאמר לו הנה אנכי עמך על
 נחמה שהיה דואג לשוכ אל און אכריו נאמר לו והסיכורין אל האדמה
 הזאת ובהקטו ידע כי המקום שהיה שוכב בו נבחי נקדוש יודוע
 כי יש מקומות שינאק בהם דברים נפלאים מאד וזה לבי המבט
 העליון החסגח בו ולגה נאמר אין זה כי אם כיר אלהי וגו' דוע
 בו מקום קלג וזה שע השמי אל לעלוק התפלה נחך שאמרו
 ויירא ויאמר הטעם שהיה ירא בעבור ששכב במקום קדוש הוא
 ומג שאי ואנכי לא ידעך כל שאם הייתי יודע לא הייתי
 שוכב .. אחריו כן נר נדרו הידוע שהתחיל בו מהדבר הכלל
 הוא אמרו אם יהיה אלהי עמדי וגו' טזו היז ההטגה החיניר פאל
 שבעד היותה לא יצאך לזכר אחר עמך .. נאחריו כן בקטו
 עשן הערט הוא אמרו וטמונ בדוך הזה וגו' עמטש חק
 אויב אורכ כדרך נאעש נפך לי לחם לאל וגו' בא לבי שבעיק
 יספן להם בזה ולא יבקטו יתחמך כלל על הצורך רק יבקטו חכמה
 שיוכר כה לחי הבא .. נכאמרו נהיה יין לי לאלהי יל חטעז ושופו
 ונען ל ימי חיי .. אמרו וכל אשר תקן לי וגו' כל שאמרו לבי טאו
 לקחת במקוץ כי לך ראוי לבי הבטור והמעשר לבי שהכסור הוא
 האטון והמעשר הוא הסוף — וכל הדברי יטמם רזט וסוף וסן
 על החטעזי וכרוך הט אשר לא נעט עלילוק שסיכב יעקב אבט
 לזיר כודד חוקומו ולהקרו רועב כצאן עשרים טעב אתל אדם
 רחמי לגמור דרך ההנהגה היורה טכחילתה הנהגת בעל חיי לבי
 טעניסה לרחמטור ולהטגמה תמידית מחורכ ביום וחקח כללה
 ולגהם כלטו נעמך וידעך חולק ויחבוט הנטבת

וזהו הדרך היש
 היצדירה לבי
 וזהו הדרך היש

וילכס לארצה יהושן ושמן וישמרים מחיוק רעק וכן הנביא
עמק והחלק הנקראים מנהיג צביכס לימוד זמן וכחשג
ויקרא דעק זה אל זה ומטע שיעקב אבינו היה רצוני
להולד בע רבי שירשו את החכא הוצרך זמן וכח למוד הר
הנהגה לפי שמכע האדם ינה אל ההעל תמיד טיביל לעשות
ולפי מלחמתו באומנותו עד שאבה יואה הקצבי פעל אבריור
גדול ש שיריכו לוב בע אדם ויכו ויפצע ויהרעו לעשמים
זה אקזה ברוב מריכה וקטעה וכן חנש השן והאק הס
ההודסים המגלים נהם מועבעים באכזריות ואעפ שיהיה
מכע מזגם מיושר ושוא כל טכא אם יהיה יוצא מהטעם
וקרי משק רבי אדוק כל הנביאים היה רוע עין יקרו
חתיני וכן אדונינו דוד צ' אטר בסאו נכון לעלה וידוע
כי היוע עין זולתו ישפדל מאד שיטמור בטוב — והחל
עליהם יתן מאשר ימגל על עמנו לפי טבבעלים יבקטוה
החסרון מידו כמו על מדע לא באר אלך .. וזה ענין
גדול שתיך לעין כו כי ראש ישראל כולס היו רועים ומעצ
בעל חיים יעקב באבוק נטה בעביאים דוד במלכים
נהסס הכוח כישראל עמו רעה להיטיר שלשק אלה
הרועים שהם כנגד שלשה עולמות כמו שאמר הכתוב
ונבט לבס רועים כלבי וגוה ולפיכך יקרא כל משיג רועה
והעם המקבל ההנהגה עין .. וידוע כי אם אין מנהיג לעם
יעשה כל אדם חפצו ויפסד הסדר הוח אמו ולא יהיה עדין
וגו ולפיכך כרח יעקב טדה ארס ועבד כצאן בעבור אשה
נשאר תנאין וכטקי נשין כנה ביק ישראל ונהסס טלים
לנ מדה במדה שהוא — עבד בעבור אשה והט יקעלה

הוציא בניו מפיק עבדו: בנביא שיצא מחנה כמו שאמר
הכבוד ובנביא העלה יא וגו' אחר שאמר ויעבוד ישראל
באטה . ומה שצריך לדעת שהצדיק הוצרך לעשות קמחול
במקלע כ' הוא דרך ישרה לאדור לבוא הקמחול מדה
בגד מדה ולבוציא שבר עבודתו מחנה וכן התחמו על עשו
אחיו בענין הכרה והכורה כדי שלא יהא קומא פכר
וכן ראוי לל נכון לקטר לו ענמה הנקראת קמחולה להזכה
מוכנה אצלו לערכה בער — הערוך כדי להטעל בעת צ
מיד רשעים ותגרת היועין ולהלחם בם עם צדיק הקמי' כגדו
או להכע לפניהם בדבר: או כשליחור דורון ומנחה ולהתק
להם בכל חטא ובלשון חוקא כל עבר שהשעה משחקת להם
וילמד זה מיעקב מצי בששוקת קמחולק להטעל מיד לכן הארמי
שביקש לעקור את הכל ויהוצר לברוח ממנו עד בלי הגיד לוכ
פחד שיגזול את בנו ואה שיו ממנו וישלחנו יקם טק סע
והחליץ את משכרתו עשרת מונים . והט יקעל הסכים עם
הצדיק בזה לפי כוונתו הטובה ועאה לו כחלוס הלילה כיון
קצרה להצילו מרעפו ואז לו השמר לך מן הדבר עם יעקב
מטוב עד רע וכן עשה עם עשו אחיו אחרי שידע שהיכולת
בירו להרע לו לא סמך על קמחול שאלין דרך הצדיקים והחסידים
לסמך על הכס טראוי לחוט טמא יגרוס החטא ולפי סמך על
הדודין ושלח לו מכל המיטן הנמצאים אצלו כ' כיכוי ירבה הרע
במנחה וימנע מן לפעולה כענין ע' ממש צי ומשג דכש וע'
ועם כל זה חלק מחנהו לשבת מחנות לפכה טחזכיר והיה המחנה
השאר לפעולה וטמו כן חלק החנטיס והילדים שר להטחורת
לפעו והוא צ' הטחחיה לו טסנ פעמים ווער ראוקי ער הישן אלו

וזה כולו מהתחבולה הטובה הזאת לטהור מה עם האויבים
 בזמן שהשעה משחקת להם. וידוע כי כל מי שר שכל כוונת
 כל לגמרו העלית הענה מדינית אין קושלך קיום חמורה.
 הלא קראו שאתי כחאה הנבואה הוצרך לעשות פסטלה טובה
 עם המלאך בעברו מעבר יבך שחנה כו לפי הסוד מעבר
 הספיקוק והמבוכה והבלבולים. והעביר את כל אשר לו מהנחל
 ונתן הויא לברו עם טלם ונתאכך עם המלאך כל הלילה עד
 החכך וכראוק חמלאך כי לא יכול לו נגע בבן ירכו עד
 סור כן הירך מעקולה ואי בבה חל המלאך ויתחן לו ועם כל
 זה קפץ בו ולא התחו עד שור שחרוכ הלילה שהמעש הסלק
 הספיקוק והמבוכה הנפלה לאדם בהטווקו המוטטלך
 עם המורגטור וכל זה תמכולה מהצדיק כדי לקבל כרכה
 מהמלאך אפי כדרך תמכולה וכראוק כי סאלו מה שמוך
 שול מעלך. השיבו אז יעקב שרונה כו בעל תמכולה ועני
 ואז השיב לו המלאך כי אין ראוי מעשה להקרא כשם השם
 לפי יאין לך צד כזה מעשה רק בשם שורה על שורה וגדולה
 הוא אמרו כי שריק עם אלה וז והמעש שר קמטכ עם המלאך
 כל טכן עם כנ אדם. מפת שנתחנה בעמחק הטובה ..
 עוד סאלו ואמרו לו מה שמוך אל מעלך במלאכים כמו
 שכל כי גבה מעל גבה טומר נבונה עליהם. ואז השיב המלאך
 כי אין ראוי מעשה להקרא כזה השם לפי שאין לך צד כזה מעשה
 רק בשם שורה על שורה וגדולה הוא אמרו כי שריק עם
 אלה ועם אשר והמעש שר קמטכ עם המלאכים כל טכן עם
 כנ אדם מפת שנתחנה בעמחק הטובה ..
 עוד סאלו ואמרו לו מה שמוך אל מעלך במלאכים כשם שכל

ג'יה שומרי וכו' וזמן השיכ המלאך למע זה קטחול לשיי על דבר
 טלח קיבל להטיע כעורך בחיים כעור טארה חי ולכן טאור
 ניבך אורט טס כלומ הסכב הראויה טיוטל להטיע ומקוב
 יוכל להטיע ר — משגל ראייך המלאך הטקרא צביאל טלח
 אומטע נאזי קטל עטו וזהו טעם כ' ראייך אלה: וע' טלח כלח
 אומטע . ויזו טאמר ויזרח לו השמש כלומ טנכבארו לו הסטיקון
 וכמכוכב אחר. שכרו אק טטאל יהוא כלע כלח דואג עלה
 הייך הירוע טחמכו טראק האשה כי ייך ולע דבר אחד נלזה
 לו יאלו כב ישראל. אק ציד הטא . טנגע כו המלאך לפי סמטקו
 סרה כף הייך ומקומך ומשט היה יעקב טטח לול הבביה וירחה
 שעה נלפי ראוי לכל נכסן להלחם עם יצרו הירע הנמשך לטכע
 האדם לבד הצריך לעמידה הגוף ולקיים הגוף טאי אפטרי לעיו
 כולג . והאדם עמו כעט גדול וכמטה גדול פטס יחטך אחריו
 ופטס יימור כנגדו ולפי צדין הקחולה ועמור גדולג סי לי
 להטל מחמו אס לבח אס למטפט אס לנקמה אס להכעע לפי
 זמן ידוע . כי כאשר יקום המלאך להרוס את הער וללכדה יקום
 הילד החסכן כנגדו ומלמ הוא את העיר כחכמתו וקחט לעריו ומשט
 מעט עיטכו ואז יכעע לפי העט כמו טכ מחטכות כעשה קטן
 ומאז רש מחטכות טאן סוד וכו' ...

**פרשת וישלח יעקב " אמר המחזיר ענה טים
 לך לדברי כוכ**

יעקב אכנו עט המלאך טאמר עליו קל טהוא טח טל עטן .
 וע כ' מטפט הלטן הקודט כחכ אומן דרך קטל ולח יחוט
 לבאריך כעבור טלח יקון קורא כו . וטומתו למען על ומכין .
 וכבר אמר קל כטאטיה רבא כ' טל מעשה טאירע לטכות אירע

לבנים דוגמלו ולדויותם והנה יעקב יכביט השמש כביחו ו
 מיטב עשו אחיו ללבב לחן מיטב הכוכב כי הלך בידים קצטע
 כמו עץ כי כחלקט עבדך את הירדן וגו' וכסאזה עליו השמש
 ולן באור המזקס היקב מחספנו מבולבלת אולי ירדון
 אחיו עשו אחיו ניטיגט אע"פ טידע כי השם יקר הכניח
 לאכוננו כיוונת האין והיה קסה בעצו כסארו מהאין לחוט
 לאין והש יקע ידע מחסכר והראה לנו כחלום הלילה קסולם
 והללאכים והעוליה והזרדים לצמולו כי כל השמש דווח
 לסולם והעבראים עולים ויורדים בו והכניחו יקר הורח
 לבדו ישגח בו הסגחה שמתר כמו טע והפ יז טב עליו וגו'
 ולא ינחנו כיד המעגים השלים והיורדים אך הסולם ובהקוצ
 חטבנו טה דענו נחמין אמונה טלמה כהסגחה ונשא
 חיד רגלנו ללבב לגרנו ולא ההר עד ונשה משאו עב
 לבן כמו סמיפר הכוב וכדאורו כי טלדו לו כעס חטב
 לעזוב אל ארצו אכל לא היה לו ענין די ספקו לנשו ולבט
 ולבב כדו והר עד לעשרת הכן ולשמוי כאשר בחלק וס
 וסייעהו לין הסגים כחלקט וכולג ע שהיו לו צאן יכוכ
 ומיד עלה כדענו לחזור לחין ולפי פרא ל הש ואח לו טוב
 אין חבדך והיה יודע טרד כי לבן לא ישע ללבב ולפי
 עשה מה טעשה כגטכר דעת לפי צדן השע והיה הולך
 כפי ילגנו במרונה נשם טט כהר הגלש להעגכו מפכ
 לבן אם ירדון אחיו וקודם כגיש השע לבן והש טומר
 עשאר חסידיו כא אלנו כחלום הלילה לבבד יעקב והזהירו
 מלעשוק לו נע והצילו מחמו וטוב לבן למקומו ויעקב חלק לדיט
 וכלבנו חטב נחמטה אחרת אולי ינגיש בו שש אחיו ויכוח לפי

איהכד מחס ולוקחיה אפול מחוש והוא הרמז טכא במזארה
 הטבואה לא אשלחך כי אים ברספק ומה טכא מה טכא שפנידין
 היחומה לשאול לשראל ולגמר להם אין ראוי לקרוא שמם כסם
 איחור והמקנע או טאס מרמה ועקבה רק כסם טרדה ומלבד
 כמו ש' נקראת לך טס חדש נג' ועד סכך וקרא להם אל הצדק
 ואפס כהכ' י' קראו וכיול' והטעם במעשרי יבך מעבר המכונן
 והלבול כמו הבוק הבוק בקנה ולבולקה וטעם כי שדיק עכ' לה'
 ועם אנשים כסר תקטב עש המלמדים ועם בני אדם ומה ע'
 וישאל יעקב עבדין לשאול לחומר השלם ולומר להם מה
 שמכם והם מטיבים אין לנו טס כ' אט קראים לו ואין עין
 בנו ומודים עלבדים לישאל וזהו רמז ויכך אית טס הר סכמ
 לך בביתורי נחכ סיטי הכפוק במחור ויורק יעקב לבדו ויכך
 אוקר טס ————— טה טעם כל סמך היה סמאה
 הטבואה וכל רמז לעבד לדורו לבני יעקב ורמז בגיד הטעם
 בדור ע' עלאוגיד ברזל עמק ומחזק טעה ומעם הטעה טעם
 מעת אלהיו ועמק מאקומה והטעם כמו וטעה גפרת והסוד
 ט"ל גיד הטעה קטר הכחוק שלטב הטעם קחיה והמטעם
 והטעם כל דבר מוטב ודעבו ו' יוסף כר טקן פי כעשן אמי
 עלדרך הפילוסוף כפי טיח השירים סמכד ובעל המלמד פי כו
 עשן אמר ואע"פ סמכנים טעם לגורה אין מקרא יוצר יידי פטמו
 לעולם והמטל כעשט המקרא כמף האילן והמחיד טעם
 וכעשני והמטב טכמקרא הפי ויש ממנו כוסר ויש כטל
 וראוי לאכלה ואם אין אילן אין עמך ואין פרי ויש אין פרי ועמך
 יש אילן וכן הטעם

פירשת וישב יעקב

בזכ

דען ישכילך האלהי שכבר בארנו בספרה הקדומה העשן הכל
 כמיטור הכבד בן וטרו העשן כפי אכיקר ממלך עם
 יעקב אבינו במריאה הנבואה כביאור רחב ומה עכא באר המעשה
 כמיטור דינה והנמשך אלה בא לגדנו דכרי טוכים כי יביא
 הכעס אנה נאה יבוא לדי משאל . עג לגדנו מזה הסכל כע
 הכעס הוא שאוב והקריט יעקב עד כואם . עג לגדנו טהקדוכ
 ראני להם טיקס לבס על חרסת קדוכיהם . וחחר כן הודיע ע
 עגרים במריאה לפי שלא מצאו דרך נקמה רק כעשות ומריאה וזה
 המעשה היה כל אחד מכלי המלחמה לפי שמועד להרוג את הוי
 השמוע כזמה ועם כל זה הוזה הכתוב שהיה קטה מאד כעט המע
 חטב שהפלטו כקליז והחיתו עד האחרים כל ען .
 אמן המזכר חני לכל מטכיל שיטון אר לבו לשמים כל
 מחטכותיו וככל מעשיו ועסקיו חפ כעסקי גופו בלאטל וכחטקיו
 ותשמיתו . והוא שמים כוונתו בכל עסקיו למטא חניך לעמיד
 גופו מטאל ומטק וכנאל ט . וכן ישם טונת כעמיתו לקינס
 החן ולהשגיד גט ככריאוק כרי טיוכל לעבוד כוראו וללמוד דע
 קוהו ולעשוק מערו באהבה וכזה תוכה עשו לחיי השלם הכ .
 נלול אומג כל מי שמעשיו לשם שמים כל מחטכותיו יטע
 עג גל אל יא מעשך ניטע מחטכותך וחונ כל דרכך דעה וג
 נלול אמח אשיל בדבר עבירד שמוצ בו אפי כהמעשך
 בחוט המיסוט שאין סוגסע שחוק ממנו כי באמך היה חרטה לג
 וידוע כי הכוונה נענ כלב האדם אבל החוטאים כידי שמים וכס
 טאמ הכל כידי שמים חוף מיחאק שמים טרוצה כו טאל שקלקה
 ממשלג הט כמעש . האדם לגמי עג טיוכל לעשוק כל חפצו
 ולטכו . כי טעמי יש לו מועד והמועט הוא מן השמי כי כזה מעשים

חיי

ד
 מעידין
 נסס
 בור
 זק
 באכור
 הלו
 ע
 ד
 צען
 קט
 כק
 יה
 טה
 וטס
 ד
 ט
 אחי
 בו
 טמו
 ל
 ק

היה
היה

ישקול האדם לחוּעיל לעצמו או לאחר ונתשוב לבק או יקבץ לבוז
 וישוב לבועלם והכל מאק השם אשר לא נכנס עליו מקדים
 להשי מחטבת רבות ע שכתלג המכופס שלא יעלמו לעולם
 חס לא השלם המחטבת עליהם כי היא סבה החזקה והאמונה
 לבטל מעל כחו — טכודע לקחג במחטבת סוף המעשה חמנס
 יואק הט' והחריבה אין להם מושג כי הם כלב ודחמט ליבא כע ולפי
 הסכמו לגוף שהרעך כד האוס סמו ע' חאה עק לבגן וק' ט'
 כסיפור היצרה לרע טוב ורע סוף דבר הכונן לבד היא כד האוס
 אכל המעשה הוא כד י טמים הלגז קחא שיסמך הדק לצי הטענה
 אבו עלש להועלג במהסע ולמודו קטאו בו אחיו ע' מהעלג' כרע
 לחכבו לשם אשר לא ידע לשמו והמכה הם חטבה לרע ואלה
 חטבה לעוכה להם ולרעם נלזה היה חטב המחטבת טלעקכ
 שהיקה לשם טמים לצי טחא כבט דרך טובה ומוסר והטקיל
 ללמודו דרך ומחמק א"כ לא הועיל מחטבת אחיו לרע עליו ו
 כי השם חטבה לעוכה להחיות עם רב כרעב הכבד ביום לא כמלכו
 (ועד שעמדו כל ימי קיי יוסף בכבוד גדול ובלטחה וירבו וישעו
 במאד מאד ע' שחנכיה ההיא היתה סנה לבעבדים כעך וככל
 עבודה קטל והעבודה היתה סנה שיטובו אל יא ויהפלו ויטקו אל
 ע' שהרחה כחו בעבדים ע' על ידי צר טאן בעשיית השלמים
 שחחמבן אענה חוזה השלם והגמול והעוש . והעבודה ההיא היתה
 ג' סנה לקבלת דקורה שהיא קועל גדולה שאין לה דחוק וסודר
 הבחון אותה חראט וע' סוף תחא טהמבון לרס לא יצא לעול
 מטלג' לטן הט' וחטרי לא היתה בו הכונן אינו יוא לעול ואשר בו
 הכונה ערמא יוצא לעול טלם לקיים מה טעמיו רבות מחטבות
 טלב איט ט' וכן סיפור הכנל כיהודק עם תמי טא על דרך זכ

לא זכר אחד לשי שמה לבי יספך כי כל אשר עשה האדם א
ויזכה עשרי ונכסי ירבה דאגה ועש נגיעה באזר לן ל...
ובכקטו מה שאינו צריך לו יחסר מה שצריך לו ויש מדרך ש
הקנה ונשוב לעשינו ונאמר כי יוסף הצדיק הוא היה סוף ח
אלתר ולדות הענוה ומנוסות ומה שטמא עליו ויבא יוס
יוסף את רכסו רעה אל אכדס אינו גמלי כי לא שאל עליו
ויזא יוסף כמו ש כתובים מוציא דבת הארץ והוא מטעם שהיו
כעל מוסר כשהיה רואה טחיון בנ השפחות דבר שלם סגור
אפי' דבר קל היה קשה מאד עליו ולזה הוצרך להודיע לחכמו
כדי שייסר אודם יועד נאם שלטנא הקטנה ויזכה הטנה שמהו
בנ הטעחות שמש להם כמו ש והוא עש ארצו כלה ה
כי אם ישרק יחיו בנ הגבורה לא היה דבר נע אצלו ולא קשה
עליו וזהו ויבא יוסף את רכסו כעש אל אכדיהם והיה
מחשב בדעתו איך יחיו שימטול הכסיל סחם הלן מוכר
ילד חסן וחכס . וכבר עלה בדעתו פעם אחת בשער
בזמן הקיץ על הקוצרים והמאסין הולך אחריהם ויריח לו
הדבר למקרה שב האדם אשר כבוא עקם יאספו אל ויקחו
על ידי המאסין כי כל הבשר קציר וכל חסרו סגן השדה
והיה מחשב כלבו וחמו אם כן מה קושל החכמה לחכס
אחר שיקרהו סתקרה הכסיל וזו ראה החלוס הטוע
כפי מה שסיפר עליו והנה תנשו נאלמים אלתי וע אעפ"י
שהשגן שהקדמנו לא נזכר כקרה חסן החלוס ידענו
כי ק היה כמו ש יזכר הלכא נעשן על נחטבן סלקו
וכאו הסלונת כאלגעת להודיענו שיש אלוה קיימת ונכס
ונעזר וכל האלגוע השקחוס אלה וסכים אל משוערב

החירה

והיא השואל באדם בחייו ואחרי מותו . ולולא זה לא היה קיום לשון
 המורכב מהשנים וכן לאוי להיות לכל עם ועם חובצ ושואל
 שינהיג אותם בדרך הטוב והישרה . ונאמר סיפר החלום לתחי
 השיכורו דרך גערה ופרכיה החלפן המלפן עלינו שהענין
 בלחוננו . אם משול המשול בנו בחוקה . ועוד פעם אחרת
 כאשר המעלה בכוכבי לכת וראה שעלם מפאק מצח וטוקע
 כפאק מערב חשב בדעתו כי קם כולם משקמו . לקום ועלם
 רצונ . וידע באות כי יש לבם ארץ ומעבד אורם על סדר נה
 והם סרים אל משמעו וחמק מחשבה רזה החלום השטח הטע
 ויספר אורי אל אכין ואל אחיו וגו' ואכין ג' השיכו לשון גערה ונחיה
 הכואביו וגו' ועם פ זה כאשר עמדה ללב אל אחיו לראות שלומם
 לא שייכב כד . לקיים מצות אכיו וסיך בעצמו אע"פ שהיה ידע
 בטענת אחיו וקנאות לא טמע ללב וכתת בכוריו . . וכעבור
 טקיים מצות אכיו ולמק כיכוד האב עמדה למשן יאריטן ייך
 ולמשן ייכ לך הטיבו לו מן השם והאריכו ימי מדה בעד מדה .
 ולכן ראוי לכל נפן ומטכיל להתבונן ולהשכיל במשן
 הסנה מה שאירע לשון אחיו ואחונתו עם ידוכו המצוי שהפקירו
 על ביתו ועל אבאזר יש לו . והשמו חאטה ידוכו שלא לגעסה
 ולכן שרדוהו מן המים עד שסיכו ידוקו אל הכני המשילבו על
 און מצרים . ולפי שמטל על יצו והכרעו חתיו שועהו און
 ומוטל וקראו לפני אברך . ולפי שלא רצה לרכוב במורכב האסור
 הדטכוהו במורכב המשנה . ולפי שהתעב יצו וחטכיע טכלו
 היה סבה להציל סכל און מצרים ואין כשן מטכ הדעב . וכעבור
 שלא רצה לגעב באסור ידוכו ולא לחכ ולל לשן טאמו עלו ועל
 פין ייך כל עמי . ולפי שלא רצה להכריח הטכע לטרי טרי מונכ

ע"פ

כי המעור אינו יורד אלא לעשמים משמים .. ובעבר שזכרו
 חימוץ יהיה טבע גדול טאזם וכחפך זה כחש יחסנו וישלם
 סיחשם ידוע כזה לפי מה שיעלנו המים מעלנו ידוע
 ומפני זה היה פירוש חשב חמיד על הטבע ויזא שהעב כי אין
 קיום לתוך כלל עם ואין קיום לעם כלל מחיה טובה ומחך זה
 עאה לעולם הליל החלום הידוע והודיע מה שיהיה לעבד
 לפי מחשבו וכל זה בעבור כוננו הטובה והנבונה שהיה
 דורש טוב לעמו חמיד .. וקדוב היה זה החלום לפתור איך יאפי
 מיסאיו חס לפי חייך המדות ומשבלים דך נשקם המרדן חסכמו
 כרי שיקבל הצדק שכרו ורבי סיחיו אביו ואחיו ומעולם כיו
 הרעב הכבד לפי טעית עבד דדוקם אל מצרים לפי מה שהוגד על
 אברהם אבינו בין הבכרי והש יך הקדים רשאה לכה ומה
 עסיש המרה עליו וירא יוסף את אחיו מ' שהמש שמשש לבס
 כנכרי וטאז העשין אינו גמא דך טכח גדול לפי טרצה ליערב
 טונקם אס הם מחכמים כולם כיחד ומקנהים באחוז א. עה
 א. וכבר נאמר עליו ויכר יוסף את אחיו וגו' טרמש כחש
 עמסרו כדו הכדס והתרה שם כדרך אחוז והם עשו עשו
 כחפך . ומפני זה קנע לטאל אלהם וכקט לרעב ג' טלם
 אבהים הזקן וטלם אחיו הקטן אס הם מקנאים כו ושוטאים אורו
 טו טעשו לו — ולרעב ג' אס נקלטו על מה שישו ומקרו
 כקנאכה אס לאו . וכבר אמר להם פתח טלחו חכם אחר ויקח
 את אחיכם וג' וכל זה מפני שהיה נכסף לטאזיך אחיו כן אמו וטאז
 טאז מחוזים באחרים אכל אטמים אטמו על אחינו ככיר וטאו
 ידע כנורא כי נמרטו על מה שעשת וענה חיד לחלף את כליה
 בר וטאז העשין והם הלכו והגדו לאכיש כל המאורע וכאשר

תם חזקל והבייר והוצרכו לחזור פנים שפך לשכור שבר
 ענה לקחק כיום מטה ומטעם כסף ומה כבוד חזקה
 ויקומו וידרו מערים וישלחו לפני יוסף ובמות כי החזיק
 הכסף הטושכ בפי חממה...
 מיד לעבדו טבח ולבין נאכל ונשא מחבולה לן לחלהוא
 לכדו וקם לבס... טלח יכדוהו והוציא להם טמין מחיבים
 וכאשר רצה לחיובן אמרו ככארו החלח אלו ויכחן החדיק
 ניבך שם שר כיקט לעשות פסכולה חרת לשום הגבע
 באמתק כניון לעב חק שר לבבם עליו וכאשר ראה כי
 קרע טמלרם ודכנסו עצום עליו לביוקם עבדים טמלרם
 הגבו לך לעבדים השכים בדרך עמק ואמרו אשע טמלרם
 זה כשהקחד מן חקבית חומק כולם עקטו חליג ל משע
 זמק ושאר הענין וכל זה לקכיד עליהם לעב כוונתם
 באמת וזה יורה על חמת ועמקו הלח הקה כי אחרי עתה
 החלום אל פיעה הכנים עצמו לקר ענה ללוק ועבדיו במה
 טלח טאלו נילט הוא אמרו וענה ירא ערעק חט נבון וחכס
 וכל זה לבוב חכמתו וחמלתו על העם ואמונתו הטובה ועל
 זה נאמר על הטלח טה וכו' ויאל שר יין נבון וחכס
 כמון לפתור החלמור ואין חכס כמון לתת ענה האנה
 ולדטבקים נבון לחכס חנה כו אש נוסכע כקבוקב
 שילמור דבר מקון דבר ולדמק דבר לדבר מעטט טוה
 חכח הכגרו וחכס לבי חק שלמד מרסריו ראה ויבן
 כמה תועלת למדכו מזה הסיפור ולכן ראוי לכל חכם
 שילמוד מוסר נחמה ומידוד טובות שינעילו לו ככל זמן
 ער ויגיעהו אל משלגת המוק ככדופ כמו שחשלו המידוד

הטעם איך יבין

מוכוח לזוסף הצריך בהיות עבד כביק אדוש. וכמו כן בהיות
 בבית הקוהר שמרוב חמלתו על האסורים היה חכך אותם
 כל יום בכקר וחזק את לבם בדברי טובים ומרעיתן כעבדיו
 ומסרת אותם כל יחד לפי כבודו. והטעם בעל נמולתו גמלתו
 טוב כל ימי חייו וכמוהו. עד ששמוהו אנשי מצרים כחזון
 עם המלכס והעלגהו יוצאי מצרים עמדם והתעסק בזה ארון
 הנביאים עד שתרונו היה הולך עם החרון הידוע הנקדרח
 ארון הסבית עד שקברוהו בטכס יומעם כקבורתו עם
 להדיע כי היה יחא חט לא כאשוי טכס הטעושי בזימק טעיני
 את דינה אחותי לעשת — עלה ביישראל ודי כזה —

חרפה גדולה עליהם וטבח גדול בחק הצדק שהרי חסרת
 אדוט החטובה והכבוד מבקשת ממנו לטכס עמיה ולא
 רצו ועשע מעט יראה אלפי לח מעט דבר אחר ולזה קבחהו
 כמקום הידוע מרה כנגד מרה פשו סקכר ארון הנביא
 מול כיב פער ולכן נחמד אשתי ט ירא ין ההולך בדרכיו

פרשת ויגש אליו

אמר

החכם רחמי לבל
 חכם לב להסתלק מהערכות ותקיעה הסף כפי כלתו
 וידוע כי ענין הערכות הוא דבר טמא ערב אדם בו אם אחרים
 ללא צורך בו והוא מטעמי לטובה בדרך הטה על מה שאלתו
 ולא יגיע לערכ הנאה כלל והחובל עליו כדבר זה יכשל לעת
 חפץ שיכנס עמו כמעט בוד בטביל אחרים כשלח ירבו לו
 לצדוע חובס ולזה נאמר אל תהי בתקיעי כף. וכבר קרא אותי
 החכם חסר לב פנקע כף ופי וכשיעטך האדם לעמים להכנס
 ערכ בעבור קרוב או אהוב או זולתו יטקל בכל ילתי לטמא כשל

ב

אם כפוס אם כפסדה אם כהכנעק . כמו שאמר הקכס
פנ אם עכב לרה וכו' וסאר העשן טרופה כו שיכעע לצטו
נימן באד ומוכ לרעהו טקוז המלך כרי שיחול עליו נאדין
לו הזמן עד טינל הלנה לטלם . וערך כזה טר עכור טובוד
החור הוא שיכעע לצטו והטט שיטקל כל כחו להוציא ל זמט
כמריצת טלל יכנס פעם אחור עכ כחו ע אחרי אל קק טע
לענין וג הנל טב . חיד . וגו' וילמד זה העשן חמה טפיטר הט
על יהודי טהכניס עצמו עכ בעבודך כטיין וקפל של עצמו
להינדו חנודה כטפ שלמוז חס לא יביאט אליו ומטע זה הטנס
עצמו כסכנג גדולה לדברי עש החרון המוטל כדברים קשים
קטלה והציע דברים אחרים והזכיר כהם קחייך החקיס כח
כי עבדך עכ את הטעב נחמ ונעטו קטורה כנפלא יועד
כחורו כי איך אעלה אל חכ וכל זה מאטו קחכולג טוסה דין
הכעע כדברים ככס טמעודי . חמי האדם וכל דבריו היו
דין מוסר כדרך דברי העבר עש חדוטנו עד טנכילון רחמין
של הצדיק ולא יטל עד להקטמך וג וזאת הקכולג הטובה
היך מסה לחמלק זסך השלטינג עליהם כי אחר טבמן אוקס
כבטיין אחיו ידע טונקס ולככס הטוב לפי טדקא טלל יט
ללג מכלעדיי נידע כי הם כעל קטוכה . לפי מה טלון
כמכס ינסף מיע בהקטמס להציל כטיין חדיקו עכד ומטע
זכ עש קולו כככי ע טנממע קולו כאומן המלך סטר
הקודע עליהם נאז ככהלו מטטו מוכ חכונטק ולא יטל לענות
נאוקו הצדיק כראדו ק חור למטכס כדכרי' ואמר להם
גטו כא אל רגטו וגו' נחיק לבס כדכרי' מטט טידע טהיו ז
דאעים על מכירכו והודיעם שאין כלבו עליהם דכרי דע הוק

נחמייס

אחרו ופסקו אל קעצבו ואל יקר כעניכם וג' וטאור היצחק
ועם כל זה היו עוד מאד תמימים ונבילים עש שנפל על
עואר כנחן אחין וכסה וזה טקט החיך לבבם כדברו אהרן
כי הרב היה מאד זר כענינם אין יגיע נשע עברי עבד לבית
מוטל ככל און מצרים לפי טכטנפוד מהם היו כלל חתומ
וקן ובעתים לפטנו ראוהו ————— כרכונק אחרת הלל
תראה כי יעקב אבינו עש כאשר יגידו לנו עוד יוסף חי וכיהוד
מוטל ככל און מצרים לא האון להם כדבר החוטל וכדבר החי
היה עוד חסופין ולכן טאור ויטג לבו טעמטע יחיון ומלטה טע
על כן פשוט ערה נפוגת ונדכר ונכאור השלטן טקטלבט
וסר חתנו הפסק כי היה יודע בודאי כי השלטן סגניוק ככת
הסוסים מוצאים ממצרים בתחיל גדול כמכות המליך כי אפי
חלכי ארם וזולתם היו מוצאים חסוסים טאורי לצורך מרכבו
כל אחד מהם ככסף כמו עץ וקעלג וקצט מרכבה ממצרים
כטט ממוך כסף וג' לפי טכל מרכבה ציכד ל סוס
(מיך טקט זל טחז לטו בעגות ממצט טהיך למעט לטט
כטנפרד מחנו כעלה ערופה הוא סוד גדול ופי לפי טטמור
עלן מוחן מורף יוסף והשלה הערופה נשע פו בעבור החל
ואם מוכ מאורס ומה נעים ונחמד כהחניך סוד הדבר השלל
כטיהוק המלות הקדוה .. ועד סוד הסוד — ידוע כי אס
כל הדברי פטפלים הוא קנוע השעולה הסוככו ככת ל חיו
וישמע חכם ווסף לקח וזה לפי טיהי בחלום הצריך והנה הטמט
והירח וג' טהטם בפקין האמתי טאחר טהשלים העליון מקבל
ואינו שומד אכ צריך כרכוח טיהי השלם הטעל ומקבלת חדין
ומי טהוא היום גבוי טעל והטעל אטעו טיהי למחר דם וטט

כמו נאמר הכתוב הטעם תבנה וג' (והנשיאם שני הדם
לענין עגלה ערופה שכן למה כי שנינו דוחה לענין עגלה
ערופה על החלב הנמצאים באדום שלא טרעו מהם והזקנים
תחרי העורח גדול מעדים ואולי ידעו לא שטבו אלה הדברים
ולכן השלח העדו עליהם שהם נקיים מטעיות דמים כי קודם
זה היה הדבר אצל הזקן כספק .. והיה אוח שהם סיבבו אל
לו המיקה המטונה וכראות השלח מיד וקרי דוחי שני אכיהם
שכעד עמסותק היד לבו כמון כמו טעמו הכתוב ושמה לו
שאמה כי וטעמוה הספק סיה ראה והכן אלה התחבולוק וענין
כספק כענין הבעלות והקבוק בלתי השלוח עד טידרכון
השלוח והזהיר לך מעוב ערובה כי רעה רסה וסאגית
כחכודרז תטקדל להצל מרעה . וכאשר תופה לרע
עין מעלך וקננה באמוג עם כעני כחיק קוסה ורעז
קאודך נחלא הס' על מטאעדיך ותלמה זה מחשבה זמא הצדיק
ככין אדוכו טדקנה באמוג כל ימי חייו עד יום מיוצו כעודו
עד וכסין ממעלת כמו שאנו הכין ניכא ינסאך הכסא
כיה ברע . אפילו תקניהם ואוחים וגוטיהם עלם לקסכס
ענש כמו שאמר הכתוב הן קנני אנוס היט ואז אדוחים ל
לרע . ונאל ותי ארץ לערע . וסאג ידע כ לא שאך להם
לום הסטיק להם מחיים ונפן להם עד זרע לזרוע האדמה
וריהום וחלל שניהם בתפלה ל הידוע ולענין חלק אחד אע"פ
אע"פ שטלם היו חטועבד . למען הם נאדמים נלהדין היד לקח
הם חלק אחד כמו בארים . והלכך ארבע חלקים . וכל זה יבא
דין מחמט כרי ששירלו לעבד אר האדמה כמו ששאו טרם
לך וכלכל אר יצחין נאך כל כיון אכין כל ימי היעב הכבד להם

לבי הטף ושליו נצחו טובים חוק ומלך ויחזק מלך יז חזק יל
 רזה וכן כי החוקן הרל והוא חזק יתקן תהוה לתעב כחל ע
 יל חסן הוא סאז מלך הט שחזר לו מלך הטענ האלי הכו
 מאך הטס אן ירע בו טהס יטלם לו גמול הטוב בעבו טהיל
 אין בו יכלג לטלם ולבה טחז גסן טובען הוא חוק וז והיל
 כרבה היל קשיר והיל סזר הטענ האלי טטל הכו וקו
 הטס יז גז לנה הטענ ולל טלם וג טהטס טהיע הרע
 לנה מאך הטל הצדיק ואינו חטל וזה לבי טכל החשס קוס
 טטיס עיכיס לנהטט וטן טכל וזוהיל הילורה טהיע הית
 לנה מאך הטל הצדיק וטחז ולל טלם ל טלל יתח הטל
 לתעסק בעטלור יטי טעט חת כק יכריתו לבי לו טעב
 לטיט סאזרין וטל וסזק חוק וטן הטעט טהטל טהוה סזק
 חוק וכוך לו מילע יטע טלל יטאוד לנה חטטו כחזר ונה
 נטל ל היום חוק ומלך וזע לבוכה

פרשת ויחי יעקב

החזק דעיטלך

אמר

האלהים כי יעקב כי טטיר הנה מעלב הילדושט חזיה
 רוחו וטסוף מאך לטוק טב כט החזיכ אלי טטט חזיה
 קקונו חוטט וטטט — טעט הוא ופל אטיר לו וכו טז כזר
 טכע וזע וזעכ עלט חן ארד לתזרים וטעט לקין טהטט
 הטס לטטרין לבינה לזרעם ואך וטטט וטעט טאן זריס
 חט וכו וקנה חנה באלעס וזי הוא חטיר יזכירט חטור הכטל
 נוחזירט לטק טען ודוע כי כל הוהעזרי בלך מלעיס טעט
 אחר ויום אחר יכר כטטקס הוטס ויקול אורטי ויקן רכז ידוע
 כל טעט וטעט והוא הקול סוף מלעולטם ולל יול לעזר חנה

1
וזה חצי בסחורה לכד יום יתן ערב ואופט זה היה קטן
אל יעקב אחד לדת מצרימה ואז נראה לנו המלחך כאלום
הגלה לחק אהר לבו ולהודיעו השתדור הוא אמרו אל הירח
מדה מעימה וג' חצי אורד עמך מצרימה וג' ובהק'א
ח'א'א'א' טקט נוחטכט וסרה דאגט ובעח בהטט ובח מצייס
הוא וכל זרע אמת לקיים מה ש'ביג' יהיה זרעך כחך לא להס
וג' והעש כזה כדי שיעלמו פמצי' זמן זה כן הכופר' וסכר' יט'ס
על ידי השלמה היפה לבגל האמנה התחורה וכמוסן הוקה
ס'יב' עמידקס בארן כעט לבגל דמוק'יהס
המשונט ופעלעפיהס המונות וכאטר קכט ימי הצ'יק למת
השקבל כומן ידוע קודס מוכי — לעור אר'נסא טג בעבור
יכולתו וממשלתו לשאו מחצ'ים ולקבו כקכ'י אכר'ין נחטכיש
באמט'ו כדי שיטמח בו וכאטר הכמ'יחו לעבור רצוט עת'ן אז
שכח והורקס לשס על טזנה להקכ' עם אכר'ין בארן וזה הס'יטור
כא להודיענו מעלת ארן ישראל עלכל האזע' לחיים ולעוק ...
הלא קמח' כ' ארון הנבא'ס ע'ה התחטן אלהט לעבור היירדן ולבאר
ההר הטוב הזה והלבטן א'ע'בי טרחה חוקס סמחה העבודה
טלם על נבון כמנ'ט ויראהו הטס אה' על הארן וג' וכבר אמרו
ל'ל' כל הדי כחונה לארן כאלט עוכד ע'ט ט' טג בטוט היום וג'
וידוע ג'ס כ' היא ארן אעד וטעויה וג' וזה ע'ט טסב'ר הטובה
יטיב לכ טט אדם וימצאו ט'ט' ללמוד ולשמור ולעשות מ'ג'
שיכא'ס ל'די קלט' הטובה הצפונה כמ'ו עכ'רוב מה רכ' טונן וג'
אטר ע'פ'ט ל'ריא'יק וג' א'כ' ארן ישראל היא מכנ'א גדול להשעת
הטובה שאין לה עך ורמ'ין ולק'ן כקרא' ארן החיים וארן הצ'י וארן
חפ'ן והכל ע'טן אחד .. וככ'ר'י' ק'ל אמנו טעמ'י חונה לארן

ח'ה'י'י'

אין חייך אלא כשע גלגול מחילוך הלא תראה כי הציץ ע"ה ה
תקצף סעבור קבורת חלל שמדק עלן כדוך פיתוס נכחן דכז
אמו העז אנבי מן והיה אלהי עמכם שהמעש על זרעו נחלך
לו בזה שעשירין ישראל להוציא שצמדני עמכם ולקדש כשכם
הוא אמרו ואנתי שפני לך שכם אחד ע ועד לא הספיק לו כגה העשן
עד שצויה כל כטן כחד באמרו אע שסוף אל שני וך והמעש שלט יעכב
אחד מהם ללבך עם מעמך . והעב אחד . החטט נהכניה הראויה
יתב על החוק בקט יוסף דוך נוסף משעב רצון והתקטן לו על ידי
חשדקין כזה הוא אומרו אם על מלואי קן כענינים וך ושעב לר
עכבו שהיה ירא למו לנעבור על הסכונע שלט יסוד כו ויקטור
עלן כחקרו שכונעו ששכסע לו ולולט זה לא היה מעת לו ללבך
להפסד עלן החוק הידוע באילו . ויפאלנו כי יוסף קיים מלמד
אכיו הוא נאמין . וסאטר חזר לעצמים דתנו אסין כלשם שלט
יעור להם חיבה גדולה ויגמלם כפ כמו שגמלגו . ולזה הוצרכו ל
לשזור תחכולה טוסה הנקראת עמיה ככונקס אל אחד מהם
מחשדקין הקדוכים אלן לבד אל כדרך חוידיק חוידין ואמר
אבך טוה עך כה קאמרו ול נחללה חללה שחיה יוסף טהיה יוסף
הצדיק טחד אל אכיו כזה ולא בכונעא סה יוע מדיך התחטלה
הטובה הלבו כולם להשקון לשט . והוא הצדיק הטוב הטיב אונקס
ברוך קמה הקמת אלהי אט . הבמקום האלהים אט טאלקם לשקון
לשט וקאמרו העבו לך לעבדים ודבר על לבם דברים נחמדים
וצויה לשעור שצמדני עמו כחמח פקד יעקד אלגם ארכס
ע . וידוע כי באותו חנאוקו הרוטאים ועמיהו באמן סלעבים שהע
באיון הידוע שהכין לעצמו . וזה נקטטן סיה יושעור למדנו
מזה . ולכן ראוי לכל איש ואיש להכין קצ לשעור בחיין קודם האסט

ולחורים עמו וידוע גם כן כל מעשה השלשון מקודמים
 על ידי השלמים בלבד לא כדיבור בלבד רק במעשה
 רק לא תראה כי נאמר וישלם ישראל את ימינו ועד שדקק
 בין למין לשלם בדרכי טעמים וכל זה להודיע שהמשכל
 השלם יסין לבו לשמים ויסך טעם טעמו כפי משין בעתהיו
 מצויף אל זה הדעת המפורסם אל הרחמים למען כי קרו
 עיך הנביא כל עת לעשר מעשה להראוי לעם וזו היא הסבה
 למטות משה אקירוז על יהושע תלמידו לעבד כל העדף והוא
 היה ראוי לכל זה באמת איש אשר רוח אלהים בו שהטעם חז
 חכמה כמו ש' עליו מלא רוח חסד שהטעם שלמות הטעם ה
 החכמה אשר לאדם וידוע כי רוח חסמה אינו גוף ממלא גוף
 ואילו היה העשן כך היה ריקס מתקיק מלא אינו מתקיק והדבר
 בהתקן ועוד למדנו מזה כי כפי ירכון שלמות חידון הנביאים
 עתה על זולתו מסר לחידים מהעם ראש הסוד הוא אמרו ע
 תורה צוה לנו משה וג' והכוונה במורה להדניק כלומר
 ולהבין דבר מתקן דבר עי טינות המבון כי לשון יונק ושלם
 נופל על אשר מקובל או דק מקובל כמו ע' חך טקן נלו
 וג' וכן שזה יהושע תלמידו קודם מותו בקניאו לזקנים אשר
 ולבאים ולשומעים ולשומעים כמו ע' וכל ישראל וקינו
 ואם להם וחוקתם מאד לצמוד ולעשות את כל הכתוב
 בספר התורה וג' עש נאמר ועקב יראו את י' ועברו אור
 וזאת העבודה לזו תהיה כלפי ידיע הייחוד כמו ע' ואתה
 שלמה כע דע את אלהי אביך וכן שזה דוד המלך ע
 בעות את שלמה בנו סאמרו ושמרת את מעמך י' חלניך
 ונאמר כי סוד אמרת הייחוד הוא המשמח וצריך שיהיה

ואלו
 יא ה'

יבנה וקרה גב לאטטע עם אלהו כזה לצי שטימשו כהחמה
כמט יאמר יצק מים על ידי אלהו שמתעם שלא רחק מחבנו
כלל אפילו בזמן עסקי הגוף לצי זכה ושל פי טנים ברנחו על
שאר תלמידיו אע"פ שרבים היו .. תלמטע שהיה ראוי לחסור
לזכר ונענה לו הכבוד בגלות אטור עשה וקול שטמור
הבואה . וכבר נאמר עליו ניהי נא פי טנים ברנחך אל שאל
נחלק מטמח במה שימטיק לו ולאחרים עמו . ולא שביקש מחנו
כעלם מחמו כי זה דברי כמעט ועוד שהיה גאה מהמבקר .
עד עריך לדעך כי מה שסיפר הנחוב כבד כר ראובן פתי ואמר
אונן טא להודוך על הפלג יראך החטא מיעקב אזכי ואמר זה
לברוכים כט בעבור שחיל יבעי אכיו . נחטב זה נחטק
מחט הכבוד ונענה לוסף בעבור יראך חטאן ומאמר מסק
מקובל כראובן המסיל להוטח שמשן ולפי כיחד על מעש
שכס .. אע"פ שכוונתם להסיר החרטה מעליהם ודי כזה
העה לבאובן נעם כל זה סיפר הכתוב שלא עשו מעשם . והיה
הדבר מאד קשה עלן בעבור שהרגו בחוריה אש"ס רבי ושל
חטא . נבאחרו איוד אפס הטעם שיחסו להם אפס ועוב להם ..
נכסו אמלקם כיעקב טוב להם מניורם קבובים זה אל זה אע"פ
שעוב טבת ראחיס גב יחד לבוב הסכמתם הרע . ולמדתו חנה עד
שהתסחה מחמת מדה מעשג מאד לצי שהאדם מתעב שמוט
למוק ומתחרט על מעשג נע" כ אינו יכול להקבוח עם החוכים
נדי כזה טובה גדולה .. נמה טאול אחוז יהודה ארבע יודוך אחין
טעה דרך נבואה או קבלה למדתו משה סיהיה אחד מן מחכמה
חוטט וכודק וכלם יהי סרים אל מסמענו וכיה ידמיד שד
היטוב המדיני .. נטאר חסכוך יראה מעש"ם כהם כדוך

נבואה באמצע זמלון לחוף ימים יטמן ויטמו טפי כי אטר
 פסק הנביא מהוכיח שלמד כש בין כל אחד מהם כדרך שהם
 קרוב לשון וראוי לו שיש לו אש כבדו בין אדם שיהיה
 לפי מה שהיה ראוי כל אחד מהם הוא אלו יהודה אבי יצחק אה
 בן גדוד יגדנו " דין ידן שנת " יטסכר חמור גרם טרדימה
 לחמור חזק שמשא מטא ככר ושכרו כב וכן זמלון לחוף ימים
 יטמן שהטעם זמלון לשון זבל " וכן מאטר שונה לחמו
 לפי שהדבר הטוב מאוטר בעש בראיו " וכן שפלי אילה
 שלמה " וכן נאמר ונשלי על מותו שרה " וכן בן סוד
 יוסף שהטעם כמו שיש שיוסיף אומן ויעשה טיבוק והער
 כתר צעד עלי שור

שאלים ספר בראשית כענין מעיד תחריק ורזע
 וזה גם כן שאט טרפ הוא מחזיק מחזק
 המהט השטר הוא הסע הקנהא זכרון ספר
 טוב שהוסף בו ענין נאמר לפסוקים
 ידועים ונאם כקב קצם

ומעין הדעת הרב ר שלמה בן גבירול

מידע בו לפי דעתו וזה לשונו עין הוא השלם ויהא הוא החלץ
 ההוא כמו שאפי והנהר כאם לבל הגויה והוא ההולץ וחריכע
 הראשם הם ארכע — שרשים — והארם שקנה שמו
 הוא חמלג ויחד משמע כלל החוץ החיה בעלת הקטע
 והנחט הכח המקשר כלל היט המאוק והטם יוכי כי
 נתט ינחט ונשן חרעש טוב ורע סאוק המסגל ויהא כמו

והנה המצוה בעשר וזרע היזע יסוד — היאט העלה
 סוף הדין הוא ה' וכפונק עור מסורע טקון הגוף וגיב
 האדם מתן עין לעבוד את האדמה אשר לוקח מעם כזה ל האדם
 (עין החיים ועב עליו וכן נאמץ חיים היא לחזיקים כה
 והכבובים הם היולאכ' שהם צומח עצמות מן החמרים
 ולמע הקדש המוקדש נמשל לאור העצם (הוא כח הדיון
 כמו שפיר הנה נראה מסוד החוזה היה כי שומר יורע דעב
 עליון עומד ככסא הכבוד ומקעטק על הא' הנכבד והנורא
 נכפוט אלן הרבי העשקים והעלפים מדע החמן הוצכה
 הקדה לרבו כס כלען בטאדם וכן כל מה טכא כזה העשין
 מנאט וער סוף ודעבו

עֵשׂוֹ מִלְחָמָה " אָמַר הַמַּחְבֵּר "

ירבע מלבים אלה רמוז לו כחוק היסודות העשטים מלחמה
 תמיד עם האסאים ה' חושים והיסודות נוצמים באחרונה
 ולקחים לטו ורכשו כן אחי אכרם . רמו לטל החחוי יאדים
 דומה לטל האיכוס . והוא האכל חוק ואקל כמות חס טל
 רמו ומשל וקעץ שפוטט הוא העקר "

קחה לי עגלה . אמר המחבר

עליון וארבע וטל טכל אחי חים הוא מטולא . טדעלון
 הוא טל ומטכל ומוטל " (החמש גוף ועט וטל
 והטל גב הוא דומם לטלח וחי מיגיש " (עם הער ועול
 טרל א גול החי חריר . ומלך קני חגור כדע האדם העש

טלעה טלעה
 טלעה שלחון

ומעם ויכרך אותם בדרך כל חשב טובים ופועלים לל
 פעלים למה שלמעלה חכם ופועלים למה שלמטה מהם טעם
 עץ כצבוב מעל גבוה טומה ומעם יורד השטח רוח לערוק הסמו
 מלך השכל המועל בחנה כי העיט פי מן העיט וכן נאמר הסטור
 וכמו נאמר כל צבא למינהו ושיט חגורת עיטה ומעם אקניטובל
 סרכי מלכות לשון מחשבה ועצה ומעם ויטב אותם חכמים הפנים
 השפוק מעל הפנים כבוא עפר והרומ כחמי ויהי השמים לבוא
 שהטעם בעצ סוכה אור הטעם הדומה לאור השמים ואז יחלש
 כח כל המין וקניטובל עליו תדומה ואיזה חסכה גדולה ועלמה ותפיר
 שאן שהוא מעל טעם ולמד האט הוא רוח לבח החי יעבור כן ל
 הפגרים ולא יעבור עליהם וזהו סוד מעמד כן הסכי בחזקת
 ועליו ככת הטעם בריק אק אכמה אכינו לעק לורש און טעם
 חגור חצי ער הפיר הגדול ער פת טעם מהטעם הטעם שיש
 לו מעים והוא טוכת העלם הזה ער הטעם הגדול שאין לו הפק
 והוא חיי העלם הכא ומעם נאמר הקיט נאמר הקניט וטחי השירה
 עומי רוח לעשרה מעלך העלם העלין הרוחני והם עשר סעינו
 כל מה הנאמר בספר יצירה ומעם טגז יהיה זרען שהוא קלע
 זה הענין כל על כמות הטכל האטטי ומטכלכריו טחם גי באון
 נכרד לא להם והם מטופדי ומעני כעלם ההוייה וההספר טסוב
 על ל אמר קליד טאן היסודת וכסאן יטו הכוחות כוכוס גדול כיר
 כמה מהם והל אמר יהיו אטעים ונדונם בדרך הטחנה והעפר
וירא אלין יא אמר המחבר ויאלטו

חלשון ראיתי את בלבי ומעם יוטב טכח הקהל כחם היוס
 כעלם הקהל הא החסנה כטעכריר אלז חדכר כאמך וזמו יא

רחוק פחוס חיוס . ניטא עינו וירא . העשש עט הלב . ומה
 שלשה אשמים רוח לטלע נמשור טיט בנ . החיה . ו
 נבצונתסר . והמט'כלג . " והס גבבים עליו דוד אחר רוח
 לדמיון ולמוסל . וזהו הכון . ועעס ניאור " לבס המעטל .
 וזהו מלך שחזו'לל באשם לגדול שכהס אמר ועעס יקח נא
 מעט מים . כלגה טיסספסון כמעט דבר ולא יבקשו נוסף .
 ועעס נוחזו רגלכם לביר ולגבוק סכת השאריתם או מרחכם
 והוא הכון . ועעס והטעמו ספת העין כלגה סכת עין החיים .
 רוח לבוא יתעלב . . ועעס ואקמה ספת לחם ומעשו לבכס .
 וגו' רוח לדיעת המוסלוק שמעש הלב . . ועעס ניהוד אכרי
 האלה אל טרה . רוח לטעור השכל האיניטי . לעט . ועעס
 שלש סחים רוח לגחטער למודיות . ומכנות נאלג'ת . ועעס ס
 בקר וחמאה וחלב רוח לקדמות ולגלדוד העלאו סלן . וזה
 ידוע בחכמת ההגון . ועעס ואלטו . למוד ואשור עכל העשין סלן
 על דרך זו עד ניטנו מטס האש נרכי מטה ל'ל אמ סזה טל
 היה כמחאה הטבאה . ואיירע . כ' וכך ועוד כהלע אל כחוסע
 ראה ועעה מה עשק והוא הדבר לעעל . וזהו מחייתטי אכל
 להאין טל ידע מעשה כלל זו טעוק געורק וכפירק האגור
 ודעו "

ויתרו עין הנספך כה העשין האמת' אע"פ שאה כמטוע
 באמר רוח לטט יצנים יצ טוב ניצ וע שחתי
 הס מרחטעיס כקרב הגעיה הדומה לקב נדמו קריב כדקה
 בה קבר . נלה טאג ויגלט השע' וג' . איט יודע צד איט
 שיה כלגה בעל תפכולה ועמג יודע לגמור כ חכ החיות דין
 מרחק קפטו נוח מושל יצ הרע שמחטכ תליד להרע "

ויעקב אש חס כלבו כן סין יוציאו יודע למוקד זה הורחז לפי טו
 שהוא חס ושלם י' יושב ארעלים שהטעם מהלך בעשות ומסד
 ומעלה כעך אלה החכמה י' ויש רע כהן מה א' יש טוה לטו
 ישא מוצה נחין לו י' סוכ כי לא יספיק לו דבר טעין ע הלעיט
 טו ו' וכן טו העין ע' ויכו שו אר הכורה כולו חטור שעל
 רכך לו "

ויחפרו באר אחרת

אמר המהבר העין טל בארוד
 ומוז עבד ידוע למטכילס
 וכעל הקבלה הוא טוה כו על חטונת והקטובט שהיה טע
 אברהם אבינו עלהם כדרכי אלוטמיתם והיה חקבר סעיס
 הוא ותלמידו להסיכ עליהם ולהודיע דרך האמת י' שיקלג
 כדרך מושק ורתיא כנורה וכל סתק ומטב סכו לא היו יכולים
 לבטל את מעשיו ודבריו וכאשר מת הוקפו דכיו וקטובטין וי
 וימלאם עפר כעין ע עמל בטומית דאזכ טהעס סמיט
 וכפירה יחזר יחך כנו ומידטס כראות גמוחר וחטוי גדד הז
 אומרו לט המים טעו חיל העשג הם לט סלחזקים מעשיו
 כאמונתו ולכן נקרא עשך כ הקשקו עט לחוכים סהם
 נטסר כקטו ודקקו סלמדי יחך ומטט טעס אחרת חזק
 כאלך קראו סמך מעטב טטנה ורכו גס עלה ועד חזרו ומטאו
 טעש אחרת גדול ומכמות כמות ויאייה וטקו ער הלעיט
 המריכיס כ לט היו יכולים לביכ עלה קרא טמ חוכוב ואלב
 כ עק החיכ י' לכו ו' לטו סקלקו חטונת והמניסר לט
 טהם סמ לטעדי אט ועל חתין וכלטיר הטע הכארוק סעטס
 ז' ולטח חטיכ אברהם אר טכע ככסוק חטן לבדיקן וטמוג
 כעבור קהיה ל' לערה ו' אחרי אמח כ אר טכע ככסוק חקח מדי

שהטמס תקבל למחט ועל השטח ומוז לז' חמור כענין על
חמור ש' כנגד כ"פ חצה עלודיה טבע

ותן לך האלהים מטל השמים

מהטעם ה'
החזק הע

הענין שירד כחזק על העשש לחטלה כמל אסר יטל על
פני האדמה לרוב ולא לשטון . ומטעם האין חזק טור
דס ומן סודת" והשעי לקבל כח עליון ורוכ דמ וירוש עדי
וחסידת שהן חיי העש כגון ותיחל לגוף יעבדוק עמים זה
כח לטל האנושי . ועמים ולחומי ימו לבחור היסודות והער
ויטמחו לך כג' אוק שהעש כוחה קוויב הנקרא אס .
ומעם ארדיך ארור ומכרכ כחך לעון חסרון וקלוב דעב
יהיה מקולל ומסר וזה ידוע . ומה שגילית לך כזה הענין הזני
תכל להבין השאר עד סוף הפרשה . וירע כמו ועל חזק קחיה
וטענת ששן ליעקב אחיו וכרחו מפניו . והלכתו לבדן ארס .
ליקח לו אשה משם . והלכת ששן אל יעקב לקח מחלת
בב יטמעהל לו נאשה על פספת נשיו עדה ואהלכה .

ויצא יעקב הטעם יצא לעומק המחטבת הרבות שהיה

מחטב בעבור טענה אחיו והלך לו לבקט
חיות נפש והצלה . ויטע במקום במחטבתו לצי טהיה ימח
יחידו בדרך טעם במקומו טל שלם טהא מקום עלמו כענין על
מענה אלה קדם . י"ל מעש אלה הייה לבו . כי כא הטעם ששן
חוס הקלות הטבע והטעם טחלש . ויקח מאכט המקום אחת
מאכט ט"ט לל המחטבה והטעם טחטב בדבר עליון מוטכל .
נעס אורי חזאטורו כלומר הבין חידעתי כי יט שלב וסבה האנוש

להתקלגין . . . ניטכב במקום ההוא דערן כשהגיע להטוב א שאן
אחריה השנה . ניהלם והיה סוף לעצב ארצה וגו' קטעם שמה
כחלום הנבואה כי על דבר הנשנה בארץ הוא עלידי המלכות
הטעמים מאת יצרן כהל בעור עליון עליהם ולא יעשו קצת
או גיולה עד טובים להתעב על אחן כל האין לטוב למען כבר
היה לבגן בארץ והיה היא כן וכך והוא עמוד ועב והיה עליהם
לשוכער ולעדר בארץ והטעם דברו והראו עור כי הוא יקר עב
על האדם ומכעיתו ליעקב טעם יהיה הקפידים אכל יהיה הוא
מלך יא ויהיה עמו יחיד כמו ע' והיה ארץ עמך . כי מעלה גדול
ממעלה שאר הצדיקים ע' בהם כי מלאכו יטה לך יא יתן רך
ונטעם . הסולם רח לעמה העלונה . ומלשכ אלמים מחטבו
החכמה . וטעם עולם ויורדים טעמי לחטבים כדבר רומע עליון
ומעמי כדבר גופי טעמי . והנה הסולם דין מעל טאד טעמי
דבר לא יכחד מן השם וכרי מעה טעם קלים כעלמנים ופאל
קולם כיניהם לעלוק ולבודיע הדכבי אשר הקללן בארץ ומלאכי
אחרים יורדים לעלוק שלחוק השם כדרך מלך עם משרתיו .
ורכיטו מטה זל אשר מעיה הנכוס כי ענין הסולם הוא סוד גדול
ואין לערשו כטום טעם כי יט כו עשנים חלקי זה מזה . האחד
סולם מוצב ארצה . השני וראשו מגיע השמים . השלישי עולם
הרביעי יורדים כו' החמישי והנה יא נצב עליו אול כיון כזה
מקבוצת האדם הטלם המורכב ממורגט וטריה טעמי ומל
ומלאכי אלהים כנחוק הטבע טעמי הם קלים וטעם כבדי
והנה יא נצב עליו לשמרו מל טק כמעם יא טמך יא טק
וגו' . וטעם ויהי ארץ עמך לצי טהיה ירא מעשו ומלבן .
כי לא אשכך חיזוק אחר חזק . וטעם אק יט יא במקום הזה

אשם שהם סוד גדול. לומר כי בעבור שידעו שנתקבלה תפלתו
 לפי כי ויטעו במקומו וידעו הט' מאשכוח לבו כי כח מכת אבן
 חצב עשו והלך בחקל יחידי בדרך כידים דקנות והכניחו
 בחלום של נבואה כי יהיה עמו וישיבהו אל בית אביו ולא י
 יעו פגו לכן אמר שהק' יע' י' במקום הזה כפי הקטום
 והאמור כי כבוד הט' מלא ס' האלף ואוכב כל מקום ואינו כ
 נסבב עד שיאמ' טיט' לו מקום ידוע. וייתן ויאמר מה נורא
 המקום הזה וג' הטעם רמז לשט' שלמות כי אלהי זה השט'
 והרמז טט' כפסוק הזה אין זה גר. ד"ה וזה טעם השמים
 טכית המקדש שלמשה מכוון כנגד בית המקדש שלמשה
 וטעם ויקח את האבן אשר טס מראשיתו ויעם חוקה מופת
 וג' המתעבה המוטלת שהביאנו לראות בחלום מה שחזק
 והוכחה עליו הצב חוקה והשמירה והיא הנקרא ביקראל ט'
 לו קום עליה ביקראל וטס טמ' ויצב יעקב מצבה וג' ויצב ט'
 על האטק כרי שיכירנה בטובו. והרמז הרבוק והעט'
 והט' ט'. ויקרא את טס המקום. כלומר טס חמשה הקיר
 ביקראל רמז למחטב הלב הזכה הט' ט'. ויולט לו טס
 העיר לבאטופי. טמ' המחטב דמ' וטנ' שמחטב מחד אל
 עד. מחטב אל יטו מעיניך.

סב

ויותר יעקב לברו

רמז להקב ודחן
 מבט אדם לפני
 ולחטב בהטג' המוטלת ויאבך איש עמו רמז לבח המרעה
 והוא יצר הרע שחבאבך קמיד עם הטכל האיט' להכטי' ו
 ולתקנתו כח הדמיון. וטעם עד עלה השחר עד הסלק
 הספק. נידח כ' לץ יכול לו. הטעם כי כבי עכבר לו

האמר וקר חמנו הספק וכראותו לא יכול לו לצחו לצו
לעבדו יריכו רוח לבקור המעטל שהיא הפחיתות השני
הקטור הכהחיות וכן שאר הענין

ויאמר מה הערבון אמר המחבר ז"ל

שזה המעשה היה כפשוטו באמת הוצרך הכל לטמחו שפך
זה להעיר אל און הטומע על הדברים הרוחנים המוטלים
(ועם הקורס והחטג ומתקלים רוח לטחוק העכשון
והמורגטור והדמיונות שבין הקעטר הנפש וקוליד כעס
הנפש שהטעם מחטכות שכלוק או הפקס ועם וקה
לו מעצק קהדו חטט. הינו חלמ עבין מחטכה ועם
שמה על אונק וטלב. רוח להקשררוז הכוח במחטכה
וקבנות הפל והמטחה אחרי כן ועד מלשון הערה והקיס.
ואונק. מלשון כחי וראטיק אוב. וטלה מלשון טל כל צד
כוגד. טג. ואלה ג' עינים הם דבקים קליד כאוקי המעלה
נאלץ שהטט כמשמש ודעהו

ובגפן שלשה שרינים

ועם רוח טוף האדם
וג' שרינים ג' כפסות
חיה וטומחך ווטלכ. והיין כשרחק רוח לצומח. וע
ושלה נצב רוח לחיה. הבטילו אטלוקיה רוח לטטלע
ולא והעבבים רוח למחטכ שכתלה דחיונות ואחרי
כן מוטלונ. וככה העבבים עבב ניין ופיקים. ועם
שלשה סל חר על ראשי ולא חנור לשני. רוח לטוקה וגפון

החן ועבורת העזוב הבהמית וההפכות הרמיון ונעם
סל חר לתי קרומ חלואן סרבים וסלונים סלון מחאיר
ואלו הם שמטפילן נשיאוק האדם ערמין לו חיקה משונה
ולזה כאמר והעשן אול אוקס חן הסל מעל באט. לטן
הגבדל ועפסק וינעב טזסן הצדיק היה טקב אלה ה
השנים לטו הלשקיס ולטו האפטיס כמו טכתוב ..
חילה פט טר המטקיס לזוכרהו לטוב ולעשוק עמו חסד
ולחוצקו מבית הסוד טכו אוק ולא הזכירו כן דרך ט
טכל האיכונטי עם הכפט הצולחק ודעהו

ואני נתתי לך " הטעם סוד אמת פיחוד

האמת טמסתי לך
לאחיד ונעם מיד האמת רטו לעז הטכל וכל אשר
לקחתי אשר למדתי וקבלתי מכו השכל האיכונטי ה
המשפיע המאמר והדיבור על העשט מודברק טעוד
הטכליק .. ונעם כחירבי וכקטק בחודו הכעטי וכקטק
טכל .. או לל כמדוק הטוכר טלמחתי כהס כער
יצ הרע ונעם טכס חק לקרוז כולם י ולעבדו
טכס אחד .. שהטעם הקריאק במיסוס פיחוד האמת
טאין ייחוד אק טעהו ולעבוד אוק לבדו ולל זולגו
מהכבואיס ודעה ..

נטלמו הפסוקים ול'אור'ס
על דרך הטעם

ספר ואלה שמות

דע שזו השנה מהחמשה חומשי

הוא סובב כדוך כלל על ענין עשה המרכבה הנקרא
חכמת אלהית .. (ענין התענוגה הפרטית באזוויים לה
ולזה הקחיל . בקאלה שמוק כב ישראל וסיים לעני
ל בית ישראל .. נתמרו בעלי הקלה כי סור מעשה
מרכבה חקנס שהוה העם המעורט . ולא עמו כראי
הספר ויו ובקלע השוק שבו כסוף כן לזמח על מסע
העם ועל נאמר שהספר הראשון סובב כדוך כלל על
לעשה כראטיק הנקרא חסד המכע ולא עתה הכרי
כלטח כריאה והויה וסיים כדוך כלי והטלה ..
נתמרו בעלי הקלה כי סור מעשה כראטיק חקנס בעל
מכעק בט"ס בן ח"ב אוקת ולזה עמו כפתיקו ב"ר
וכסוט מ"ס נל תבה טכאה כראט וכסוף היא טט אזית
נדעו ...

נמשה היה רועה " דע כי זה משה האיש
אדון הנביאים כי
בברא מעט סרעה חמכונה בחומרי ההיולי העצרי ט
טכיקט להרגו כעבור " איט מלעי טהכה איט עברי
מלחין . סלל כעבור שהרג את יע הכאה שהיה חלקט
להכוב כח אחר מן הממוק הטכלוק והוא הנקרו
איט עברי . מעבר הנדר יטכ לט על פאד הכאר
כלוה על מעין גנים באר חיס ח"י המטנג כמקוס

וכה המורגש טראן להסירם לגמרי כשישיג מיוסכל סוף
 שמעלנו קדושה וזהו שכל המקום אשר אדם עומד עליו
 אדמה קדש הוא וראה נהבן כעוב כי כמשה רבינו נאמר
 אל שלך אכל כיהושע נאמר אל שלך לבד וזה לפי סת
 כל אחד מהם ומעלנו ומעם נאמר אבי אלהי אברהם אביך
 וג' אחר שטעמו אל שלך מעל רגלך וקדק לעשות כעושי
 טעמה נזכרה מחטבתו כדאורי ומועש היה עיר
 מהרכבת ולזה נאמר ויסר משה פטו כי ירא מהכית אל
 האלהים — הטבל חטוע לדעת מהו וטעם פטו
 פט מחטבתו אחריו כן הטע כחחטבתו ענין השליחות
 לטעם אה העם ומשך הטעם סודו האנוני בעצמם רבים
 עד שאמר הכה אדם בא אל בני ישראל וג' נאמר לי מה
 פטו ומה טעם פטו כי קדש שהטעם טיבו וענינו וכן
 נפש חיה הוא טמו ענינו ומיכני נאמר אלהי אל הטעם
 אהיה אשר אהיה וג' דע אדם המעשן בזה הענין גדול
 והטעם טעם גדול להבין אהבתו כדאורי הטעם לך וטעם
 נמשך מאד תפק פק בו ורגלו לגי שאינו פאורי פקעיה
 עש כדון והטעם הגדול הוא שיטבתו מוח טעם
 ולו הטעם לדעת דבר על יאדקו כי יחלש סת הטעם ויצבר
 כח הדמיון והטעם מכל וכל וזהו החען שאנו מוסר לך
 בדרך קצרה דע טעם מקום פ' בו נאמר אלהים וידבר
 אלהים וכיוצא בו אל טעם הטעם שש שמדבר כלטון
 טולמו טהוא ה יקפין והוא החכמה בלדק הדין ומדק הגבנה
 כמאמר רב' אל וטעם מקום פ' נידם יי' נאמר יי' ויש
 יי' ויסמע יי' וכיוצא כנה אל מלך חס המדבר גסן

בשם אדונינו ושלחנו שהיא השם יס' וזהו ק' הנקרא מדין
 רחמים כמאמר ר"ל ועש' זה העשן העה הוא ששאל משה
 לשכלו לגודיעו מהות השכל המעלה שבעיני אל' בהשגת
 וזו ואמרו לי מה שאלו. לעמוד מזה הוא זה השכל אשר
 כזאת קטלחתו ויחמרו לי מה שאלו כלום מי הוא זה השכל
 חוקר יחולת היא מ' עשן ואשר שכלן זה מ' זולתן ה'
 המטה אורן. ובאמרו מה שאלו הוא מ' דרך מעט שלח
 יאמר מי הוא אן מה הוא ומ' ד' השיבו השכל המושל האמור בשם
 שולמו אהיה אשר אהיה אל' אפ' הוא מה שאין הוא מכלל המסק
 ספק ויאמר הוא שמי' והדור' כלל תעסוק עשן כלל. והאלו ג' ששמי'
 אהיה השם כז' ל' אמר אפ' הוא שחיי' ועשן אפ' הוא ויא'
 הוא לעבד לבא. לפי אפ' ג' ששמי' אהיה. ולפי שכל עלמ'
 הוא נודע כזמן עבד אז עבד אן הוא וכל זה נודע חשעב
 כמקו י' ל' אפ' השכל אהיה ששגרה על הפעל פ' מידה
 מכלל המסק ור' משה ז'ל' במורה הטובים פ'ט סכא ל' כ'
 יש במצא מחוייב המציאות שלא היה מעולם עבד ולא יעיד לעלמ'
 עד ולמצא טעמים כי אין חליפות וצבא שמו. ולפי' יקראו ל'
 הזלמ' אצלם בשם אחד ששגרו על חיוב המציאות כלומר הטעם
 שהוא מחוייב המציאות. וזה לפי שכל מצא זולתו איפ' שמי'
 המציאות לא מחוייב המציאות ולמה נבטל זה השם

א"מ ג' א' ז' ו' ז' ו'
 השכל חוקר ששאל משה
 במה ששאל אהיה כ'
 ישאל למי' לשם
 אהיה ששאל ומה

בקום פ' אשר המסקנת
 ריבוי מעשיו ועל לפי ששאל
 כולם בכבודא כמו ההוד'
 הזלמ' בשם אחד ששגרו
 כמו ע' והמעט ב'

האזלהים

האזלהים

כל תעסוק
 השכר והשגרה
 לפי יקראו כן האזלהים
 על חיוב המציאות

כדי שילמדו סוד השם הזה העבד המורה על חיינו המצויים
האמת כדי לבטל מלבם ומוחשבת ידיע הקדושה שהיה
מפורסמת בעולם כפי דעת הפילוסופים או לבטל מהם דעת
האפיקורוסים לגמרי והוא שבטל המצאות כלל ונעם שאמר
הכפר עוד אלה אבותיכם אלהי אבותי יצחק וי
ואלה יעקב סלחתי אליכם להכתיבם בקבלת המסורה בל
בירם מאבותיהם כי השם פקוד יפקוד אותם במדת רחמים
נישיב אותם אל אבן אבותיהם ויהיה אחר סקת
לו אהיה אשר אהיה חזר ואמרו לו אלהי אבותיכם והוא שם
בן ד אורית וכן אהיה בן ד אורית והוא הוא מכללי שער
כלל שהרי יהו הוא במשך חתים והאלף משבו מורה על
יחודו והוא מורה על חמשו חומשי תורה והיור על שור
הדברים והוא האחרונה מורה על ג האבוק ומטה ואחר
זוה לש דוד הירוע והטוב למו כי האלף וההא והיור
זוה לראש ואמצע וסוף כדרך החמש שר למוזג
שהשם יתעלה תחילה וסוף ואמצע וכל זה דברי פניה
בלשון בני אדם .. (ויאמרו יי אליו ..)
מה זה בידך כלומר מה כח יש ברשותך ויאמר
מטה כלומר דמיון שנתמיד חכמתך ונמטק אחר ההכנסה
ונמטה האדם מדרך היסוד .. ויאמר הטלכהו אלה כלו
הטלכהו לאין וחטלכהו מעטך אל מעטתהו בידך כי
נחש ינחש תמיד ויניק אורך כמחש ויחייבן פתאים ונעם
שלם ירך ואחוז בזכרן טלילך לו להדק
אחרי .. דף בזכרן לא בו כלו אל כפח פכחהו לע
לפי טליל קובל דק פשט מחכו קש כפי הכורך והחזיק

בו שלא יטלנו כך וכשאלו הסמך וישלח ידו ויחזק בו ולא
בזנבו לבד . ונאלו נישו למטה בכפו כלנו חזר להיד כרעות
כחו חמטה שהוא כיד האדם להטמטט בו כרכוכו ודעתו "

וידבר אלהים . כבר הודעתך כי לשון

חלבי נופל על המלכים . וסוף כשואל מאי על לשון יחד אל
כעל החקוק השכלי והנה מאי על הסכל השועל שמדבר כלשון
שולחו י"ז כשנגב לשון הקדש . וידעם כי אין יא אלהים המוצי
ארכם על כי אז היקה במחברת הגדולה למטמטט העלונים והם
מכ"פ וצ"ק שיעמדו יסאל עד זמן רב בגלוק . וכעבור זמן
האכור והקאוכה טעשו מרוב הצעז הקטע חדט הטס אוקו
ונזושתים במערכת הגדולה למטט למס "

החדש הזה לכם ידע טעמלג המצור היו על ידי

מעק ואהין כי הם לבד

נביאי הקורה ואחריהם לא נקחדטה חעק רק אב היכה לצורך
שעה כדבר גיען ואליהו נאל יעלה על לבך דב הטיח שד
טגיד כיו דוד כמו קרון היה . וחוסר טיסר דוד וטמואל "

וכן הכנף תומ באמונים ולא כטבאים "

נמפס החדט הקד לבס אל על חידוט הלכנה שמחדט לקבל

האור בכל חדט וחדט נאטמטט כי היא כעצמה אין לה

אור " ולפי קובה ורחקה מחטמטט סגולא וספסר וביא

כטמטט העשר " ולפי שהיא הקרובה אל השלש הזו

מעקר כוכבי לבר והיא עדיק בדורה על חידוט השלש

לשבעה וחידוש החדשים וקדושת הטעם אמונת מדות השל
והזכרת מאין לטעם . וזה שגחך בו תמיד מאין העסק ואם
תצנח לדקדק עוד יקרב בגילך החודש הזה ועשינו ידויקך
הטוב לבבך ולבטחול כי הוא מנו שכל האיננושי המקבל טעם
מהטוב הטעם פניו כמו שמוקבל הידח מהטעם כמו שאמרו
נמעם ימלא נישלם . ופעם יספר ויהיה שלם לשי פניו מקום
היושר והכונת . . וכאמרו ואט חדשים לל ראש והקבלה
לחידוש החשבון והמשונם היטרים . וכאמרו עוד ראשון הוא
לבס לחייו הטעם הטעם לבס חידוש הטעם לל לבס החדשים
המשונם טעמן לענן נחידר לדבר ודי כזה לענן . .
נקים קצנה לעד סוד כל דבר טוב כזה העשין
יקטח הדבר מאי עלך וקמה נכון ולא קדשיו זו דרך מק
בא ודי לך טקמין כמו שקורין עשמים וכוונת כי אעל שחשין
היה כפשוטו על כל טעם שהוא דומה לענן החומר החזק
ההיולי צורתו הנשאר היא דקה מאד ונפרד ואם קטנט יסן
הטוב ושכלק לעשין ולצייר יוצרמה טיט כמחק יחלט הטל
ואז יצבר הדמין עלך ויבלבל מחשבותך ולא קוב לחזור
למה שהיית בו מקדים . כי ל דבר מורגש ומיועבד ומטעל יטע
גבול . . והחנה לעכרו ולהרום גדינו יפתן בו הטעם כ
עלמה גדולת . וכמו שיתדע לנו במשאל הסדר שיסך ויע
ויחלט כמו וקדש חי חן יאדע לעט הטעם בחטב כדמי
העשונם החתנים כעמך רב הקליב החטבה טקלוק ולא
קובל לעוב לכונת הראשון . . וכן יאדע לעשין כחצי ביום
לאור הטעם בחידוד חיה שרבייה שינו מנאור ולא יוכל
לחזור מה שהיית דומה מקודם וזהו חמי . . ואעל שחול לבב

כ"ג

כי קודם קודם עסק מולט על לבני מור שהם כינונו עליו חכמי הדת
 והזמן רב וכן שאר הדעות הולכים על סדר החולת . ולפי
 שזה החול הוא ביד כבודו של שמש לבני שמואל
 הסינוי הישר כמות הטעם . וכו' יתחיל היס להזיך כפי שיש
 על החוטף . ובהפס קודם תפרי שיכנסת הליה להזיך כ
 פרוספק החופץ על החוד ויחסי חור היס ויהיה קצ' נידוע
 כי חול מלה חזק מאדים שמונה על שמיכות דמים ועל לרע
 קדום . ולפי כחלק העם על שמו הוטעם בזמן הישר ופסווי .
 ומעט היוק החוז במול סבור שהוא מורה על החולש וחולבון
 והגדול והטריה נין הרין להרע הכבודו עפשו פתעה ו
 נבעבור היוק החול מלה ציה לקח טד מסעשור ו
 ובעבור שהחול הזה ביד מאדים ציה העם לשמנו ולשוק
 מרמו על החוז ועל החזקן של כר האוכלים מחזק .
 ובעבור טעמו החזק וכוסב מאדים החוס והיובט מו הכר
 לכל אר רעה על אש על מער ומורים כחמזן ינה חטע
 להולט דתם טאוכלים מאכלם כחמזן שחזק לשן כחלם כ' של
 ונתו החכמה ויטע ביד הליסטים וזהו טאמ הכרם מרעכ
 תורים נעליכס כרעליכס וחלקם בידם . וע' יש למ' כ' פ
 כעבר טחול עלב כחדט עסק בכמו הגדול כי הוא החול הצחם
 עם שלוק הטחט לעיכך ציה לשחוט עלב ולאל חורן טלן יחור
 שפח החול יטאו חטם אלל כחזר עלטן . ועל דע' טל ט
 שדיו חלצ'יים עכדים חורן מול . וטא הכרוב להדיע כ
 כחמזן זן שהטעיל כח אלהים כהיזקו ככר כבודו כחמזן
 העלמט . וכן ככחמזן ינה קחו לבס עין ושחטו ארזיין
 של מצרים (טעם פסח הוא לטון דילע ופסיחה

מגזרת חזו ידלג בחייל פסח והטעם שהמלאך המשחית ידלג
מעל הפסח בדמותו הדם ולא יפך המשחית לבא . וכן הוא אור
ופסק י"א על העבד שהטעם ולתוך הטעם המשחית . וטעם
ועבדתי באין מצרים כלילתה הזת וג' החטל כמלך העובר
ממקום למקום ופשהעבד אהר . ובכגע אחד הטל לוקים
ופכל דברה תורה כלטון כפ אדם זהטעם החמיני
על מוצר אט יוצא כרך מצרים . ועבדתי והפיני ושאר
העשין רמז לגזרוק חזמאך מאכר ככצמני והם העבדות לעשה
שליטותו ככל אשר יעם על פני כל חלע . וכן ויכד י"א לבא
אפ העיר ג' . הסה עדה וג' חרדו על ואהר ואלו נהדומה לאלו
הכל כלטון כפ אדם . ושד אהר זל בענין זה . החודט הזה לבס
רמז חרטים סימן הוא לבס שאדם מוטן לבס ואומור העלם
לחמוג . הקטן מונק לקטן . והגדול לעדול . וכטס שהחודט
מכרדט כן ישראל מכרדטים כל זמן . וכמו שהלפג אין לפ
כח ביום אלא כלטל כן ישראל אין להם כח בעלם הזה מפני
האומור וטעם ודקס לא תטו חיש מוצרם כיפני לפי הנסתר
שלא פוצתאו משכס דבר לגזר על עשין עד שיקכתי לבס
הדבר כבאור וזהו עד כקן . וכמהו לינו לבוקר מטעם
על וטעם וככל אלפי מצרים חשלק שפטים הטעם כטס
מעלג החמוטס שלהס כענין על יפקוד י"א על צבא החו
כמרוס וג' . וטעם והיה לאור על ידכה ולכין כן עיעך
כדי עזכור תמיד ויעיד כן ביד חזקה הוציא הטס חוקו
מוצרים וטעם קדס לי כלכו בישראל
העלמים . כי בעבור שהסה ככורי מצרים ועדה ככווי ית
ישראל חמוק צוה שיהיו קדושים לו לעבוד עבדיה לכל

אשר יטה סדס ולא נתן להם פזין עקב פדיוס עד שהחליש
כלים וטה כפדיונס והחטק בטלים לא עגד מודר וצנה
כשיבאו אל האין שבתעג באדם וכבחה וכפנה חלד
וצנה כפדיונס לצרות. ועם ולמוטע בין עינך כשנן ען
טיהיה מונח בין העינים שהוא לאסיר המוח וכו' תילת הזיכין
וכו' מעמד הצרות אחרי המרדס פגשו מוננו .. לשון בין
עינך כדי לבאר שהמטה פגשה האס טינחו טם פאוטע
ואמר כפדע לשון רכס לעי טהס ל כנים כאמר קבלו מחבוי
הקדוסי .. וכה סוד המצוק האר כללג הוא טעניח כרב
יטאר חצים על היד ועל האט כנגד לב והמוה טהס מטעג
המחסבה. ונהג באה המטה האר כפדע קדס ל ויהי כ יכאך
לפי טטעמוינו לעשוק יטאר חצים למוטע בין עינך ..
וכפדע טמע ויהי אס טמע נטעמויט גב פאוטע
לפי אנו כוכבן אלו האר פדעיונ כהס לעי טים כן מחבוי סוד
זכרון ל המצוק ועשן ושכין נהו טורס האמונה ..

ויסע מלאך האלהים יאמר המהבר כיבע

הקבלה ככט כסמר היטר טטס כן עב הא העס המטוט
היוצא מאלו הפסוקים טהס טלשג .. ויסע ויבא ויט ..
ותקבן טהוא יטט נהנש יל. סיט עלם וכו' והטעס הס
טוים נהחמצע לקיחה אוביות למפרע ..
ועוד נאמר על חכו הקבלה טהיו מוסדין זה הטס לקלמדי
הראויים טעם אחר כסכע טטס. כלמחי עיניעקה
הטס וסודו הטעם לא ידיער הקריאה ידוע וכבר אמר

טען

בליל ראש למוטטור המטוטט המוכות כלל ועמוד האש
שהוא אור הטל מחיר אדם כאלו אמר כשיחלע הטל
מפני שחך המחסבה ישאך האדם את הטל למודיע איזה
דרך ין ואל המעשה אשר יעשה וזהו שאמר הכתוב לא ימיט עמי
העץ יוחס ועמוד האש לא לעש השם לנו שהו הטבע הטוב
בטל העם ואלע שהעשט כמו שהודיעך באמר ודעו

העשה אחרת שעליה הסמך והחטע והיא כסוד
לפנין וקלטכ כיאור כל ענין

דע כי ישכילך כואין טל סייע וסייעו עס

כענה כענין מז טאית הל היד
כפסוטו כאמת וטעו הטס לברכו ולבוג כ המיד יוחס וללכ
ואין הפסק להודיע כל חד ודור האמונ האמיתית המופתית
המורה על מינוכ מצאית הטס ין ואחריו הפסועה שאין סמחה
אחרות כעלם ואן זולע ואין כה סייע כלל ולא העק

וזו האחרות הפסועה יודע ומעמד כל הכוזאים

מכאש ועש סוף " יש כה יטל כל תכלת ולא חקר ולא קצב
לעשור כל דבר כעלם והא לא כעקב " (מורה 2)

כ על מידות השלם וקדמות הכוא ין המודעו ועל הסכר והעש
מאין יכרך לבאיים ובאיל האמונ המופתית יקיים היסוד
המדיט כעלם הזה ובמין האטטי שהנא תכלת העלם הזה ויודע

לב טיים חנה טעם מטיע השלם כמאמנו וחטעו טאית קוסט

על עצמו ין רק הל דבר אחר ושהמטאא מכאש ועש סוף מטיע

כעק ובחטט ובחסד וכרחוים וזהו כבוד הטס " (כחטק

וזכר האמונ האחרות השקדיות הכוזכר שסדס השך סדר

השלים והעדר ידיע חטוא יז ודטגמרו כנכאים וילעו
והטט היות הקדם שלם קץ וידמה לעולם בפלג מעט טז
גדול וזה קץ יוכל המוטל לציור כשכלו כהמזרעים הנכבד
שאירעו כל דור ודור כפועמן שהם תמיד סובבים בשלם
כל דור ודור וכל איש ואיש בדרכו חוצה דק מאד וזה לפי
ערכרים החזויים מקבלים מקבלם צדוק כפי מה שהן
וכבר הודיעך שכל הדברים החזויים הנמצאים
בשלים הזה יש להם צדוק כדלוק בשלים השלם יתג
חזו גשור ואלה מוטלור ושריקן יחזק לפי יוכל המוטל
לציור כשכלו עשן ממה יוצרים וממה ישאל ומרעו ונכב
ופרעו ומטה ומקדן וקריעו הים למטה יסאל והלום ככב
והלום כו כיכטק והמים להם חומה חיים ומטמול ומכע
חזק חזרים גלגל וערעב וחיל בקומה נכב ולא שאר כהם
עב אחר וכל השלים מואט ועו סוף על דרך צד מוטל הנט
כאדם וכלב טיחם לכל דבר ודבר מהפעט הנעכ עשן
מוטל החי לט כפי מה שהוא סובב ולא ימטינו לגמרי
מפוטנו רק יאמן כזה וכזה נאמן כשר הקצור כעשן עז
טוב אשר הקחו כזה ייסע מטה יז ישאל לשון נשיע
ידוע שהוא לשון משונה יאמר על הסערה הגופור ועל נסע
המקטבור מעשן לעשן נכשעשין כללע מים סוף אלמד
טור אז יבב לך עשן הנמרב וכבר ידע עתה סוף
נשור ועשן נלכו טלעק ימים במדב ולא חנא מוס
הרמו כג הזלעם הידועים טלע נעשקו בדכרי קרה לפי
שיקף מלג מים כעשן הוי כל צמא לבו למים חושט זה קנו
האכור הדאטועים טלע יהיו שוהין ג ימים כל קריא התע

ככר

בטבור . ונעם ויבחו חרקה ולא יכלו לנשק ושאר הענין
רמוסיה תלמוד תורה עליהם קטה ולא היו יכולים לקבלו
עלן הוגלו כו מקבלה עד שהוכחו הטם עצה והמכולה
ללמדם בדרך קלה כרי טיקבלו מענו במתיקה לשון החוקים
והמטעמים שילמדם לעשות ולזה נאמר טס טס לו חוק
ומטעם וטס טסו שילמדו כן מה שאין חק ומטעם אצל
חרקה ונעם וטס טסו כל . הרגילו מעטן אשר לא שיהיה
כף טגל וקבירו וענין שאמר טס טס לו וטס טסו כלטן
יחיד שהענין למטה ללמדו ולהפילו איך ילמד אר השם

דברי תורה

הנני ממטייר לכה " אמר המחנך

כבר ידעך טקן מלך להם ולזה נמו כפסוק למו לחון
אנחנו הילך בקודי וג ועד באמו עכב נידעש . וכך
וראיפ . היריעה כעכ והראייה כבך . ועד טמו וילקטו
אדע כבך כבך איט לפי אכלו טס הטסע מתייכ לפי
בבט שהדעך איט טוור . ונעם נחס הטמט ועמ
אור השאר כטדי שלט היו לוקטס אורו ולא עיטמו
נעם ונעל טכסר הטל טמו סעלת טכסר הטל . .
הטעם כסר בחוק יתגלה הון ודעה על פי
החדכר דך חצלה " נעשין נחמטם נעזר מחטון
הלבן כלמו טט היה כט סטק " נעם מן הוא הכע
מזון הנעש . כעשין ניון להס החוק אשר חנה אר
מאטבס " נעם כו לא ידע מזו לקראו כטס
" ידע " נכן עשין הדכר החוטבכל אין אדם ידע מחוץ

על חמדת ידן חיחס לו שם שמורד על הווייתו וזמר יד
 בחסד יוחא לחם איברים יכל איט לחם טהור לחם
 אורחם והטעם בזד שמתקיימין בזיו הטכניז ועליו נאמר
 ומתקן החר ומוכ לעינים שישינו בו מעם מתקן וכן בלוח
 מוטבל ערב ומתקן ומכ לבשל העין ודענן הקטל טקטי
 על זה הנסתר שביארנו הוא שאמר הכתוב כי שבר היום
 ליה היום לן המטווה כשדה " (ומהדין היה טיכוד יום שטר
 ככל מטאר הימים לפי חסיכוהו וקדושתו .. וכן הנבואה
 יקיי כינס בלש השיטי לקטנו לחם מטוב ושאר העשן ...
 וקטטובה על זה כי בשאר ימי השבוע צמד אורס ללקוט
 איט בני אכלו וכינס הטע. מטוב על אשר ילקטנו יום יום ..
 מטב הטבר שלם היה המן יורד בו כלל .. והטעם כזה כי כינס
 הטבר לא יעמדו עשרים ללמוד רק ישינו בלה שינמדו כליות
 הטכוע נימטרו אורו זה לה נישפירו אורס בטלם ויחטכו ויטחו
 מטערה הלימוד והטאל .. והעש על זה העשן כי כן נמקד
 המוטבל מה שאמר הכתוב על היוצאים כיה הטבר ללקוטע
 אנה מאתם נג .. נעם מכות ורומה לשון רבים לפי שיש
 להם סודות שלאר בדברי השמה שלם יבינום רק המוטבל
 לן כל מצה נחיה שנים נגלה ונמקד וטהרין אור בל
 ספק .. נעם נקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד
 לכן סגור עול ולבן .. וכן נאמר נענו טען הכולם שהוד
 ספיר .. ומקבל כל גיין .. וכן עיטלו שמהלל המיד נסוב ..
 וכן טעם כשפיהית כרכט שחעעם כקיקי מוטב כרכט ..
 וכמקום אחר והיה טעם לשר השמן כל כי נאמר יוכל א
 טאטר הוא הנג כשפיהית כרכט .. נאם יכושל יהיה טעמו ס

וזה הטעם
 שבו הנה
 ידע זה לכן

כעס

כעש לאד השמן וכן הוא העשין בתורה הטלה ממנו מן השמן
 והנמק ממנו יחזה השמן כו הוא לח וטמן . העשין על מפרק
 לעש ומרפה לעב . ועש לאד העזרת העשין לעדי ולמלך
 שרש . הרי העשין המן יש בו שש דברים טובים מפינקת
 ועגינות ולחוק ורכות וכן דרך החוסל מתקן ועב כנה"ל
 וכן וטמן בסוף . וכן כח"ל קח עשב אחר שהעש הטלד
 כל אחד שאלוה"ק בו המים כח"ל הקיץ לעתק חשב תבנית
 החום . וכן עליו"ק והוא טמן והוא כו לחמו"ק היחוד שטקני
 קורה כוח ומתקן עש לעל החמו"ק כו . וכס טמ"ק נתן טלד
 חלל השמ"ק וכן נידוע כי העשין שירי"ק האיס"ק רמ"ק לעמ"ק
 הראשון כשאר הדיבור או לעתק עליון של שרש בל"ק ועשין
 מלמ"ק עמ"ק שכתב אחר דבר חס"ק נח"ק שיהי שטמ"ק
 באחר קי"ק להבין על דרך הנק"ק מראש ועל סוף חס"ק חל"ק
 ודיבור העשין וכסו סי"ק הסת"ק שהמלחמה היתה בר"ק
 מהרמ"ק לר"ק די השל"ק אחר . ועמ"ק חמ"ק ל"ק זה עש"ק
 לל"ק דמן של ישר"ק ועוכהוא זה לש"ק הדל"ק וק"ק להי"ק כמו
 כב"ק וכס"ק וטל"ק עמ"ק וכ"ק א"ק . וי"ק מע"ק העזרת
 עש עק"ק טמ"ק היל"קו בדרכים וכן מעשין . ומה ע"ק כעשין
 וי"ק חמ"ק אל יהושע כ"ק כח"ק לבו אנשים ג"קו"ק ככ"ק וכן
 וכ"ק חמ"ק וטל"ק . ועשין ניד"ק חמ"ק ככ"ק . ומה לבח"ק הטל
 הק"ק . ועשין ניק"ק ח"ק כח"ק לסוד החמו"ק . ועשין נח"ק וח"ק
 תמ"ק ביד"ק ח"ק אחר נח"ק אחר וכן רמ"ק ל"ק החמ"ק וכ"ק הדמ"ק
 טק"קו לש"ק הא"ק ט"ק ול"ק טמ"ק ויהי יד"ק חמ"ק ע"ק כ"ק השמ"ק
 ל"ק שח"ק בחמו"ק ע"ק כ"ק טמ"ק . ועשין וי"ק חמ"ק יהושע ח"ק
 עמ"ק וא"ק ע"ק ידוע כי מע"ק חמ"ק ג"קו"ק ונכ"ק חל"ק

עם שעלך ודי לך בלמידתן עבדך מעדן ונעם כי יד על כס
יהי רוח כבודך הטל העשן על הכסף הוא לשם תמיד
עם היצ העשן העמל ככל דוד ודוד מלחמה עם כס
שהלך ברחמים כמו שבארנו ..

וירד יי על הר סיני

דע יטבן האלים טז

העשן פשוטו וחדשו ושקרו אל דבר אחד ואני
אמאנו לך כדרך קצת עין בו היטב וקדושו וכבר
הודעניך עמים דבר שאלה העשנים הגדולים העמוד
דיבר הסוכה טעון בראש ומוכנס נמטט אז אלו הכוכ
וירד יי לראות את הער ואת המדול אשר בעי ונתק
שמו הגדול ירד על הר סיני וטען עליו באש הקודש והוא
מדיבר עם משק סעס המיוחד כלל הערעל ..

ועשן העלייה לקראת מקום הכבוד הברא היתה
עליו יי והוא שמו והזהיר הסבן ואם פן יהי או אלץ
לראות שהמשך אל כבודו כי גם אצילי כס ישראל לו יטע
לראות .. נעם ההכנה והראייה וההשגחה וכל ישראל
שמעו קול העם מתוך האש הגדולה המכונה במידת הדין
וכן אמר הכפר וידבר אלהים שהמשך הולך הידוע לפי
שמלת אלהים מדת הדין ולפי שאי אנו ולא יהיה לך
חפי הגבורה שמשם טעור מלידת הדין .. וכמשך
תורה באנו את הדברים האלה דבר יי אל כל קהלם שהם
מתוך האש והיו טעם טעם כמשך דבר האם שנים ולכן
באנו אנו יי אלהיך וג' לא אל הסוכה אשר שמש אלהים
מדבר יוכל קולנו יאלי מדבר האש הגדולה הידועה ..

ס"ז

הייב

למך

וְלֹא־נִחַם־קֶדֶם־יְהוָה וְשָׁמַע וְגַם־עַתָּה הַשְׁמַע עִם־קוֹל־אֱלֹהִים
מִדְּבַר־חֶרֶץ־הָאֵשׁ מִלֶּכֶת־מִדְּבַר־חֲזוֹק־עַל־הַקּוֹל־כְּמוֹ־וַיִּשְׁמַע
אֶת־הַקּוֹל־מִדְּבַר־אֱלֹהִים וְחִזָּק־רַבִּין־מִיֵּשׁוּעַ־אֵל־כִּי־בָּא־קוֹלֶךָ
נִתְּנָה הַתּוֹרָה וְהִם הַקּוֹלֶכָּה שֶׁהִזְכִּיר דוּד כְּמוֹזֶמֶת הֵבֵא לִי־בֵּן
אֵלִים " וְכַמֶּסֶבֶר כְּחֶסֶד טָהוֹר שֶׁעָנָה כִּי קוֹלֶךָ וְהוֹאֵאֱלֵנִי
כִּי־כִּי־קוֹלֶךָ לְמוֹטֵךְ רַבִּי טַרְפָּה וְהוּא הַשְׁמַע וְהַמְּבַרְכֵן בְּהֵם
אֶבֶל־יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל־אֶחָד שֶׁמֵּשֶׁע דִּי־בֵּן־קוֹל־גִּיּוֹר וְלֹא־יִסָּא "
וְעַד טָהוֹר קוֹל־דְּבָרִים אֵלֶם שׁוֹמְעִים " וְעַד טָהוֹר
נִבְלָה הָעַם כְּוָאִים אֶת־הַקְּטָנִים הַקְּטָנִים כִּפְּי־חֶסֶד כִּי כוֹלֵם קוֹל־אֶחָד
נִזְהָר טָהוֹר הַטָּהוֹר יִחַק דְּבַר־אֱלֹהִים עֲתִים זֶה שֶׁמֵּשֶׁע "
וְהֵנָּה כִּי־אֲדַבֵּר לָךְ כֹּל־זֶה הַשְּׁמַע בְּקִצְרָה כִּי־טָהוֹר יִתְּלָךְ לָךְ
דְּבַר־כְּדֹבֵר וְתַחֲטוּב כִּי הַדְּבָרִים יִנְטָא כְּהִגֵּעַ חִלְלָה חִלְלָה "
וְעַתָּה עֲשֵׂתִי הַדְּבָרִים הַטָּהוֹרִים עַל־זֶה סוּפֵי וְהַכְּרִיטִים עַל־הַלְּוָחִים
הַיְאֻשׁוּטִים וְהַשְּׁמַע בְּאֵלֶם אֱלֹהִים לְעוֹלָם בְּכַח וְגִבּוֹרֵת הַרְאֵנִי
מֵהֵם הוּא עֵקֶד לֵב־דְּבַר וְעַתָּה לֵב־דְּבַר וְהוּא עֲמֵד בְּעֵצָה "
וְהַתְּשִׁיעַ דְּבָרִים טָהוֹר אַחֲרֵי־הֵם לְעֵצָה מְקִיִּים לֵב־טָהוֹרִים
נִסְמָכִים אֵלֶיךָ וְנִלְגִים אֵלֶיךָ וְנִחַמְנו יִצְחָק כִּי הוּא כְּחֹזֶק אֶחָד כְּחֶסֶד
כִּי מִחַטָּא יִצְחָק כֹּל־חֶסֶד וְכֹפֶל חֶסֶד יִצְחָק כִּי הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקֵד "
וְהֵנָּה זֶה הַדִּיבּוֹר הַטָּהוֹר טָהוֹר חֶסֶד הַלֵּב וְהַשְּׁמַע
וְהַמֵּשֶׁע כִּי מִי טָהוֹר חֶסֶד כִּי־כֹּלֵם אֵין עֲלֵיךָ חֶסֶד לֵב
כְּטָהוֹר וְלֹא כְּחֶסֶד וְלֹא חֶסֶד חֶסֶד כֹּלֵם עֵבֶד לְבַד הַטָּהוֹר וְהַדְּבָרִים
לְטָהוֹרִים וְלֹא חֶסֶד כֹּלֵם חֶסֶד חֶסֶד טָהוֹר חֶסֶד "
וְכֹלֵם חֶסֶד טָהוֹר חֶסֶד טָהוֹר חֶסֶד לֵב לֵב לֵב לֵב
וְלֹא לְהַרְאוֹתֵךְ כְּעֵבֶד כְּבֹדוֹ וְאֶהְיֶה וְכִי־יִמְעַע עֲשֵׂהוֹ מִלְּעֲשֵׂהוֹ
מִעֵבֶד לֵב קִישׁוֹר לֵב יִשְׁמַע בְּעֵבֶד כְּבֹדוֹ כְּוָאִים וְיִדְּמֵנו מִחַטָּא לְבַד

7

לפי דיבורי אנו חוזי יסוד ועיקר נעלנו כפינו כל המצב ואחריו
כפינו לא יהיה לך כי פטע חיי שאינו מאמץ כפינו
אפסע ע"ז ס העכר ע"ז לא יעדינה דק על דין אפסע
לא שאימון כד כיהא אלה העלם שבין ע"ז לא ידאך חזק
הגיה וג וזחור יכעו ויכסלג . ומטע נטעב לטקד פחוק
מטע ע"ז אפ"ז טחוא כוזה בעלג אול עשג כן כעבור עוק
או טעם והרו הוא לחזק כפינו כל שיקן ע"ז . ומטע החמל
טכר פחוק ומטע העטע לטקד לפי שאינו חכזה אך הט"ס
כע"ז דק מחכט טאמוע החידוש טהוא מעשה כראטיק .
ומטע חיי שאינו מככר אכופין פסוק מהחכיה כמעשה
כראטיק וזה העטע לפי שאינו חכבר המטקקיה עם הט"ס
ביצירה ומי שאינו חכבדס טאילן אינו חכבר הט"ס .
הרי ה דברים כל כפינו נגם מיוחסים אלנו והחלשה האקיה
הם כעג האדם . הראשון הוא קשה — מהטעם עקוב לפי
הטעם חן הגוף קודם אצט ויטע אחריו חוס כפינו . ואשר
אחריו כחשן . ואשר אחריו כלשון והאחר לחטב חלב . ועד
שעם המסוק הראשון שאנו אנוכי כן להודיע שחייב אדם
להאמין ולציייר כלבו טור אחר קיים ט יא אלקים והוא אלהים
ואלה האלהים כלוא הווד קדמין . ומאכר היה הכל חסן וידיעה
ויכולת ודוא חייב לעובדו . ומלב אטור הוצאת תורה על החטא
ועל החסן כי בידיעה וכה טגחע מלבו יצאו . וקרה ג"כ
על החידוש כ עם החמע קדמות השלם לא יענה דבר מעטע
וקרה ג"כ על היכולת והיכולת קורה על היחוד . וזהו ס
טעם אשר הוצאת מאין אפיה מכי עבדי . ט אק
עדים טאנים ככל אלה ועד כפי ידיעה שהצלתם הטוב

Handwritten scribbles in the top left corner.

בעולם הזה כנגד הע' מאמרים טהים עקר כל חסד נוס קבלו
 והאיטק והאזע נכול והאחד שהעצם הוא. כאחד כמלך שגור
 נאט ללב גשן ואינו בעצמו מנן לפי שהוא שגור ואינו צריך
 לזולתו ונג' שאחריו ימאכך לנ' באילן דאזי הטנים הם טע'
 אחרים וכן האזק עד עשרה יזנה הדיבור הראשון שאינט
 מספר הוא כנגד כבוד הט' המודד כדבור הראשון כאטר
 הוא האחד במספר עשרה " והדיבור השני כנגד הגלגל
 העליון המקיף הכל ומולך כל הגלגלים הפך קבועים מהעדר
 למערכ פלד שער " והזכיר בה' אלה' אחרים לזמון ככנס
 הט' ייץ הגלגל העליון המקיף ומולך כל הגלגלים " ורכים
 יחטכו כו כי הוא הכוהא בעבור שאינו געח "
 והדיבור הג' פגז גלגל המזלער שיש ט' על ט' .
 השמים חץ מן השמים והוא האף הנכבד הקיף וכל הנושק
 לקיף . וכדורון טהם הוא כראה סו הט' לען המטטל . ויש שער
 מקולות פולגל הזה שאיש ואץ . טס . ומקולות יעכהן
 טוכים רכים נוקקים וזלזה ואן יסלג בטוס מטטל
 לדע זה הסוד " ורכים פרחים אולחים כ' לשון נכבד ואלו
 הצורות על זאק התרבות ולזה כמות לא קראו ארעס ין אגין
 לשון " והדיבור היכיע כנגד טכ' וחכמי המזלער אולג כ' י
 לב אחד מהן משרקים המטטלה כזס ידוע והוא בעל הטע
 הראטונה והמליטת " ויש אומנין גס ק טהוא מוטל בעצ
 הראטונה ובה . נידוע ט טכ' ואלדים הם כוכבים
 מלוחים על ההזק והטחיה . לפי מה סידכל הטעלים מהם
 לא טהם בעצמם נעקים ומטחירים כי הם בעצמם טוסס וחילים
 וני טיכחיל כאלמנה או יקחיל ללג כדרך יכיו לדי

Large handwritten scribbles at the bottom left of the page.

Small handwritten mark or signature at the bottom right.

היזק והפסד - ולכן חזקו על שפת דמות כלל שבכבוד ול
 וכלל וביעור למשחית לכל - וכן לא תחטא כל ימי ה
 השבוע לילה ויום אחד זה שיומנו אלג הכ המזיק רק כיום
 שבת לכן אין ראוי להקפיד בן רק בדברי יראת קטס
 לבד מדי להפיל חזקים - והדיבור החמישי עמו כס הוא
 כמד גלגל צדק טורה על כבוד זרע ומד וטלס ושלם
 שר ולבכד מי שהוא חייב כבוד .. והדיבור הששי
 לא תרצה כמד גלגל מאדים טורה על שמיכות דלים ועל
 ועל המבוכה .. והדיבור השביעי לא תנא כמד
 טכס טגה - טהולדמד לגורוק על כל מטכב ומקק וזנור
 והדיבור השמיני לא תנכב - כמד גלגל סמט טזס
 על כל חונס ולהסיר כח כל חטרה טיהקכר עמה טלא יראת ארו
 בעבורה .. והדיבור הקטעי כמד גלגל כוכב - טמורד
 על הדיבור (לא על השימק וגם על הלטו טמורד
 צור .. והדיבור העשירי לא תמאוד - כמד גלגל הלכנד
 טהוא הטעל מל הגלגלס וורה על החמדה ועל הרחוב ..
 ועל ציד אט להודיע כזה הענין הגדול שהארבע כו חטע
 הטורד טאן ספק טכטמיע הקול הנכח בטעמד הר סיט לא ה
 הטועטס כולם כמשלה יוחי בו כ מטה רכינו על פיד טומע חדה
 כמטד ידבר איט אל דעה ודוא יודע שהוא מדבר ועומע הברת
 הקול אכל אינו מיטד ואינו יודע הדיבור ולזה היה מטה רכי על
 מודיעס כל דבר כמו ט מטה - דבר והאלהי יענט בקול - שהטעס
 ידבר אט העס - ואזכילום קטס ומן קדס ין מיעט ל בקל ..
 להודיע טהקול הוא היה ערה ומן לו הכמורטור טס הטס ק
 בכריא לבד - וכן אמ קול דברים אטפ טומע כלמו קול כל

וכל הן טומע
 הדיבור לבד
 וכל הן טומע וירחוק
 מדיבור כל טעמך

כלכר הון משיגים . ועם ל השגת אגבי ולא יהיה לך הידע
 למעלה מהשגת שחר הדיברות לצי שנודעו אלם מעור
 ולא היו עינים כידיעם למעלה רבי כשאך ההענת לפי שהעל
 השופע מאך הטם על כל חכם הווא מגיד באמר והוא הקדוק כח
 ועבודת ולק אחר אל אגבי ולא יהיה לך מצי הגבורה טאעם
 כעשן ע אחר דבר אלה ועל סוף דבר סטא זה האשאר העלון
 החוטל שהיה במורה הכוזה האמית . כא להודישך עי דבי
 הטנה אחר דורו יך ומתע הנואה לכל העם נכא כלטון יחיד
 ואח אגבי יך אלמך שטעם לדעך ולהאין שיש אחר מחוייב
 החויה לל הווא הנצח האמית אשר לא פעול כו אטטרות
 כלל . וזאך האמית טוב לבועל הדת ולבעל הקדחוק יעד סו:
 המעה הזאך להודיענו שהוא אלהינו מועל ומעייח בנו המיד
 ושופטינו ומנדיענו בדרך החטל במטרתנו .. נער לבאוען
 ולדעך שהוא הוואנו מתעדים על ידי נבואו כעשייך הנפלא
 כשיעו הטבע חוכך עכדים ומתעבדה קע וברי אנו לקבל
 מלכות עלינו ..

פרשת הגה אנכי שולח מלאך .. מלאך זה

הוא מטטרין
 שפי מורה הדרך והוא המלאך הגואל אשר העם תחול בקרבן
 לפי שמתאונן עולה כפי שדי .. והוא כאונע הטל העווע
 והעיקר הצדוק פחמנים והוא הנקרא מבאל חזק העשן הוא
 יסלח מלאכו אוק .. המלאך הגואל יאצי לשמין בדין
 פעולם הזה שהוא לדין לעלם הא וטעם לשמין חל
 דבר יוע מופע ורוחע .. נעם ועשיי אכל אשר יאכו

והוא המלאך
 המלאך הגואל
 המלאך המציל
 המלאך המציל

הטעם משל לאור הלבנה שפניו לצד השמש סובל אור
ופנה שהם מוכנו הטך ולפי אור וידעם כי אור הלבנה יאיר
האור כללך . ואם אמר אור שזכו אור אמר יאיר . ואם
אמר שזה האור אור השמש אמר יאיר . נדון לך כמה נשין בו
קיעב ומדענו

פרשת ואלמשה אמר עליה ל

ק טעם הסכל המועל ליה למטק עלה בחסכתך הנכונה
אל יא יא יא ויהין טכ ואכיהוא וטכעם מוקני יטוא .
נעשיה או יס כה מלמך זו למעלה מא . ונלמטה חוו . וק הא
כאמר . וזה רחוק אל כמאמר חטק חחיצ כמט שמה וכל
כלו ספירטנו . והעד מה שאמר אחרי כן וטש מטק אל
יא ודעהו .

פרשת ועשית שנים כרוכים זרה

אמר המחבר שהטעם בכרוכים שהיו מהכפורה של הארון
למזל ולמזון על הסכלים הנמרדים שמורים
על מצאור הטט ועל הנבואה המגעק מהם לבכאים הנאמנים
ולכן היו טעם לגודיע כ המלאכס רכיס והארון יא אחד
והרמז שיה טעם לעזר העדוק טיט כהם עשר הדבור
וקטילם אעב יא אלהין שזה מורה על היחוד האמיתי וחייב
הציות ה ילב . והכפורה מהו לקייע טעל ראשו הקיור
והנה זה הענין כמרכבה אשר לא יחזקאל הוא ע היא חיה
אשר ראיה חכה אלה יטאל . ואדע כי כרוכים מהם כלום
צורך גדולת מהחוק . לפי קרא יוטכ הכרוכים והם פורטי

כנפי למעלה להודיע שהם החתובה נועץ הכבוד כיהם כסא
 עליון ומוככים על ארון העל ועל העמוד שהוא מכתב אלבו וזהו
 מעם שאר המלך ולתפטר המרכיב הכרובים זהב לצווישים
 ומוככים על אחן כיוך העם להודיע כי הכרובים שיהא יחזקאל
 נוטאים הכבוד הם תבטר אל הכרובי עומם כבוד וקפחית
 והכרובים אשר כמטק וסודקט תבטר אחד להם כי גבוה מעל
 גבוה טמיר וגבוהים עליהם וזהו מעם נאדע כי סוכים האר
 טראה באחד נידע בחזק ולפיכך אמר והמשכל יבין "
 נאלה הכרובים היו כדחור עניני עניני ענינים יחזק לתי מדבר
 המדבר ככה העלן והוא הנכבד מל כרואי מטה " ונוסף
 להם הכנפי למעלה לרמז על השטע העליון הטומע עליהם וקלען
 הקועה ומהידוקה בחוזק אדוניהם לעשור רכוננו ולטרו סע
 הכנפי לעוף ולא שד אל לתרין מהחזיק וכן הוא כאלה "
 ומעם סוכים ככעיהם על הכפורי עט כספים יכספ פטו
 וכעט וכו' נעשה אש אל אחיו עמשעשים זה לזה ומקבלם
 זה מזה ודעו

פרשת ונתת אל חשן המשפט אמר המחבר
 סוד האורים
 והקוים צדק ומועלא . והעם סהין טמיר קדושים טמיר
 טמכנס יאירו האדוק מאבני השמים הקוטן אל עיט הטואל
 בחשפטם . והמשל כזה סילנו קמא טואר יטאל הסין מי יעלה
 לנו להלחם היה הנקן חטין כעמור הקחטי טהם האורים ומי
 מאירים לעיניו אוריק ידועול מטמיר השכטים נהוא כחבנכו
 יסדר אורם ער שאלם שאלם שיעלה להם אוריק ידועול כלע
 יהודה יעלה אה זולת זה " נעם קומם טמכמימים הכיוון

שחפזין קדשן בשאלה . וזאת מעלה גדולה ומעולה רוח הקודש
 שהיא לאמה מהעבודה ולמעלה מכל קול שהיה משתחוהו כב
 כבוד שני כשפסקה מהן עבודה וזוהי וקדושים . והגיל כדתי
 האור והקדושים שהיו על השן המטעם היה יכול למצו לשאול
 הדמיון התעורר לכך אבל לא כל עב . וחולו הקדושים נמסר
 להם הדבר מפי מטעם והם היו מוסרין אותו לפניו שכתוב ..
 ומעם והיו על לב אהרן . לפי שהלב הוא שורש הכח המעשי
 וההידור והמחשבה ולזה נקרא חסן רמז לבאט כהפוך האריות
 ומעם ל טורי רמז לז כוח העולם ולו יסודותיו . והי"ב
 שמוקב בני ישראל המפורחים על שני אבני שהם המושג
 ככרפי האמוד דומים לז מוצען ו מצד זה וז מצד זה . מעלה
 ולטה . או אמר ימין ושמאל . והי"ב אבנים הקבועות בחסן על ל
 מורי דומין לז כוח העולם הנלקים לז אבסותן . לפי שכל
 רוח ורוח יש לו שני צדין וקטן . הרי האמה ובסוף כדמור

מעלה
 כח
 נשוא

העלון והעל והמטכיל יבין

פרשת ועשית עינין זהב

זהו סאמר הכו
 משעיה קהחלט

מפני מן החכמי שהמעם ששן והטעמה באולה הקדושה הנבחה
 מכל אמונה כי כגד אלהיה על ראש כמעשה תפילן והדומה להם
 והיה על לב אהרן דעכטע הנקבים שהם כמות הואט
 על המעם שם יתקבר כח החמט הדגשור . ושם כח הדמיון וה
 ומחכו חסל המחשבות על סן כדכ על השן קדש לזיא . כלומר
 שיהיה כח הדמיון השני ומחמק בדבר קדוש ומקודש לשם ..
 ומעם ונשא אהרן את ששן הקדושים וכל בעבור המענו שמועין
 לתקן ולבנוי אולי לא יתבוס כשן יפד ..

ו
 ו
 ו

ו
 ו
 ו

פרשת ראה קראתי בשם בעל אור אמו

המחבר מאמר דיוק עשין דע כמו ולפי ראה הרבה חכמה
ודעת ואלו בעל אל טהר מלגה מורכבוק וכן אור מעורר
חיותי ואיני אי וכן לו חור מעזרת חור פרגל לבן
והרי הג שמות קדושים זה לזה והרמוז לזה בנ כמות שבואט
המדמה והמצייר והטומלר ועש כחמה כרבוני
וכדע וכל מלאכה כל אל רוח אלהי והיא המעלה נודק
האדם וזהו עשין ואמלא חוקו רוח אלהי וכן ניהווע כן טן של
רוח חכמה וכן רוח חכמה וכמה רוח ענה ועבונה רוח דע
ויאת יי והחכמה היא לעונה — בא צורה באחרית
מוח ראש ועבונה מעזרת בין והיא חור העמוד בין צור
הדעת וצורת החכמה כנגד הנקב האולעני כמות האט
והחכמה כנגד הנקב האחרון והדעת היא כנקבי המוח
להוציא ונקרא דמין או כח מדמה ובלשון קדי תביל
והכונה היא הלחטכך ועשבי אל פרה והחכמה
היא הזיכרון ועשבי אל דוד והנה בעל אל חלל חכמה
וחשבון ומדוק ומערכות שמים וחכמה המזלוג ומשפט
הכוכב וסוד הנשמה ויש לו ירון על כל אט דודו שידע
כל מלכה כ רכיס חכמי לב לא ידעו אפי מלכה אחר
ובמדדט ראה קראתי בשם הראהו ספר של אים הראשון ואמר
לו ראה כי כל ראוי לעולה וחטיבור תקטע מאותה טעק
ואן בעל אל כן ועד אמו אל יודע חים בעל אל לצבא אוקיות
שבין כדראו שמים וידן ולק נקרא — בעל אל סמו
בעל אל היה מאותה טעה " " וציין האדם לדע סוד

כל המעט שיקדים בכלל הוא שיחזק הידע את השם כל
נפשו וידבק בו וזה לא יקץ בשום פנים אם לא יכיר משה
השם בעצמותו ובשפעלים וידע מהם דרכיו כששן עכ"ל
כזאת יתחיל להתחיל ונ' ואז יתחיל לו כי השם עושה חסד
משפט וצדק באין ולפי יכל הידע לעצ' הנכבד ולהדבק בו
ולתקבו ולירא מלכו אם לו ידע סוד עטו ומלכו ומייקו
ולפי הידע תיקו ההכרה וזאת הדעה אינה באה רק עני
הטורח הגדול בקבלת המודיק והחכמות העליונות ויקחיל
כלימודים ואחריו כן כמכעיוק ואחריו כן כמנשכלנוק וכל
שאינו יודע מקבונת עטו ושמתו ומייקו חכמת מה לו כי
אחר שאינו יודע עצמו איך ידע בלתי וקנה רבן של ענין
אחר לפני מנוי חנה החלוק להרחות את עבוד ועד הדין
חודה שעבר החל לחזור ולהטע גדולת השם וידו החזקה
וזה אמר כי לגדולתו אין חקר

ודבר יי' עב משה כדגור לפי שהוא כבוד כלפי
השכינה ושכח גדול לאונקלס
הגר עלה שלג לנו כדגור עד אמר הקודם סוף השם
אך כדי להרחיק מעליו עניי הגשמות שידבר כס הכף כלשן
כס חרס כמו שבידנו .. (כן טעם וישמע יא הקל מ
מדבר אליו לפי שהל סבר כינו לבין עמנו ומשה שומע
מאילנו וכטקווא אור מדבר טיה מזה מדבר עם זה
וכס הדעתך שהמלאך הטלח מדבר כשם טולמו ודעהו
המעט כלל אפעל ומה שחלד הכלו באשר ידבר אלמנהו
רמו לכח המדמה טלח היה משה רבי עיך אליו בעבונת

כמו הנביאים יונתם ומצרתו יהוה עבדן עם נג כדו עבד
 כקבלת הנבואה חש חשע. ונעם נע מצדד וכן ל מצדד
 לאיש כבוד יקרא נע. וכן גיח. נעבו. יקולו לא הנעים
 נעבי המלך מצדדו. והנה מצד נכדל מישראל נעבוו סידר
 הט"ס עמו בהקבולדו כאלו וזה היה באמר. אחרי שהודיר
 הלחור הטנים והחלו ישראל לעמוד המטכן וקרו לעלג יהל
 מועד. כי הט"ס נוע לו עם שב שהוקם המטכן. ומטדקו ט
 שהיה אז כן טעב היה מצדדו טירוק נע כ חיה כן מצד
 ונער טעס ון טעס כיכט. וז. טעס חילק

וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֵל וַיֵּלֶן .. אעז המלחכ זה העשין כ
 נכדד חמד מל עשין ה

הקורה במדיט ובנסקר. ועם ל זה אכח רכט. יכולת
 פרמו וקיצור. דע כי ראה לעון הכנה ועיין והטורה וחלל
 כעשין ט וידא אלהי אה כט ישראל וידע אלהים. וכי ראה א
 ענים. ונעם העל אה העם הזה נסיעה והעלמה נמטל לעלין
 וקרב לא הודעתני מי הויו המלך אטר קטלח חל לעצרת
 כזה העשין. וכבר רחמתני וגדלתני כממך ומצאתי חן בעיניך
 כמידר הדן הודיעט לא עניכוכ דוכיך אשר חקב נודע כממך
 נאדעך ליחיד למען אמצת חן בעיניך. ורמז הכתב בעשין זה
 דבר גדול להודיע שכל מבקט למצוא חן בעיני הט ישראל
 לדעך דרכיו. ומתק דרכיו ידעו. וכאטר ידעו אז ימצו
 חן בעיניו לא זולת זה. ובמה חלע אוקל. וזב כדעגו הו
 הודיעט לא אה דוכיך נאדעך להרחיק הגטמך כממך
 נאז עשהו הט"ס שב ילבו כלו. מלמך הדות שחקס חפטים

כו שבו ירחו פני כל עושי צדקה ויגלו נאמרו כי שמי בקרבני
ומעם והנחתי לך שלם ארבע עשר כבוד הדין ענה לבדך אל
כללה כבוד רחמי מלשון חנוכה ויחז עש משה תס יין סך
הולגם טעמך וכבודך הולגים עלנו ולפעלנו מזה כדי שהיא
עמנו שנים כמעט והנה משה יקד מהטעם יך שיעלה אורם אל
האין בכח גדול וכי חזקה כאשר הוציאם מצרים ומעם וע
נעלינו שיהיה פלגינו כמולתו ופנסקד יוכר אל העם וכבוד
משה כי עולה לו הט' כקד לצאוק כבודו ומעם זה הסוד הוא
הכבוד גדול והעך התיסקלריה התקדים והיה לצונן לרעב
הכבוד הפעמים ואז ענה אורו הט' באורו את העביר כל טובי על
פני הפעמים טקטיע וקבוקן כל טובי יוכר אל אדם אבל
חיה פני הכבוד שאלך לא תוכל לצאוק לצי שארה מורכב וזהו
מעם כי לא יראו האדם נתי שהמעם קודם טקטיע לואייה זו קשר
עמו מעליו זה אמר כי אפילו יתייך החלך כמראה חסבה באר
כו סוריה נהמכרירי על נלא יכל לעשו טו פלסק אלסקלסק
העליו ומעם היחז טו חינו כמראה העש וכן יראו את אל על
ויראוי את יי הכל כמראה אלהי הנקרא נראה העביר וזערו
מעם וקראוי בטס יי לפעך המעם במדך רחמים בטס שיעש
לן לבדך ושאר החכור ורעע בקרייזר ההיא מדך החטטה וה
נהרמים אשר יחונן ויתחמו כטלי וכעוכי כל הרחמים ומעם
וכאיק את אחרי כריג אונקלט ופני לא יראו כלמי פני התור
המאירים והחזירים מכל אבל אחרי האר איפטר להטע וזהו
מעם ותחזי יך דכרתי נדקדתי לא יתחזון מעם דכרתי ג
הבראי טס פל טוב ונאר צ' כהם נידא אלהי אשר עשר
והנה טוב תול להטע ומעמי נדקדתי לא יתחזון לפי טיט טראים

זה

א

שאי איפטר לחי המורכב לגשמים לפי שהם נעדרים ונבדלים
וידוע כי המורכב לא יוכל להשיג אליו המורכב. אבל המעשה
וכללי המורכב אי איפטר להשיג אליו כשדרכו מורכב. והנכון
אע"פ שביקש מעבד כל ע"ה מהל"ס שיחיה לו כמות העבודה
המלאך המאמץ שסבא שהוא כבודו כחומר ונקח מלפני הכבוד
והוא קחילג כל המל"ס הנבדלים שאין והשיכו הט"ס את קשרי
כל טובי מהמעש כל טובי. שכלמי"ס על פני העבדמי"ס והוא י
יקרא בטעמי. וילמדך דל"ג אשר שאל. .. והאיך קח יאמרי
מה שאחרי הכבוד הוא ששאלו אבל לא למנו לפי שהם ט"ל
הם פ"פ לפי שהיו קחילג אימל"ג ונאש"ג. ופ"פ לא יראו שהם
פ"פ הכבוד הזה מ"פ חזקה הגדול החזק מאד ט"ל כח"ד
המורכב לפ"פ בו כשיין מוטבל בע"ד שהוא מורכב כי ח"ד דה"ה
ההרכב ע"פ וי"מ"ג. אך אמר לו הנ"ע שש"ג סוכ"ג מעש"ג לה"ג
כה של"ג ע"ד עבוד כבודי על פני הפנימי"ס ואח"ד הע"ג וד"ג
וקח"ג הכבוד הוא. ומע"ס וה"ה כעבוד עבודי. לפ"פ למ"פ עבדי
אסוכ"ג של"ג כמ"פ המעש כדמע"ג סוכ"ג ט"ל קמ"ד השמ"ד
מע"ל הע"ה. .. וזהו ושמ"ג כנ"ד"ג ח"דו שה"ה המע"ד לפ"פ
חשונה והמ"ל כחמ"ד ע"פ המע"ג כמ"ג ט"ל י"ג ל"ד
ע"פ. .. מע"ס וד"ג"ג את ח"דו חמ"ד ט"ל הל"ג וכבודו ח"ל
הל"ג ומ"דו הל"ג ול"ג מע"ג כל"ג ח"דו וי"ל"ג את ח"דו ומ"פ
לא יראו. וכן נ"ל וקמ"ג"ג יכ"ט ודע"ג והכ"דו. ומע"ס הנ"ג
מק"ס י"דו ונ"ב"ג על ח"דו כע"ג"ג הנ"ג עמ"ד למ"ג"ג ט"ס על
ח"דו כח"דו. וככ"ד ידע"ג ט"ל"ג ח"ל"ג ע"ג ח"ל"ג כל כ"ג
ויסוד כל ע"ג"ג וע"ל"ג המע"ג כי הוא לחכ"דו ומג"ד ע"ג לבונה
בו. וכמ"ד"ג ח"דו ע"פ"פ ג"ל"ס. הנ"ג"ג ח"עב"ד כל

ד"ג

וה

למ"ד"ג ח"ל"ג

אורי הגיעה סעם שאתמול אלך בכבודי לה שארש אורן לפי
אזני ציד ללמדך דין תפלה כשדכטוך לבקש רחמי על עלי
ונצב על גזר כשאתה בלעדי שאלתך תופה לקדמך הפעם ו
בלמודי ההודי והטעם כשעמך נכבי הוטטכר המשורהם הוטטכר
לפנין שיין דך כפוחי הזהכ רבמתי .. קדמתי כעם יי לבקש
ללמדך סדר כקטך רוחים . ובסדר טאה וואה יאך משטף בטל
עכור וקדמתי יי מדור כך קשה ידה ולמדתי יך יסראל לפעוד
ויזכרו לפני יי מדור לפני שאין חוזר חיקם כי האדם לא בליס
וחמדי יך חסד חסון מעינים אשה ועינים לא אשה . אלטע
מעשה אמרו לו הנה אנו סר כדור הכעיון שאינם חוזרו
חיקם הנה מקום יך. לנחך חקום חוסן אלה לערכן טאמתיקם
טל כמיה טונק ומעם קמה מה טכיה דא דע מקום איך אנה
מקום שלי ואין שלי חקום .. נראי יך חחודי זה קשר טלפן
נדעו כי סד גדול . ואל קשר קדמתי סודו . נמסך אל זה חטום
מאמע ומה טון לבקך וי נאיש לא ישלה שרן וי וירד יי כען ו
כא הסר ללמדך טקיים הקצה למטה כל מה טהכטיון בל
אט אעבור כל טוב על פניך ושר השני . ומעם ויקים על ט
הט הטל כען כלו טלמו וק הקווא . ומעם טמו עם טל
טמ כעבורי טאר בראטוה ומעם נעשר יי על פני וקרא
טקיים חחודי אט אעביר כל טוב על פני ויקרא יי חוס וחטן
חלו הו היטור הם טמוק הקודט ומס הנקראים לבוע תאוכד
נמה טקראו מדור רחמי ומדור טוב . והטם החיוד לא ירכב
כהם והמדור טמרו על הטלור כי חוס וחטן וארך אפים הם
כאל עלטן ולבן לא יא חוחם וחוסן ומחויך אעם כי הטם טעל
למדור האלה . ורכ חסד ומע וכוז חסד לאלע כמדור החחודי

לפי הגב דרתי

עד

כפי שהוא מביא חסד על כבודו ועשו. ואלה נוצר כחו טוה
טוהר או חשמים מגרוב ונזר חסדו יפריז וכמוה הוא נטח
שן וטעם ומתקד מגרוב חזק שיש אפי' אפי' וזש חסכול וא
ונקה לא יקה ושוקד שן אכור שמך לנטח שן. וקדיא
חיה כי יקה אורו כחיה היה לבו כסגידה היה. ומשפט
שהפקידה אינה טוה כשן ומטע (ומתקד רך ככל חזק יע ששן
חיוקר לו קדחו לב חזק מוחן חיה .. והנה מעה העדקה
לט"ס טעבר על פבו וכקט טילן סעוד בקרב ל ישראל ויסלח
לעולם ולמחנה על אפי' פטו ויחילם חזק .. ולא חזק ולחשית
כי לא יתק לבלח חזק כמו העשן והחמא לב טהם החיה
דק טיטח חזק ולא ילה כהם. ולא יתעם ממך למה עברו טע
השמוך כמחוק חס כי חזק חן כשטך יזע באלף ללך בן יז
ומשג זה טח' העה אנכי כרת כחיה וע' ומעם טג לב עמך
אעשה טעלות ירחו על טרות חסכה כי טיהם ולחיוני עם
חטה בטלה ובחופלה. וזהו טעם וטעלכו סג ועמך ח'
נשו חיה ערך לזעק סוד אלף העשיתם טהיו טלם
כחחזוק חבוא ומרוס הנפלא. ומה טעם ואינו לא יעלה עמך
כחחזוק היאטון כמחן קרה. ומה טעם ההר טהמטל כ לזכו
העלמן והנכבד כמו טחיהר עלין מהחמה .. ומעם ניקח טלם
י' הט"ס הטלח קדן כטס טולחו. או הט"ס היה קורא כט"ס
והוא ילדנו חן יקרא חטה. ואל עקמה כזה כ הוא לבדו הידוע
והיודע והדע. וזה הדבר שמך עמוק חזק וחי יטעבו ..
וה"ט חרוך חלפת י"י י"י נקד י"י טעים חלף יחוס
ז ומטן ה חן אפי' נ. וסב חסד ז. ואלף רב השור טעים
כלוה ורב חנע חיה .. כזש חסד לחלפי ט. כוטח שן י

קטובאק אלא הדבר החי מערי כאמרו הרחמי נח ארכבודיך
שחטעם הכבוד והצבא ודכבוד המלצנים ואלו שט
וצבאור המרכבא אשרתי החלבו ושטי החלבוט וכל אלה הם
מכסיסי מלכא כענין עבאלתו לא כרוח יי . לא סזט יי .
ואחריו קול דמלה דקה וכל זה משל על המלצנים והחטאים
ודאראלם וכל מה עב כענין אינו לגבי הכבוד . אלא משל ודע
ויין לגבי עליו לא לעכס ולא חן ולא מקנס קמעה ולא — מענה
אלא שיש דבר שמלמד שיש כאלו הוא קויה ומשמיע בקול וכו
כסא הכבוד ומלך העם . ואלו שטאן ודכבוד עבא . סגו
שמורה על מלך כבוד ודס . הדגלים והנסיס המרכבו והמלצ
והמשכב . ופססיס והרוגלם המשרקי וכל דבר שיצא מפי
המלך כדכנו . ויאמר השומע כבר ענה המלך ק וכן ויא
הרואה מחנה . כבר רחיק המלך סאמר ל כן וכן ויאמר ל
כן וכן וביקטבי מענו כן וכן וזהו סוד העולם סאמר ודעו
ועלך ויעבור יי על שבו אל כבוד הטס על פכו המעני
טל מטה . ואלו שייקילם סרגס יאמר פועל יוצא כמו ויעבר
קל עוב הוא וקדוב מה סאמר וזהו שישר הטס באמרו והיה
כעבור כבודי . וכן אט אעביד כל טוב על פניך והוא הכבוד
וכן וימלא כבוד יי אהל הרוח ועמם לא יוכל לראות פני
פני קדור אלא במסק וענין ואת . והאחריים ארבע יכול לצאע
שהטעם אחרי האור . ועמם עד עבדי עד עבור הטעם טא
לאור יי

פרשת קחו מאתכם תרומה ליי . אמר המחבר
דע כי קבוצת
יי לפי הגולה הידוע היא המיטע המען לצורך המטען . ויש

מלכות אורח כרצון נמשו נדכר לב. ויש כהנח ולפי המנהג
כל נדיב לב ישתל' הרוב — השם לעם וזה רמז לשלח
העלונה שהיא קמות חמשין והאהל ולזה נאמר יביאה ולא
אמר יבא ויחמו זהב וכסף ונחשת וזה לג' נמשו שבאדם
חיל חמשה ומשכלך ודעך.

פרשת אלה מקורי המשכן משכן העדות

חזן לעדוי מעשה בראשית שהיו החמונה האליהו כחידוש
העלם וכל מה שיחטך יחזין מהאמונה העובד שכן יטוב
העלם וקצם הנפשות והטחוק העשה לוי עד: ויהי הכיור
והכנו כנגד ל חזי בראשית שכעולם והחנודה כנגד הארון
ז' כדור כנגד ז' מטות שסך העלם מעצב וסיון חלל
שצם וכן חזקת חליל והצח הקמור כנגד ל הצלם
שכעולם והשולחן כנגד ל הכסף והזבח העולה כנגד
ל' זבחהו. כלים כמשך חזקרים ארון ושולחן ומזבח
הקמור כנגד ג' כתי' כלת קורה וכתל כהונה וכבר
חלכות זיר הארון וזה לקורה זר השולחן וזה לשולחן
זיר המזבח וזה לכחזק ועו יש כמשך ז' לים חזן ומשך
ושולחן ונחודה ומזבח הקמור ומזבח העולה והכיור
ואלה רמז לז' ימי בראשית האין חזן למה שבח בזה הארון
והוא האור העפור והכרובים כנגד המלכים שנכחו
כשם השולחן כנגד הדמות והפירור שנכחו כסל' י
המטות כנגד האורות שנכחו כוכיע מזבח הקמור
כנגד הכתלים שעלן מהם שנכחו כחמישי מזבח

ועלה כנגד הכהונו שנכרא כטע' הכיור כנגד עהרה
הטבר ועל כל אלה רמז למה שיש כאם כי המטבן וקודם
והעלם דומין חלה ויעבו

נשם הספר הסט הקרא מעשה
מחבה כערת דגול מירבד

ספר ויקרא והוא הקרא ספר רעואך הנפש

וסמך ידועל ראש העולה ומו עלה מחטבה העולה
על הרוח וכן קרבן החיה ב

ואתם בעבור אטמה וזבא שלמים קרבן החיה שלם סעם
למוסח ולגב נשם ולפעלים ושי עיך אדק ליע ולציר
כשכלך חם טמון לן כקנה דע שמענה כט הזרס כגור
כחטבה וכדיבור וכמעשה ולכן ענה הטם סוטר יחא האם
שיצרו יע מעשרין והוא מוסק לחטות שיכיא קרבן ויסמוך ידיו
עליו כנגד המעשה ויקריה כטו כנגד הדיבור וישוה סאט
הקרב והכלות טהם כל המחטבה והחטוב וכרעם
כנגד ידיו ורגליו שעשה סהם מלכין ומקלן סהם לצרכו
ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו כנפטו והמש כל זה כרי
שיחטוב האדם כי חמא לכוראו בגומו ועשו וואו לו לשוך
דמו טקרא נפטו ולשרוף גשו לפט בוחו לצל שאמר מסתל
לול חסד הטם טנה לקח מומנו תמורה וכוסר נפש קק
כקרבנו כדי שיהיה דמו קק דמו ונפטו קק נפטו ווא
נאטי איברי הקרבן כנגד חושי איבריו שחמא סהם והחטוב
לחיותו כהם הכהנים המעשרים שלו וקרבן הקמיד כעבור חמא
מוכיס טל יכל אדם חמנו ככליוס יו' וטע הקרבן עלה

חנני הטוב חנני טל השנון יולדו צנתי כנני חס חוס בה
 כי לא תמך לקל עכ יוצרה רק כבודך נק"י חל חמ נאט חל
 ולכן הצמחך הנני הטובגן לקרוב קרן כדי שתזכר אל לקרוב
 האלהים שחנני .. ודעה תושב הקרבן כי כעלונם שני מן
 חנני חזיה ידחו כנני טעמם שונה ומענה יתקומו אל
 חס ולכן החסכה הזך כישוראל כמעשה הקרבן היו סלם
 כואטחם ארשוכך שהיא רעואך הנני ולא חיה קיוס לואטה
 וכזך יהיה הקרבן סבה ומכוא לקרוב התורה ככלה והמכוכן
 מהגוס כקרבן הוא שורה לטם לכרו שני ע זכה לאלהים
 תורה נגה

נדרשת עו את אהרן

היא השלם הטעם חזי
 למחטב השלם על הרוח כ
 בלג כע שיעחו האיכרים נהנני חל שבודך ומעם ש
 הכך שטח חדים לנעלה ומעם נחט המזכח קוד כו מ
 וזו לב שמשנו מעלה המחטב לטח הדאט וזו כל
 הלג למחטבך חנני חזי הרובט והדחץ ומעם ער
 הכך ע שיקביר הדכר כראוי וקודכן המחטב ויא
 ילבט הסן חמטח חזו כד ומכנני כד וטאך הענין שהען
 הקמדותן לעבודך חסם יך וכע שישקך להרים אפרהטן
 אטו קאל האט שהענש הדכריוס הצועטים פטוט אפר כדן
 נילכט כרים אחרים החאויים לחוקו ענין ודעו

ויקחו שני בני אהרן אהר חמחבר דע שכבר סיני
 הכקו כי חטק חזי לנני יד
 הדכר אטר עה יין קנעטן שקרנו עפיר ופאל ועול וככט

זכור

ושור ואל לפרק ותו יחא לסם כבוד הטם טהטעם כהט
 הדגשטע . נאעם וקנא אז מלפני יי חתך תכל מעש . וזה
 חזו לשמע השם הדינתי שחלתך חק השלה ואק החלב
 שעל המזבח טהנת הלב . נאעם השלה החחטבך והחלבם
 היסוור ולטה טא נירח כל העם ניתו ניכלו על פניהם חאצו
 כח הסעפ הטכלי הטס חתטפה רעה ט לט לפרקויב אט וזה
 ולט קארק וזה דק החט לכד . וכה כטסם לעפ הטס יטד
 האט טל מעלה וחלגים . וכן יקרה לבל מי טחנה לעין כדכו
 המוטל מכל סדר . וכן טא ניומו לעפ יי ספן מייד טחנה
 שארע וטען קיים והער ניקיבו ניטאוס בכרעס . ואס על
 הקרובים ק על הרחוקים על אס כח וטח וזה זל טחנה
 טל מעלה טורפע ואינה אוכלת . וכטהיה הכן לבקח האט
 שירדה מן השמים חל החוסן וטוק כמחזק וטעם הקערך
 הידועה וככס לעפם להקטיד לא היק האט יוצה לבזיקן
 ולגמיקן . לפי טהיה כה רח מהאט טל מעלה ומילן היא טלה
 אט טל זבוה . ונרב וחכיחא לז ידע זה הסוד ולט נקלה
 להם ולט כשרט . וכן אידע לחמשים ומאדע איע כחדיכר
 קצו ויעו

פרשת אדם כי יהיה בער בשרו שארת

וזו לבסור הרוח ולטח ספחך רמו לבוכי הלב וקוט השוף
 חגור ויקו למטעט והנה חספס . טהטעם העל והעוק .
 פחד רמו לעבוד העם . נאעם טאק מנארקועל כל ו
 הגבעת הנטחור . וספחך מלשון ח טפילה חגור ספח
 נא . וכן העל והשוק . (הכהרר מלשון כהר חן כחן)

לפי שהיא כהדק ושה כטלג נחלט מחנו כח החזק. וכן עזר
המלח מלכבר פני האדם כבגד וכל אלו המדור מבואות האדם
לדי צבע וריח הכל כי כשעלך והשפלתך שפיקן סיון עוזר
נחין סגן נהרה. וזה הסך עני כעוד ישרחל ונקי גועס
נאמס אל הכין כדענו. אז כעל כרת יובא לדי הופא הגדול
החוט לצמחין מוחלעו ולהסגינו שבע ימים ולבאות פעם
שנת אחרי. כן " ולעין כמחלעו אם היא מקבל כריאוך אם לאו
נעור יסגינו פעם שבע ימים אחריים. נישן פעמינו אם כואה
סיון טוב יגדננו. וזה לא נאמס ימחצנו הכין כחשנו טעם
וכן העין כחזק במדור העור. יש מי שיקל עליו להכניס
לגמי. ולחזור ולהקטב במדור הטובוך ויש מי שיקשה עליו ולא
ינל למור חפכ ששקבע כטיע חומר החיול. כי מה שרואה
הכל. ומראהו עמוך מן העור. ולזה רחוק הכל והצבועחטר
כו הטע כגדיו היו פרוזים נג כל ימי אשר הטע פנימית
נג נחין צרע כעלם יתר קטב מהמדור הדען הנשיוך נחין
עומחה כעלם יתר מעומחה. ולזה נאמר כחשנו טעם. וכח
חחון למחנה מושכו נישכ כדך כהסלק הסגרת חשם מעל
לגמי נישמו. ועל זה הדרך סגל להפן כשאר הטע שהזכיר
הכל כראט וכזקן וכבגד וכער וכנתק וכמירוע טעם הראט
חזקט שהטע כביר וכבגד חינו טכע ולא הוד כעלם יך בידך
מלא. והטע כזה הוא לחיוך. שראל טלעסם ונקיוס יהיה טעם
הטס עליהם ונחמו להעמיד גומס ובגדוהם וכניהם כחמה טוב
ונאבונחמד. וכאשר יקרה כאמר מהס דב חטושן יכרה כו
כישר ודבר מעט כגוטו או כבגדו להראוך ולבוליע כי כעס
סר מעלן נאיכנו ארע. וזה לא היה נאוג אלא כאין הקחטה

ההיה

פ. שהיה
5

שהיו נחלעו ר"ש אפע טה"ס הנכבד שוכן כרעם וחריטאה
 פמיד כי ידוע שטענא. לא יראה אלא במקום הנקי מכל דבר
 דע אבל במקום טהור כלו גנא. לא יראה כוכ לא יראה עם
 ונודע. ומענייה היו כוהגים כבדי לבב ולא צבוע לבי טהור
 מקל על צבע ויראה כו פישע דגנא. ולא ק הצבוע. ולזה טע
 ככל עב יחז כבדי לבנים וג' ואלע טהורם כמעני הכדים
 והכדים לכוחה הדמיונה המופטאון פאמע לגודיע כשיהיו נ
 נפסדוק ומכובלעג ומלובלכוכ יראה כנישור (הגנא) חיד ונקיע
 הכד ויטרא ויהס הכיב אחר קלאן קער אכעו. נלס ראוי
 לל משכל להקעוד ולטהר געו והוא דעלימוך המוטון ו
 ומעקרב הען ומיחס התאווע הכהמיונ. עלה אל הטליות
 האחרון שהיא נהודר העט העטלע.

פרשת זאת תורת המצודע זאכ עיה תקעב
 החועת כעמטו

שהוא המצודע והכל כדילין ממנו שיחזור לברך ר"ס ויאן
 בה. נעעם נלסח למטהר שר צענים חיות טהור. היה
 רמו לטרכי חעמטור האחר כעלג הכעס והגאנה ונקרא עט
 חיה. והטעם כעלג החמדה והקאוד וקרוי עט חמדה.
 ומעט שהן סכר העטור והממזים צה העס להקריב אחר יתן
 ולעלח אחר. והמסולחת היא החיוטק בעלת הכעס ונעלח
 וכן ראוי לה לטלח לעשאל חמוסד. (השחמך רמו
 לעט אצומחך שפיך להיוק מדיח על המצודע שטעט
 נעע לעמו כאגידך ען אר נאזוכ ועט תולע. הארז לבי ס
 שפעמיה. ועט תולע לבי ספעק כלען א הרע סולע

שכונתה כפיה . נחזק ושע לעי שדיכר בחטאי אחורי הקי
כעשן על ועד האזוב אשר יא כקד אחרי טענתה על
כעץ אה שהיא גבנה . דא עץ אה נהא טיטוב מלחטכו
הרעד טחיקען ברוש עשן . ושע הולעב יציר כעטא שהיא
חשקנה באחריכו לחלעה ודמה " (אנעם ושקט את
הצור האהר אל על חרס על חיים חיים חזו לגוה שכרה
ככלי חרס . על מים חיים רמו לעידק שהיא נקור מים חיים "

ונתן אהרן על שני השעירים למנוע על הארץ

המחטבה ועל

חטעשה נהם כנגד טע ליט החטא . האהר הוא כנגד הרצון
הצופניו העטבור אל טכע הגוף כלה והאוכד . והוא ס
שאוי לרחוק כעמאל ולקרוכ כיומן . ולא לשלחו כלה . ונחוי
להכעש ולהטקעו כ לשם שמים כפ האוי . ונגדו כא גול
מחד ליי לעי שהיא הנשחט והמקודש לשם לן למלך אה
החטולה לעמאל המדכרה . שהרמז בו המחטבה הדמיון
הסקריק שהיא המינוק שפיל למעלה כעמאל ע אה אהרן
(אעש ונבן אורס על נאט השער דרך מטל כולו הוא
נוטא ענם . וק נאמי ונאט השער פלנו וג ותין הכוונת בעשי
המטקלה שיהיה מחנו קרוב לשם יך חלילה נחם . רק שקביה
כוונתנו לשלוח מעלנו אל קרן אה גזרה המינוק כעו טכאית
שהיא סכר כל הענוק . ואעש ושלח אה השער במדבר
כאנעם הצומור המהדרק מהצבע . ועל כה הכרוב לוח לא
יזכחו עוד אה זכחיהם וג שהם המחטבק והמינוק טעו
סכיארתו . ורזל רמז כזה הסוד . וכן אונקלעם היצא לטודים

א
ו

ונקראו כן כעבור שיסתפר הזרם החמה אורם ונחול ידאוס
החטאנים כדחוק שעירים מעגרת לא טערום אכזרים שהעל
לא נקעו מהם ולא פחדו ואלת עד לעז ורזייה גדולה
שן היו שטין חקם כמנצחם .. נעם אשר הם דונים
אחרים כל מלכא מי שיבקט אורם ויאושן בהם הית
זב חקק לגיון .. כי יחטוב שיט מי שייטוב לו או ייע
חון ונהטם הנבכר וזאת אלה רעה ומחוקק מאד ונקרא
השעירים שדים לעי טחטכנוקם כמקוב טרוד כמדכר
והדומה לו והנבן טהם המחטכור הטקדיוק הדמיוטנן טודר
הרע והטל .. נעם דכוקה יאסור טלל יאלל טלל ואל
יראה דם נשטן חון למזכח כדי טלל יחטוב החמה כי טכח
נחת לעי .. וטמר שאן זה מן היואני שכן היו עושים כמנצ
כזכיה לשעירים . נאכילה על הים וכעירוקי כי קמכ
כסוף אט יא אלהיכם לשמנו חק חקו וחק משפטי לא
משפטי אכן מצבים ולא חוקקו אכן טען .. " " "

נרשת קדושים תהיו " אש המחבר דע

כי הקדושה נבכה
אחר העביר ללמי טהפורט מן כקרא קדוש כחמק ועם
הקדושה הזימן וההטט והטהרה והפריטור והנקין וההכל
מכל דבר טלס ועשב ועל גופט ורוחט ועם העשין
לל קדושים לל קדושים תהיו מכל האולטן אחר טאתם
קדושים עמי וטלטי כי אט קדוש ויאני להקרא העם כטס
מלבס ומטחגס . נעם טאמר אחר כן איט אמו ואכין
תיאן ואר טכרוני כטמוח . דבך לעשין הקדושה כי

כבוד חב וחס ורחמים קדוש העש לפני שהם משורפים בהוי"ו
היצירה והבנייה והשכר גב מקודש בשמירתו לפני שהיא נ
עדר על מדות העולם מאין ליש ועד נאמר אחרי כן אל קט
אל האלילים וג' לפי מה שיש להקטילם כדן איש כהנה כלם
כל שכן בעבודתם והמועש עליו חלקים ועוד יש לעד ק
אולי רחוקה כתיב בלחוד איש אלו ויכין תימו על סעל החורו
והציה לפי חלקים ואב . נעלג איש בעל כחו איש בלחמה
ועד שלשין תמו נאכו עולה ע"כ (הוא מעין הט"ס
ו"ר .. נאך שכתיב השמרו עב סבאן על השמירה
ולמעשה על הזכרה . ועם אל קטט טמו ואם יענה לכך
אשר לבבו טוט היום . וכל זה טלן יקן דערו בענינים
כלל להחמין טוט כהם יעשג להגיד העבדיון חו להסיר
דברים רעים אכל הכל בענינו אפס וקוהו וכל מעשיותם
(טעם סאלנו איש אמו ואכו תיראו לפי הטעם אה
שאנו כעשרת הדבר טב חן אכך ואמר אמן ללויין
על היראה שהיא הענין כי בהמצאה יחלף הענין הכבוד
על כל חנים וכן בהפך . והקטיל טס כאב וכן כאס חפס
חיונה הטבע טל ארט מכבד קמו יוקר מאכו ויירא מאכו
יוקר מאלו ולפי הגדר נצנו מה טעם ודלל רמו טאמנות
קטט אל האלילים . אל קטטו אל חלעקכס ..
נטעם איש אמו נאכו לטון יחיד ואחר כן לטון רכז קדו
כ חייבים הרחמים מעשה קטן ללמדו ולהוכיחו לצדקה
אדם . נכא אחיון שמעיה טל כ' מעה על קטן לטמו
הטכר כ' כו יכיר אלהן טטכר כיום הטכיע . ועם
להזכיר האס קטל מעה קטן טאינו מכיר קמלה אלן אמו

ואחרי כן תבין ומעם אז יא אלהים שיקעשו כלות לזכר
כאשר שכתב מל מלזכר

ערישת אמור אל הנהנים לפי יעמק המצב פעל בעמיו וג' אל

לא יעמק הנכבד בעמיו להלל את כבודו ומעלתו בעומק
המתי שהחזק בענינים הנומנים לפי טזה חלול כבוד וועל
ולפי יעלה על העין שאין מוזהר כזה אלא בעב כוונת אל
המקדש לכד שגור בעב כוונתו לביך הקלה ודחיה ליה אלו
בעל כוונת אל המקדש ככל עב ועב הוא עין פוטח וקדושה
והחמיר הכתוב כזה טעם ישרע ראשו ולא יפחם כוד על
כל נמשך חק ולקח עליו חומר כזה אמרו לפי כוונת שגור
ואפי חן המקדש לא יא אחרי המטה לפי שהינו חממה
לקרובי ומפני שאדם כחול על מתי חול יגע בו סא
האזהרה ול זה למעלה חכין הגדול אכל סין הדיוט על
קרובים הוא חממה ועל אחרים אינו כחול שיטמא להם
ולעבו .. ומעם אזה דונה וחללה החומר העבור והמוטעד
והחולל .. וכן אזה צמחה חאיתה העשש הגרטה והעבורה
מהטעם האיכותי לפי שאינה מקבלת מוטעם כלל וכן אזה
זונה וחללה נמה אל הקדוה הנומנת ומחללת שמה כדתי
הכא .. וכן כל מה טע כבוד ע אהין מעשין והוא צוועחו
זכ ושאר העשין ועשין הנדרים שיהיו שלמים חלמוס
כי מטחם בהם ושאר העשין הכל קוול למוט על
דרך רחוק כמדוק הנעטיוק ואע"פ שפוטט העשין הוא א
היסוד והעיקר כמו שפירטנו פעמי רבוק וכבר פאר

בקיבוץ וקצת בור לרצונכם תכחזו. לרצונכם תחזו זכר
שהטעם לרצונכם כאין הכרח וכחלו עד בהם ולא תחלו
אנשים קדש ונקדשתי וגו' וסידר ענין כל המושגים כדומ
עד מראש ועד סוף והוסף בחדש השביעי באוהלו כו' ע
ענין זכרון תנועה כמו תנועת מלחמה. ואם יום תנועה יהיה
לבם כלנה יום מלחמה להלחם בו עם היצ הטוטן וטעם
מקרא קדש שיהיה הזכרון בתנועה שאסיפך עם מקודשך
ובקיבוץ רב. ולא הצריך להזכיר שומרו כי העומד ראוי ביום
שהתנועה בו והנה הוא יום דין כוחמי. לא בתנועת מלחמה לבד
ומעט זה תקט אל פטוטה לפניה ופטוטה לאחריה. ולמה
הזכור הכת תנועה ולא תקיעה לא בראש השנה ולא ביום גטע
כי התקיעה היא הזכרון והיא הטוהר. והתנועה כעוה ומעט
שריא כלנה כוחמי יום תקיעה לעשה ולתורה ולנה טמ תשרי
העם יודע תנועה כי בדרך ידוהו וקפארת עיניו הוא
וזה טעם מבואר לגושכל כי הכל קלוי כרשוכה אל טכאט
השנה מתיחד במדך הדין להביג שלמו. וכיום הטטורים
במדך רחמי. והוא שטעם למי פועלים רכור אל חלקן וטע
על סוף רחמים. אם כן יום ראש השנה יום דין כוחמים חס
הטטורים וס' רחמים בנגד שטעם מפרדק פלמיה. ~~כיום השני~~
יום הטטורים יום רחמים כדין ומזה טעם הנכל להבין הטעם
כמשער באוהלו תנועה יקבע. תקבע ולא תביע. כי כלשעיהם
טמ ויסע חלקך האלה. וכבר קוהה יי ויטמו אויבן כעעם פי
יי טעמי. רע. ובהקחיל את הקהל טמ טובה יי וכבנו אלפי
ישאל. ולכן טמרי תקבעו ולא תביעו בענין פ' ויהי כישונו

מלך כהתאסף וכו' ועשרת ימים שכן לאט הענין ויום הכיפורי
כנגד עשר סעודות בלילה כי כיום הכיפורי יתעלה סגס כשן
ע' ניגון י"ן צמח צמחט וידון לזה הסוד חודש שבו חוטא
מול מאונס כי כג' פלג ומימי חטפת ל"ן ודעו
וזה סודו סוף הכתוב כמו יום למדט השכיב לצווק לשמוח
לפני י"ן בלולב ואקיע טכנה י"י כי הוא זמן טעמה לפי סכין
הסם כל חמשה ימים באסיסת הרבויח ולכן יחוגו לצטול לצד
הודיה לשמו על טעם כרסו שהטפיע עליהם ועל דרך הכ
הפטט פרי עץ הדר זה ארבע אלטון חמדה באמרו מכל עני
אע נכסין וקירגס ונחמד חטן ומרג חילגן לא קמיה
לא תרע ולטון חמדה וקרי טוים כטעם וטעם החמדה
הזאת על דרך ההגדה של מיטן אלן כחין לצווק על המס
ועד נאמר במד"א טהלולב כנגד השלדה והאריע כנגד
הלב והדום כנגד העינים והעכב כנגד הטפרים וככולן
אינו מהלגן לשם טעמן טעמו ט עמורי הארנה י"ן מ סוף
ועד כאל כו טעם אחר טל אל ל מיטן יש כקדקן טעם
ודיה וזהו ארבע וזה דומה לחכס הישר כמדוקן ויש טיש
לו דיח וטעם אין לו וזה דומה לחסיד טחין לו חכמה ויש לו
יחעשים טובים ויש טיש לו טעם ואין לו רח וזהו הלולב טעם
פרי קמיה וזה דומה לחכס טאינו חינוס כמדוקן ויש טדוקן
לעכבה טחין לה טעם ולן רח וזהו החסיד החמוט טחין כו
חכמה ולן מעשים ודרך הנקרה הוא טהלולב הוא דומה
למטכל שמתטכו פניד בעלונים ומהלכו כיוסר על קן
נכון כמו הקמר ואשע שפדין מרחחר לעשו כשיקחיל לן
יפוק ואפי' כטני כטור לן ידוע ולא ימיט מעטוח מי

וזרו הקדם

חתק לנפש ומצפון לעצם והוא שעשה שראשו שלם למעלה
 כבוד האדם שראשו למעלה שלה . . . (וחכמי הטבע
 הוא סתם יקנן האדם סדרי צים שעלן למעלה יבט היקל
 ואם יעקור השורש התחת לא ייבט וזה בדמך נשאר
 קילבך ונקח לולב רחש אל החטכיל סייט לו לב לבבך
 להבין הסודות והעצמים העליונים . . . ואע"פ שהם חלשין
 מרגום ויוצרו פיה ותיק כמורה וכו' ועליו אנו מכרכין לו
 על סוף המיטין לבר וקטרו עמו כיחד האדם שהוא ענין
 יין עטור ועבב עתל כדי לבחור ולייצורו . ואלה הם העם
 טוב המעשים הערכים האנוכים בגלל הנדכדים המיד
 למטכיל . או חמר בטל המינוס והל עשן אחר . . .
 (האחרון הוסק לבדו כדו השינוי למחז על החמס
 הדמיונה השלה מרגב ולפי האקרו הוא מבטעם חמוץ
 וכדרך הקבלה פרי ען הדר טכו רוב הקחוק ובו חמא חים
 כחמסן ע' והיא החמס כ טוב הען וכו' . והנה החמס כו
 לבדו ואנחנו נרצה לבטו עם סוד הליטין ונשיק המינים
 הוא רחש הקו האלוש כחול ונבוא על כולם . וענין ען
 עבת רחש לו ספירוק כבת אחת מידי אביר יעקב ועפי
 מל טעין ע' סולו לחובב פערבור כי שם יתעבבו חרות
 הדין ונדק רחמים . ומיכאן ירפן ונדע כי אין האקרו עשם
 כמגודה אחר . . .

בשנת היוכל הזאת

* רח"ה אל ח"כ סוד ימי שלם ומח בכחן כ' טטר
 ימי כחמסין הם יעקב שלם . . . ויום הטכיע טכילין

סגל ב

כי כו יהיה שכל לשם הגדול כמי ששענו חזונו שיר ליום
השבת מזה שיר לעבד לבנו .. וזה הימים רחוק
למטר כמי כמעשה בראשית .. והשנים רחוק למה
שיהיה כבראה כל ימי שלום .. לכן החזיר הרב בשלמה
יובד זכר מכל חייבי לאון וחייב הגלגל עליה באחרון
תורה הארץ אר שבתים ומ ואז אל גלגל בא לעולם על
שני הדין וט וסוף של השלש הארץ וזה שהטעם
בה יצנו מורה כמעשה בראשית וכו' העולם הפא וכן
גזר הנביא וחייב גלגל על שלוח העבדים כטעם הטעמי
על חזק טבע טעם קטלנו .. ואזר היובל קדשו ומצאנו
על ויבט .. כי יצוט הכל כיוכל איש אל חזוקו ול משתחו
כי מוסד מוסד האמין אל ימים .. וזה רמז וסדר הארץ
וקראים דור כארץ כי היא חזק החיים הטעמי כמסוק ו
וארץ חזק ויול רמזו חמשים טעם בינה נמסר
למטה חזק אחד והוא טעם הטעמי .. והע רמזו
הכל כל החזיק ונחילה ועד סוף מהיובל שהח קודם
ודעו יועם יובל יובל כל איש אל חזוקו ואל משתחו
למזר יובלנו עליו חזוק לטור .. וכן יובלנו לזמן
נעמי הארץ יכולה יואן יובל כמעם הכל עשן
הבאה כמו תבואה לכן יובל היא כטעמי .. ורמז הסוד
דור הזלך ודור כל נהר חמשים טעם וכן יובל שיסוב
אל היובל אשר טעם שרשן עשין ועל יובל וטלח
שטעם ..

את שבתתי ושמרו
לז סככי לבי המשתחו

למען כי יתן יי' מקדשכם כראמנים והם עבדי ומעלה
כחוחם כמו למען עבדיי כזה העולם הטעל. והקדש.
היהו רמז לעולם העליון כמעלה. והיו המכון כנגד כי
המקדש של מעלה ודעהו ..

ונתתי משכני בתוכם רמז להטנה הפרט
המזה מאת יתע

לראויים לה. וטעם ולא תעול נפש. לה יחוס רכושכם
אשר שפחדו מאד. וטעם והתלבנת בתוכם
להפריד עשרכם ולהפרידכם ולהרכובכם בבנים ובבנות
ולתקיים את כריית ארבעם להיותכם ככוכבי השמי' וסוף הים
וכשב הארץ. הזמן שאהיה לכם לאלהי ואתם תבין לעם
כלנוהו שקבין דכקיס כי ואת ככם וזהו ואלו חכמים ק
קוממיונה כלם כקחלה זקופה ולא טעלה. והטעם כשולח
עלונה חזקה מטכלו ודעהו .. וע' כח ונרתי
יגשכך בתוכם הטעם טיף משכנו כקובינו וחנני יי'
יחנה יטא למשק לא תעול חובנו כלי שבעע'ין חזק
בירוקין אכל כל ע' תהיה השט שורה חזקנו להכין ולטעול
וטעם והתלהבת בתוכם כלשון כע' ארס כלומר
שפיהה הנגזר והטענהו כנו מעורסמר כולן העולה
כקרב מחנהו למדר ארס ולמען להם כל צרכם. והכל
רמז למדה הנקרא טפינה וכן אומר אל טפינה טורה כשנת
כל עת שיטמח פניה אליהם. ומה כדרך רמז אור
כסבוב מן עין. חיי העולם הבא למטכלים הידועים כמות
ונרתי משע. והתלהבת בתוכם וכו' ולא הוצק יא

הכרת לספר כבודן עכר קנים הנפתח בשלם העלון עמא
עולם הנפתח והשלם הוא אחר תחייב המדים כי קולם
מחוייב פדרך היצירה . ומשעש הוא כהפך מזה שמכרית
החייבים מהן והטאר כולם ייקימו ביקוד יצירה . ולא שר
שאיל הדבר לא יכנוס ההמון כדון ואולי יהללו עליהם
או כחיסוס לעמרי לפי טענותם במודע וע' כי סיפר הכ
בדברים הצופני לפי טון העוף ומחייבו ולמה הקדים
דבר הגשמים לפי טעם מחייב כע האדם וככוחם כעם
כאשר יאזק יהיה האוויר זך וטוב . ויגברו המעיינות ומי
הנהדר . ואילו הם סבבי הכריאוך וכן נאמר ונרנה האין
פרייה וג וכעבור זה יהיה האדם כריא ולא יחלב ולא
קפיה משכל ועקיה כו . ולא ככהמון . וימלא ארמיו .
והנה הפרט דומה כי השמים יענו אר הארץ
בשמים כעם והאין תענה אר יכולה שחטעם צלל
צמח . וחי . וכהמה . ודמט . ומחייבו אין . ושען . כ
על ארן טלל א הכרור הפחמן ונעח כל קולור הי
השתינים יקלל אל ארן . ומעם ונעמ שלום בארן
שיהיה השלום ביניהם ולא פלמו איט כרעהו . או הטעם
טיטכר חיה דעה ון האין . . . ובדרך הסר טיכ
הטעם לביוך ומוכר בארן . והוא שלם הטל הטקול
כגד הטל ודעהו . . . ומעם נעיר הבכור והעטייה כסוד
וג ובזרע האין לבוור והמעשר . מי טיט לו
לבויעיפ טכלו פקוחוכ יוכל ליעב הימז כקוד הכבור
והעשרי טהס קודט ליי שטעם סב עליין ועשר סחיו
ודעם . . .

בְּשֵׁלֶם סֵמֶר תִּזְרֶה כְּהֵנִי
בְּעִזְרַת שׂוֹן מְעֻנֵי
סֵמֶר כְּמִדְכָּה סִיבִי וְנִקְרָא סֵמֶר הַנוֹסֵעַ
וְהוּא סֵמֶר חוֹמֵט הַסְּקוּדִים

אִישׁ עַל דַּגְלוֹ בְּאוֹתוֹת

אמר המחבר בשם לברוך חסם יב"ד רוחוק בעולם כן
סבב לבסאן ל חיות ולמעלה חכום כסא הכבוד וכבוד
בנה משה להקים הדגלים ואמר לו מארח שמוזכר יוצא האור
יהיה כנגדו דגל יהודה שהוא בעל מלכה ועליו טבע יסעי
שהוא בעל קנדה ועליו מטה זבולון שהוא בעל עושר
ראשונה יסעי ויעבור מלכס למעשה וזו כראשם דרום
מלכ כרכה וגשמי כרכה יוצאן ממנו יהיה כנגד דגל יוא
ראובן לפי שהוא בעל תשובה שהוא מדין רחמן של הקבל
הנשענע מקץ התשובה ועליו גר בעל גבורה הרי
ראובן בקטובה נד בגבורה נשמען באמצע לבשר עליו
ושנים יסעי מערכ חוצרות מלג וכרד וקור נחום
וכנגד אמרים ופנימן ומעשה נטכוכה לעולם כמערכ כגבול
כנימן וטלשים יסעי לפי שטחיה לתורה ולהשוכה גבורה
כדי שיתקבר אדם בחכמת התורה על יצו צטן החטך יו
יוטא ממנו לעולם וכנגדו טכט דן שהחטך השלים כעו
והרמוז יהי דן נחט על דרך וג ועליו טכט אשר להחזיר על
החטך טכן לכ ומוכל כטמן יגלו ועליו טכט נעקלי
שהוא טכט בעל כרכה יוטי נסכע רצון לאחונה יסעי רמוז טכל

לקלון כבודה נהדרה כעשין שצ' וחייה תחב כטס מז' יהיה
וזה לפי שעשה כסגב ד' כב' ונסתרה היח נטמאה והיה
החשה לתלה כמישמשו כלום לשכועה ולקללק וכן סתור
הענין .. וטעם החשב שפענב ימין אמן שפ' שפ'יים
על מה שעבר ועל מה שעביר וכן אמרו אלף אמן לחיים
זה אמן מתיש יחד ודי לנו בזה ..

איש או אשה כי יולידו לנדר נדר

דע כי כל כפי האדם החולבים אחריו טריוק לבס וקח
תחנותם הם העבדים באמת טלו יכולו ויגיעו למלכות
ועתה לעולם לעת הנוכל .. והחלבים כהם החלתיים
שיש להם נזר מלכות ועשרד כרחסם הם החטטים מ
מהתאונק המעבידות את האדם בערן וכל עבודה
קטה בחומר וכלבטם .. ע'ה טעם ששן ההרצט והדמין
וטעם כי ימור מק עלו כפתע שרסוס .. ומז' ~~למטה~~
למחטבת יצר הרע והרהור הרצט .. ולכן נאמר בקרב
אחד למעמד וחד לעלה טה טעם על המחטבה ועל
המשה .. וטעם מחטור חטח על הצט "ל על המר
טהזכרנו .. וכמו כן נאמר לצט כרצומנו .. וכן קרב
כבט קבר כמטטט כל עלה וככטה נקבה .. כמטטט
כל חטח .. נתיל לעלמים לפי טה טל'ים מה טנר
וטעם זה הקרבן כזס מלמך ימי נזרו לפי טהוא חוטח על
נפשו בטוכו מנדרו לתחנות העולם .. והנה הוא ציך
כפדה ט הוא נזר נמוכיל מקדושתו ומעבודת הטס

וראוי היה לו שישמח שיר כל ימי חינתו לעולם ויהיה
קדוש ליו לצי שמשלתו יתן כמעלג הכין הגדול שלוח
יטלא למקיס וכס רמז הכתב בתמוה נקח מבעפס לב
לנביאים ומכחורים לשירים וכן טמ ל ימי נהדו קדוש
הוא לאלה . נגדול השיעב הוא טוול לצי שהיו חסן סלסול
הטיעב כמו שעשין והנשים להקנתוק בו . והכה גדיש
יוולד כתכ כלב איש וחכמה . ולפי היה קדוש . וצריך
להטמיר מכל טומאה לצי מאמריכו כמעלג כהן גדול יתן

יברכך השם וישמרך כבוכת השמע השלון
וישמרן סתת סלור יתן

מקור דע וטל טע וטע

יאר ייז ענין אליך

כמעט השלם

החמצע ויחן מאמ . **ישא ייז ענין אליך**

כמעט השלם הזה . ניטס לך טלם

הטעם של טור ודמי טור ככל עמין ועמין ודעו

ויאמר שמעו נא דברי הוצן הכהן לומר

ס כעבור טדכרו

מנים ואהין יחיה כמעט על אודוך האטה הכוטיה

ידוע לצי האוד לצי טלא היה צריך לה . נהעד ויהי טס

וג ויצק פה עמור עמדי . עמדו ואטמעג וזהו מה

טז יארי סן היק יתן כמעט דכר ייז וג וזאת הייתה מהיט

יאמר גוה כי חטכו במעלות הנבואה שהן טובות ולכן
עלגה עליהם פתוס והוא בעסקי המורגשות להודיעם האמת
וכח הכתוב לגר הכבדל שבין נבואה משה לעבדות הנביאים
אחרים שבחיו וטיהיו אחריו וכן אמר בסוף התורה ולא קם
נביא עוד בישראל משה וגו' ואל קטום דעמך למחמי אס יעמוד
משה ושמואל משה נחמן כהנא ושמואל בקרא שמו אדמים
אל ית' חוזר על משה נחמן לא לשמואל וכן חס יעמוד
משה ושמואל כהנא למ במעלת הנבואה חלפה וטעם נחמן
הוא כי בידוע שהיה חס מה שלא השג אדם מעולם כי היה יחולק
ושעיה שבחו עמך והתמארו ככבוד אשר הטצו מחפז ית' ומעלה
נביא נחמן כוח חכמה דבר חפל מה שהשיג ונחה במחשבו לית'
בעומדו כהר כל חורף הימים ולא סייע כלום ולזה חס החכם
כבוד אלהי הקתר דבר וגו' כי מה שחזקה האדם בכל יום ממעשה
השם ונעלמוקטן עור יט יוקר ויוקר לחין חקר וכבוד חלבים
איתן כי יוכל לחקור ולסער יחקר מזה שנואה ונדע לבי
שהן בעל דבור וכבוד השם כל הבלתי

וישאו להם עיניות דעב הסוד כפיצת הוא כחוט
הקלע כמו ע' ופאזים אננו
וזכרם אר כל שדומה למדך הטוללך הכל שהנון בכל
והוא תכלת הכל ולזה נאמ' קלע' ועוד נאמ' מפיט שהקלע
דומה לים וים דומה לבקיע והרקיע דומה לבשא הכבוד
אחרי לכבכם זו מינוק הטעם שלם יהיהנו מן הקלע
עוד במינוק זו כעש אבל יהיה הכל לבם לפיכך לשון טוב

לשן בו היטב . מוצר חסן מן המרכים . יעד שכריך לדע
טכניכר וגדלים דמיון טעם שיוצא פתק למרחאז עמילע הפיה
סמוך לצין עיס שצולול הוץ אה פרו . ודער הש היז ען
חיים שבעה השם כהורה וקריאקה ולחמודה היא עבודת
הען . ופדסמולה לחחרים הם פרויה ונענה . ולי שבע
ועבר עד שהוציא טעם שפשוטו פרה ויץ ען כחני ל שבע
יעשה פרי ולא ימסיד כל מרחן ודעהו

ויאמר משה בואת תדען רמז לעיר קדין הידוע
וכן כי האכלנו חמ

הגדולה . וקריח ודקן ואכירס רמז לשן הסוד לשן האדמה
ולכה הנפש הצומחל וכח הנפש החיה . נאשה רמז לשל האינוש
וכל הענין יתקיע כן . נאעם אנשים מפע ישראל חמשים
ומאכר חזן לבחור קמץ שלששים שלה כן . ומכחי הטבע
מפני אוקס כן לפי שאנאו כלל האיברים המורכבי כה . וכל
חד וחד יטע עשר פעולות כדי לך . וכל אלו הכוחות
שחפרנו מבקשים תמיד להטורד על הטל ולהקצאות עליו
ולכן יטלו כבולנס ובער מקורקס יכעלו וידו חיים שאלה
ויאכרו מתוך הקהל . וטאר בבער הכחות מקריכו הקעות
כחירות האש יוצאה תעטן ומלחמתן מדה במדה לפי הגאון
וחכמים ודריטר הטרה שלח לעם שמים ודעו .

והיה

הציש אכשר אנחר בו מטהו יפרד

ידוע כי האיס המקדש מניד מיכוי הקתווב הכהמיוק וחינו
מבקט טרדה על זולתו הניח הקדונו הכבחר ומעוהו היכט
יוניא פרח ויזן עין ויגמול שקדי . טה מעט יכין דבר
לפני דבר ויעין בגוטכל ויגמול פרי הטוב כוהירונן כו
הטקדים או יטקוד העיד על דלתי מוטכלו עד שיפסולו
וינגם כין ..

זאת חוקת התורה .. דע שכל העוסק במה

הטוחט והעורף והאוסף כולם
ממחזין . וטלם צריכין כנס כגדים . וזה כמט טכל עינו
והעיוס כעמתיס לפע הקבה והאטול בבני האדם המנקיס
זכל נפרחן מהחטמי שבגדין סרוף וריקס נכתט ..
ולפי צריכין טכילה .. והחזה כלבר מטמא לפי טהו
למחר את המטא נסוד פיוס א וכיוס א שיעשה תפונה
כתני ימיו וכזקנוכו .. ומעט ומטא עד העכ עד העכ
אלו טגוה עד שקיטר טהטו וזחן יוס נגורו ..

ומעט כמך בעט האדם אשר ימוך ולא יקטא . לל
המכ בעינו . ולא יקטא בתשובה קודם מיריע פכד כמטו
מחי העולם הכא .. ומעט טי את מטכ יין מטא חלב
טהו מטכ המחטבה .. כי מי נדה לא זודק עלט מי .
המדיטה והחריקה מהעבירו . עוד מומחטו בו לעולם
הכא .. ומעט נכין ונלז מים מיוס אל כל זוקעה . ומעט אל
כלי כהנס לגייס יטחלים . ראטי תכור . נפרי חרומה דומ
לחמא טהו אדנוס עי גכרס יענד לפע . כדס נדה טהו
כרס .. ועוד נאמי אס יחיו חמחיים כעטס .. ומעט את

אמר הפרה כי כשיעשה תשובה צריך לחשוב עצמו בעשר
ואמר נזכור ימי המידה שנסונו להיוק עמי ואמר ונסמכה
זאת הפרטה למחמר ולו תחללו ולת פועל. ללמד שמעריך
מעומצק מקים " ועשם וזק הרחיל כן ללמ שז פנות
נעשו " ושלגרא היא ז חס ט " ועקר הפרה ככלה היא
המחשבה האלהית ולפי כאמר ולקחו לעמא מעמר שריש
החמאה ונתן עליו מים חיים אל כל " שהעשם כל חרש
והוא הענוה והשמלת ושכירוק הלב " ועשם לעמא מו ט
שטמא לחטמק גוטו בדכדיס דמיונים שקדיים וזהו ע
עליו כל הנוגע כמר כנעט ונ

דינאון בני ישראל

אמר המחבר הענין הזה נגלה
דע שרמז הכתו כי הישיבה

פקדט ימים רבים סיכבה זה המחורע חרע לבי שהיו צמא
למים וכמעט היו מתים הם וכשרם וטאטי יחו העש כך
אברה תקוקם וחטכו כולם מחטבה רעה על השם לא מל
יכול " לעשות לנו זה כמדברי הזה שהוא מדכו צן והוא חנה
שמהה ייש בו סלע רבים טאין כהם מים כלל ומהה ואהרן
כעטמעו תלונתם באמים ולו גענו ולמה הכתקם הוצרכו
מהה ואהרן לבוא אל אהל מועד לבקט חמים או לשחול
מהשם להודיעם מה יעשו ומתוך זה חטכו הקהל מחטבה
רעה וחזר הקנף על מהה ואהרן הה ויקצונו על מי חמים
וגו וזו חברהם טע חמ כי אהרן זה סוד גדול אגלנו כוחיו
למי טיש לו לכ להכין " דע כי כאשר ידע החלק את הכל
ידבק בכל ויחדט חוק ומומק לענ הצורך והאמן כי העד

אח למשה ואהרן ודברם אל הסלע לעיניהם ונבן חיליו...
ואע"פ שאמר לו כמקום אחר והכית לצור בחנוכה ויצאן חגים
מים ונהם לו דברו אל הסלע מפני קול מייבך העם ודוחקים
והנה חתך חתך לו נרכך ונבן הסלע כסלע ולא יטאו מים
עד שחזר החל להוקר רכך ככל. ואז הכה פעם שנית
ויצאו מים רבים. והנה לא קדעו בהם וועש וועו כענה
והכל המורה צדק אשר בנה הענין שברא אחרת
ונלה לו הענין עוד ככעמו של משה ואינו נראה אצלו...
ועוד צריך אהרן לדעך כי כראשונה בחנוכה היתה מניבים
עם משה וכן נאמר וידכ העם עם משה. ונאמר גם עוד מעט
וסקלע. והיו חנסיס אהרן היט יין כקייבנו אם אין...
אלו כפאן היו מייבין לבני למעלה ולא היה כפאן נשילן כלל
ולכן נאמר המה מי מייבב סטגרי בהם הגזרה האחרת
ונעם ויקדע כס לעע הזקנים ולא יך האטעם טעסו
אך הטס ולא נקדע רק לעע הזקנים. ובעבור היות
ענין הסלע וענין הצור כ פעול' הוצרך הכתוב לבאר
על אי זה מהם עלעו הכריתים

וידבר העם באלהים ובמשה הטעם ההוא

נחמחטבה יען
על השם יתבי ועל המנהג וכל זה מפני חזרת לאחור
לסכוכ אפר ארץ אדום ונהם לו ידע כי הדבר הזה לטומט
כדי שילמדו אוקס חטלים לעמוד ולהלחם עם כע השען
נטעם ונעטינו קנה כלחם הקלקל שהנא המן לל על
ידעב החוקים והמטעמים שצטענו להם לפי שהוצא וי

אותם מעורקם וזמזומם שנהגו בהם כמפרים והיו נחיים
אז כעניהם בחלו הם דבר קלקל ולא בקין וזה שאר ושמע
קצה כלחם הקלקל ולא יזר הקל . ומעט ההירדור והמחטכה
רעה כזה העששש הטס מזה כמיה ועלם כקס הנחש
השרפי ונשכוס והמיקו מהם עם רב . וזה לשישה מקלקל
את המע ומפסיד את הדיס הטבע . ולפי שזכרו זה עם זה
כמה פעלה על רוחם והמחטכה הרעה והטחון כלעונם לק
פלטון הנחשים מזה כמיה . וכאשר הכירו כנפסם ואמרו
חטוננו כי דברנו כלי וכן ועכו כדעוכה שלמה וכקסו להלל
כעדם מיד נקפוצ על ידם נס כעך נס . והיו שמה הנפס
עשה לק סוף וידוע כי שוכ כלב השוטה ונשוכי הכהמרת
השוטות הם יביעו כמים יהיו כורב העניי וכבואוק כחמיו
מסוננת . ויצו הדומעים טלף להזכיר להם טנס מזיק כענהם
ולא חונן עשן ט ששם תדבק במחטכה ההיא ולא תפיד עד
שקמיק חונס וכבר התחלה דבר מנסה ומעט התולה והעכ
כי נשנך הלב אחר שיטתפה בחליו ויפסד חזגו טירחה
כשמן טלנו אם יקובל בזכות דמות עור כלבים קמטס
נחם הקיך הטע לא תמצא בו . וזה אר גדול מפלאי כוחוק הנש
ומעט זה היה ראוי אז לנשוכי הנחשים השרפים טלף יביעו
לכורב הנחשים ולא יזכרום ולא יעלג חונס על לב כלל .
ומעט שהנחשים השרפים אדוולי העינים דחב הראש וצוארם
כעץ הנחשד למי נבטנה לעשוקי מנחשת . והכלל כי פי הטס
צורה שיתרפאו כחזיק הממיק כעכע ויעשו דמוני ונחמו ויביטו
אלו ככונה גדולה כלום שידע ויביט מי הוא המזיק והמחיק

לאדם בעבד נמי הוא המכין לידו הרהור נחמטתה רעה נוח
ידינו כי השם הוא מתיב ומצויה נמענט חחוטא מדק במדה
נענ ונאה אופו נחי נכפא מחלו כמו נוחי מחולו כמ

במחנה עד חיוקם

ויחר אף אלהים כי הולך הוא

אחר המחבר

כשפעין כטרון האלק ככלק וכלעם חיי דעם קנה
לך הסוד באמר ואעפ' שהענין הוא כפשוטו פאפ' ונשי הסוד
שכלק וכלעם היה דעגם לקל אר ישראל ונה שם טעם חנה
לעגו לא אכה לעמוע אל כלעם בן בעור שהטכיר אורו
כלק ס צמור מלק מאכ וכאטרעלה אליו בחלם הלע לבד
יסראל כעו טעלה לבן בארמי לכבוד ועק אכעו להעלו ועומו
תמלה סל לנק עם הטעמים הודיעם מה טעמנה והלבו להם
וסארי כאו הטעמים הסעיים נכטמה לעבר עשמהם עם הטעמים עמ
לני נאך אר הדבר וג' ונכרצה וחסכ כלבו אחר טעמנותי לען
אט אעשה כדכונ ולזה נאמ ויחר אף אלהי כי הולך הוא ויכרע
ויקיצב מלך י' וג' שהעש המלך הגואל אורי מל רע נעם
צטמן לו לאונע מרדכו הרעה נעם וסוף רוכב על ארנו על
הקאה הכהמיר נטכ עביו עמו אל כח החיה נכח הטוחר
נעם וקרו הארץ אר מלך י' כנגסה המחטכה הדמיוע
כי הטבל שהון מלך י' מוע אולה מהדרך וקלך כעדה כדבר
מכרשא נעם כל זה כלעם שהוא המבלע והמשחוק הכה ארע
להטובה אל הדרך היחעה ולזה עמד מלך י' במטעני הסמי
כלעמר בין כח המפיר נכח השומר טהם גדר חזה וגדר חזק
ועוד כשחגיש המחטכה הדמיוע כי למ יכלג לעבוד מה

הגדר לחצה על כלם אל הקיר ודחה חזק דוחל גדול ועצום
אחר שדחה עצמה היא על אל הקיר ולחסיף על כלם להכותה
ולמנוחה וכיאתה המלאך קן הוסיף לעמוד במקומו עד וגו'
ואז נאמר כי העיטה הארץ הידועה ורכבן חזק כלעם
לפי שלא היה שר בה כח לעמוד יחזקו ואז חרה אטו והיה
אורה במקל ואז היציטה הארץ בדבר המעמיד אורה והמונע
אורה מלעבור והוא המלאך אשר יצא לשטן ומעם ורכב
היציטה כמעט ולפי דעה הרבה " ומעם ויפיר יא אר
פי הארץ וקאמ לבלעם לא אמר המין ויסם יא דבר כפי
הארץ דק פריח פה לבד וכן הול לא הזכירו כשאר
עמים שנבראו כן השמטון בזה דק פריח פה הארץ לבי
לא הדיבור ומעם וקאמ לבלעם הטכ כלעם מאורח
מעשה כי עשה לה דע בהכורו אורה והעוד וגו' יא אר עיט
כלעם וגו' שהטעם עיט ידיעו והנה הטעם כאלו דבר
הארץ נאמר לו מה עשית לך וגו' ומה ע' ויאמ כלעם לארץ
וטאר העיטין לנו הונך על דרך זו לפי הנסדר ודרך ארץ
לדעך כי מלאכי הטעם שהם הטעמים הנפדלים לא יראו
לחוש העיטם כי אינם עין נרמט אלם כמאור הנכוחה
כפיש המטעם אשר תגיע למעלה הסל סתועל אכל
שקטגו לעיט כהמה אי אימטר כטוס טעם ולזה כיאתי
לך העיטין כדאוי " (ועיין סגן כל בן ציפור ימין לב
בעל החטפה שסוכב קליד ונפקר אחר העיטם " ופלאן
קדר הוא ידעו כהטך אופיוק ולעם נלעטן כלעם אר הקוה
לשון הסדר וכפני או כלוע והטחיה והוא חטבן והוא כח
הדומין או הכח המבטור או כח קיצר והכל אחר דר

7

ודי לך בזה ומנה שאלו חסד ויבן ז' מזכאות ויעל לבן וכלעם
 פר ואלו במזבח קרב לדעת חסד זה הסוד הנסתר כי זה
 פר זה חיל לבי הצדק שבדמות הגלגל החמישי ומנה ס
 שמיש הסוד סולחן חסד שמקלה התוצב בדרך לשטן לו
 ואחר כן סניק עשר במשעל הכרמים . אחרי כן בחקנס צר
 אשר אין דרך לעזור ימין ושמאל . ומז לבנה עץ הן לב חלה עיל
 חל וגו' ומה עץ בברכה של כלעם . וישא משלו ויאמר טוס
 כלעם ע' נחם שומע אמרו א' . חל המסוכ בעמך שהיה נבא לו
 שידבר ברוח הקודש חלילי רק שהיה חכם גדול במשפעי הנכבד
 ויודע אף דבוקי המשכונ וחלוקיהם . וכאשר יראה מלך הארץ
 במסעו וקלל אותו וימטבו העפזים כי קללנו . פי' ואלו
 הדבר כן . נזהו שאמר הוא בעצמו אשר מחזה שדי יחזה וגו'
 לא שהיה נבואה כלל כי אין נבוא דק מאש' קודם כעשן
 ונמלטנו את ועמך וגו' והעש מה שקראו הפע' באחרונת ואם לשש
 כן בעש הקוסם וגו' ונאמר חשן ככרמתי המלחם טלם הולגו
 על דק מה נאמר לישראל מאתו זמן עד יעור המשיח על דק
 כלל וכל זה ראה במשפטי הכוכבים . וכבר רואו בדבריו ושאינו
 משלנו ד' פעמים להפיד על ד' מלכות . ונאמר בראשונה
 מה הקוב לא קבה אל וגו' כי מראש צורים אראנו וגו'
 חנה עפר יעקב וגו' וזה רמז למלכות בכל שלם היחד על
 כך ארופה לבי מה עץ מה הקוב לא קבה אל . עוד אף כסניק
 לא איש אל ויכוב . לא הכיט חון כיעקב ואחר העשן וזה
 רמז לעם במלכות מדי ועם שעמדו העם בחמונים ולא
 סרו מקורתי . והרגו בסונאיהם כמה וכמה בימי המלך .
 אחשוורוש וזהו עץ כוזב הכרם השניה : לזו יסבב עד

ענין יתן עם כלבית יקום וגו' בעש יאמר לעשר אף וליטרוח
מה פעל אל כלום הפקים והגבורה שיאמר להם על ידי
מידת ואמר בסוסן הכירה עור נא בברכה הסליטיה מה
טובו יהלך יעקב וגו' כחלם נעין וגו' יזל מים חללו וגו'
ורוח זה לעבור יין הטלית טהמעם טאהל יטאל ומטענה
מכוננים זה מול זה ואיש בלע נכנסן כאמנתן תעל שחכמית
אורם עליה והם טשכים אחרי חכמי תורה וטמחים כייסו
הכזים עליהם ומקיימן כסס העוב וכחעשים טובים והיטה
כפי חק טדמז הכפר כחלם נעין וגו' והכרפה הרביעי אמר
ולא ערפ אשורנו ולא קרוב זה רוח לעזוב המטיח טיהיו כסוף
החלבוך הרביעי של אלוס הנטעה והעד והראייה האמיתית
זה טכ כאן נחיה אלוס ירטה וגו' וירד מי עקב וגו' וזה ט
ויטס דבר כפי כלעם ייקר אלהים הוא כמו טכאית
לך וכן נא אטו מחזה טדי יחזק וגו' וכן הוא אור הוא ט
כעצמו הדבר אשר יטיס אלהים כפי ולא אמר החמה
אשר אי רוח עור הולל למרט טכחלה הודיע טהעם
חלק הט ונחלתו וכטניה בא לחוסין ככטס האין
והונס חלביה וכטליטיך ראה טכבס כאין כאנחה ונה
והשעידס חלק לעצמא אע חלק שאלק והישא עוד חלבו
דוד לנעלה כמו ט וידע דוד כ הבינו הטס וכרביעי
חוסין לבאר עטין המטיח נלה אמר ארצנו ולא עתה אשורנו
וגו' ולא אמר ככטעבואוק הראטונוק והוסין לומר כעטאו
ויודע דע עלון סאל יודע אי מה טיט כדעת עלון לעטוד
כעלמו בסוף ט הימים כמו טאמיר כחטל יודע אי מה טיט
כלב עלנו לעטוד אע טאינו אחי כעין וכן זי טאל ויודע

דעך עליון . והנה קטלים דכדיו באכדן הכפ"ס כי הם
החיה הרפ"עך סתפ"ר כיד המטי"ה והיא אער הגלע"ה ואל
קט"פ עלך כהיות כתי"ס מזדע"ן כי ידוע הוא שטכו סל"ס
בסוף לדך . ועוד ט"ז סל"ג היה קוסס ולא היה ידוע לבין
אזר השעה כבלע"ס . למה הדבר דומה לאמר שיש כידו קוסס
ואינו מטר א"ר הער"ס למדך ט"ז . וזה מ"כר ואין כידו קוסס .

פְּנִיחָה בֶּן אֱלֵעָזָר בֶּן אֶהָרֹן הַכֹּהֵן בֶּן הַכֹּהֵן לְהוֹדִיעַ בְּדוּחַ

שכל מי שהוא מייחס טוב וחטמחה נכבדת . ואע"פ שיהיה קטן
כמעט . ולא יהיה מפרסם כפי רצו"ה דבר מוענה טל"ה יאמר
שגם עלך נפ"ס . ומה ל' בכך הנה פלע"ן ופל"ג יכולים ליק"ן ז"ל
ההפסד . אלא ישם נפ"טו בכמו נישק"ל לעשותה מה שראו לעש"ה
כפי יכל"ו ויור"ה מש"ה . כי אז יעזרוהו מן השמים ולא יש"ה פ"ה
איש גדול או קטן חז"ן אם יראה מ"י שהוא גדול ונמנו שיהפ"ק ס"א
באותו עש"ן . וכ"ן תידע לפנ"ס הוא שאלו הכת"ו יוד"ו פנ"ס בן א"ל
אלעזר הס"ן ו"ל אל שנאה שהעדה לא היתה חוטמ"ה
לאותו מעשה ולפי עשה מה שעשה וק"ל טכ"ו בזה הענין וט
ושנה לג' סו"ר ע"לם כל העסק וכבר"ך שלג"ס טל"ה יוד"ו חק"ו
הנהג"ו ולא מזולת"ם לפי שק"ט לא להיות וכפר על כ"י שראו"ה
והט"לם מהג"ה . ועוד כשקע"ן כע"ס פנ"ס המק"ט ניוס"ו וז'
וכע"ס החי"ט המוכ"ה והא"טה המוס"ה יתבאר לך הדומ"ו בעש"ן
השק"ר ואל"פ שהט"ט היה . כאמת"ו כלל תוס"פ ומגדע"ה וק"ל
להכין ט"ס פנ"ס כי הוא מורכב מן ט"ן ומן ח"ט . וכן מעשה
הט"ל שמה"יר א"ר האדם מן העבירה פ"ן יאזע"ל כ"ן וכ"ן נ"ס

לשון ארומה

וחס על ראשו שלא תאבד וטע האטה המוכה כוכי ככר
ש"ל התחזה הטקריק הכוזבת לפי שאין לה קיזס והעמדה
והטעם בעלת הצור הקדמוני ודעהו וטס האיש הנעלה
לשון כיסוח ומיתק יאו מלשון זמורה וזה לפי שיצר הרע
תמיד וקעטג בטחיעת הזמר והוא החכיה ללשון לשון
תמה יאו לל שהוא המכט להטחיק ולברוק אך נעט המסל
נעט כן קלא חגרת קסן והו טמט טמט לא זית משעמיו
או הוא מגזרת חסילה שהוא הפקר וק משה היצר ול"ל חמ
זמרי טעשה כביצה נזורה כהפוך האוקיף

יעקוב י"ל להי הרוחות לכל בשר חמי המלחבר
טסיני הכתוב

כי האטה הטוב והחסיד לתומה היטרה כטיגילי עק
להסלק משעמו יטהרל כל יכלנו להטק אחר כחיקולו
כפי רענו טכל טלם יכסוף להטלים זולנו כפי כוחו
ולפי אמו הטרה רכי ע"י יעקוב י"ל חלבו הרוחור לכל
כטר זנו וטמס אשר יצא לענהם ונ"ל טיהנעסק כפרופהם
תמיד ויסכל טוחס ומטמס ויעבור על מדוקיו וילגם לפני
מטורק הדין וכמו טחישר הכל בהנהגת העדה כן נלמוד
טכל איש ואיש צריך טיהיה לו מנהצ טוב והוא הטכל הדינות
ויתעט תמיד על פז ולא יארט וכעשותו כן יק הטס מהוד
טכנתו עליו ויסודו ככיס אל מטמטפן ויצטרך תמיד לעשה
הטכל הטועל להאיר עיני טכלו תמיד ולהודיק מה יעשה
נקם נקמת בני ישראל ועי חמי המלחבר חלפי טמ
טהלדינעס הט אולה ידועה

כעשן ע ומדין ופולק זכב קדם כזכטס כעמק יז שזה לפס
כבודין וג מרזח כזה העשן הווא לבחלעת והמחטבות הרעין
טהרם סכומ למריבות ולמחלוקות . ועס מדינים כגו ו
חדוים ישבית הגירל . וידוע כי מלואכ ועדין הן חמשה
חזו לה הגשה טהן אדוכ המחטבות והדמלונת והמעטו
ועמחלוקות . ועש איז איז ואק רלס ואק צוי וקת חזר
ואק רכע יעד על זכ טאמר מטמין השמות והעלה
ודעתו . "פרשת אלה מסעי" : פק הכת להודיע
כעשן אלה המסעין דבר המצי
חאד לפי שהנים וקורות שמשו כדס הן אמריו לפי
לרזחיהם . אק טעמי שיטת השמות ויכזיסם הוצר קטן
להזכיר הקונטר בשמותם ולקורו התיבה ועטלוותיה
העצמות שחידר ישרא כמדכו פן ה טכ וירידה קטן כל
ינס והם מקומות ותוקות מהיטוב ואינן טכעד לכב אדם
לא מקום זרע וג וכבר נאעג לתם לא חלבס וג נכדי טל
יעש הכלים ויחטבו כי שמידרס היק קדמ מהיטוב
בארסור שיטתו טס כט קדר יא שיחטבו צמקומות הללו
היו באות מים על ק מרחיק מלבב מלבוי כט קדם חל
אלו המחטבות וחזק החזק בזכרון אדם המסעין כרי
טיראנו חוקם הדורות הכאים נידעו האותר הגולות ויאלרו
אין יעשו קהל גדול כאוק המקומות ה טכ וזכ עשין י
סיפור הכת כמסעין סאע . ואל שיש לעור שהרי יאע
הכל מופתיהם למסעיהם ולת חז חטתם שהחז על
המסע הידוע והמעט ימג השלם טהל ברטת . ועד
יש לו כי אל המסעין כמלכו לב חלקים קודם כעמק לאין

מחלק

החלק הראשון 4 חסעב כמו שבארנו . והחלק השני ה
חסעב . והחלק השלישי ב חסעב . וכן הם ימי הועבור
וימי הכבוד . וימי השיטה . וימי הזקנה . הם ההכשר
לאין הידועה ודעתו .

ואם לא תורישו את יוטבי הארץ

הטעם הראשון העצמות

והמורה בכללם הם הנקראין יוטבי הארץ . וטעם לטיבם
כענינם להחיות . טעמם טלם להטות דין החמ . וטעם
ולצטטם בצידכם למקור ומכאן חגזרת חמ וצטט ולא
להט רק להסביר חור הטש וזהו טצ וצטט קרבים על הארץ ועו

כעני

נטעם סמי החסר והוא חקיק
חומט הקורים בעו החל יטע

ספר אלה הדברים אמר המחבר

דע שמה רבי ע"ה כעסוק זה הכחיל כאלף וסויס
בכת יוש לחדש חב . ועו שטעין התיכח כענין חלמ
כ"ת רמו למידת הדין כקובחור . ועוד שטעין המזקמות ט ואל
הדברים הרי י"א כנגד י סעיווג . וכנגד י מאמרו טבין
נכוח השלם . וכנגד י מלידות שהאחד עצם והט מקרים
וכנגד ט גלעם . והשעירי שהיא קודט . וכל זק לגטי מדכי
קובחה המיטדות את האדם הם כנגד כל אלט שהזכרנו . טל
מי שאינו חקבל קובחה אינו מתחמ כהם . ועוד יש ט דברים
כאדם שעריכין להוכיח והן חוט הרעשה חזונור . וד כוחות
עטמית . כח האקוונורי . וכח הזן . וכח המעל . וכח החולר
כדומה . ומעט זה כמו החוש מקומות הראשונות כטעור

הוא ימי השיטה
הוא ימי הזקנה
הוא ימי הכבוד

ידועת והארבעה בטני כנגד הכחוק הפנימיות הד' ודעו

ני רק שגמולך הבשן " ידוע כי אלו טע המלכים

סיחון חלק האמרי
ושג חלק הבשן שנעלו כיד חסד וסילקם מן השלם ואבדו
קודם לזמן ולפי שאר יתם שריד ופלט לב' שריו גבורים
וחזק: חלל מלב איך כשן והם היו מסגור הארץ ההיא באה
בא הכתן למדר ענינם לרמוז על טע הכוחות שפחדים מה
שאין כן כשאר כעל חיים והם כח הדיבור וכן הלחטכה
והעל הוא שאמרי לסיחון חלק האמרי מעשין סיחה ואמיה
ושג ושג חלק הכשן מעשין שגה וכן יש לי מעש: וכפי צויה
כעגולב והקפתה נרמו זה הטם לבח המחסב הדחויקם
המסבבת פליד וחקפת כל עניני החושים והיא המכירה
התום לקחת בטנה ומעש הנה עשו עש כדול: כא לרמוז
שכח זתק המחסב הדמשער ומטככה וחנתה הניח
כעשן המטול: ובאמרו קטע קטעו חוכה וג' כפי האנין
שנחמרי באלה הדברי והם הכוחות החפופות והפננות (ועל
חוכע אטק וחכה אל על ד' כוחות שיש בכל אבר ואבר לחפץ
והם האוסף והחפש והמעבל והדוחה: ועיקר אלה לדעך ולעשן
באם שרמו הכתן לכנור גולך באומרו: וחלק שג במקום
חמלכבו: ואע"פ ע' כי חסכון עיר סיחון כא ללמד שהחמטכה
היא יסוד ועיקר לדבר הלשון ולזה נאמ' לטם על כן יזמרו
החוטלים כמו חסכון וג' כלום כטענין במחטכה היטב יבט
ויקטוק להם המאמר והדיבור: וכן אם תעיינו יקבוץ ואם

לחן דש כי אש יצאה מחטכין וצדקו זשיד הענין ודעו

י"ל אלהים אתה החלות " העם הזמתי כעבור כי
לגדולת הט"ס אין חקר וחדשים
לבקרים רכה חמוטני חמר כסוף חיו כי עסק יחל לחזק גדולי
הט"ס וכן הוא בחליה וחס ק נחזי כחמה לא כל טמ ולטמן
בוילת ועם בטנים וכחין כמעטים שניהו בהם העולם
כעליונים ובטלים " ואר"ך החזקה העש חרעק טעשו
כיד חזק עד טעידע כל העלם כי חן וולת ועם מי אל
קין ינעש בטנים טעם החלטנים והצבא וכחין טעם החזו
וכב אדם כמעשיך כחמה וכבכויודין כיטל

וידבר י"ל ליכם מתוך האש וגו' י"ן זו נתי רחמים

הדין סומך וקמנה אינכם רואים זולתי קול נכוח להעלה
חוטלע לא יעלה כלכך זולתי זה ואל תמה יל ספר היסל
טל ויטועל וי עקידה טדיכרו בו ובטע היע דכר סתרי
כמעשה מרובה כי כולם נכוחי לחבן ואל תחטוב כי ים
כפטוטן חלע חללה ק צניך לדע כי כחנעם היקה לבאר
קצב כחוק ונכויוד מעשעה הט"ס י"ך יוצר כל עבר
עולמו חחין ומאפע לא כחכילוק טום דכר חזק בעלם
רק מאפע גמור והוא לבדו יאטון עד אין סוף ודחלע וקדוון
עד לא חלע ונחיון טל חחיון ונז יול להטע על הכביאים
טודרו טטון ככ אדם ואריא י"ן דרטו י"א כחונצח
ועלדו נלנו חנה ט - חטועטור ועלדין זה כחודכי

קרב אל שמו
טוב דבר הי"ך

ע"י י"ך

הכתובים אחרי הנביאים . והחכמים ג' נהגו אחריהם והלכו
דרך אחד וכן הוא אמת וידע היו וג' וכן הוא כצנח "

וידעת היום והשבות וגו' " הוסיף הכתוב עלי
יום למנוחה

הרשע השלש הדומה לחור היום . ולזה נאמר וידע היום
והשבת . אל לבבך שיון ומחשבת . כ' י' הוא האלה . כלום
שופט ומשפט . ומעם בשמים מעל זה מוטב וראייה עליו
שאינו לא גוף ולא כח כגון נלץ יחוש לו מחשבת לבי שהגוף
לא יהיה בשט מקומות במחד . ומעם אין עוד מלבדו כי הוא
הכל ועקר הכל מסוד ל' ומתנוה'ל' וכו' המונח ל' וכנהל
והמשכל . בין זה כ' הוא סוד גדול .

הסוף

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד " דע שזה המסך
פשוטו ומרשו ע

ומתכוו הכל ענין אחד . וזה לפי שהאחדות הנה לא יקבל
חלוקה . והשם הזה הנבחר הוא שם העצם לא שם התואר
ומעם שכן שש טעם במאוק להודיע כי הוא אלהינו נל' והוא
לברו אחד וראייה רבות עד אין חקר יש בדברי החכמים כי
הוא חד לא שאר אחדים שהם מקבלים יבני אחד ככל
האחדות הפשוטה שאין כמות אחרת . וזה ע' ביום ההוא
יהיה יי' אחד ושמו אחד על מחשבת כע' ארס או ל' כמנהג
השכל הסודי יק"ס למשכל כ' יי' אחד ושמו אחד . והוא
דבק עם מלך מלך כאמרו והיה יי' למלך וג' א"ל . יהיה יי' למלך
על הארץ . אחד ושמו אחד . כענין ע' כי אז אהפך אל שמים
שפה ברורה וג' על כן יהיה יי' אחד . אלע' שהוא אחד והיה
אחד והיה אחד ולא יקום כו דבר חללה . ולא יחסר ולא

הי

ישקנה יולא יסוד ואחד הכל שמה שחין לנו חלוקת היום
הוא לבדו חייבין לנו לזהבה אודע כי חין לנו אלה אחר זולתו
וטעם כל לבק כעט הושלג טבלב והיא הדע יוכן
טאל חכם לב קונה דע וטעם כל כפסך הוא העט העט
טבכבד והיא בעלת התורה וטעם וכל נוסדך חמד חמד
כלו חזק אורו חמד חמד כל ילך הנה עקר ס אים אהם
הטס ועבודתו להכיר פעליו וכל זה העשן העשך הכח לחמו
לפי שקדם לו כי כל שור חמד שחע קול אלהים חיים
ושאר העשין חלעננד הר סיפ חנוכר וכן סאה חלענה הזור
לכאר עקר היהוד החמד וילעט טנדוע כד יכור חעב יולה
לפי שזכו עקר החטוב והכל קלי כו חיים טחינו חורה
בזה כופר כל החורה כולה וכעקיה ועוכד עו וטעם יו
להינו יו חמד ולא אלה החולות כי טינו נקרא עלינו יו להי
ישראל ולא אלה הגוים ומה נכבד סוד חמדו חלהינו ולא חו
חלהיך ולא חלהיכם כמו טמא כסמה חקולות כי יו להיכם
וזו לעשין הייחוד שהוא דרך חמד והחנה חמד חכל לעשין
החמה וכחנה הם חלעני רכוב ולכן חמד ותחכת חמד
יו ילעך למהכה אכי חלהיכם ולעבדו ונכתב עין ולי
גדולתך לרעו על חעוד כהוא חמד כל טעי ודערו ושר
עין לרעתי חו החתל כזה העשן דברים ה' חהם הם
רוחניים והם גופניים חפטהרבת האדם טהיא יעין חעט
והה הרוחני הם קכל ידע ונציאוד יו עכ והוא טחועיטת
יו ולטון טחוע טחוע על השוועה ועל הקכלה והחבבה
כמו טידוע ועד כחנה אלהי כלח טחועיטו וחלכינו וחנהטו
ועד חמד יו חמד כלח טחוע טחוע טחועיטו הוא

אחד . עוד אמר וזהו חכמה לומר חייב אנו להכיר
בכל לב ובכל ענין . ובכל אחד לבד מאין העסק ושד שם
ובין הדברים האלה לבד החוקים של לב שלא יסודו מעולם
ולכן כור אותם קלוד מציאות יתב ועלבות ויחודו וזהו חכמה
אלה הם הדוחשים . והה גוטביס הם ושעם לבתך ויער
בם . וקטרתם לזוק על ידך . והיו לעומתם בין שניך ועצם
על מוזות כדרך ובטעריך . . . (אלו הם פגד היה הצעת
שהם חטטים והה אחדים הדוחשים הם כגד ה כוחוק טעמיה
בנאט טהם פעמיים והם הכח הטובין . נכח הדמיון . וכן
הנני וכן הזכרון . נכח הטובין . היו הן : כלל : מאתמול
ני הדכרוך . ני ספירוק בלימה סגו טכיאיתו למשה . וזה ע
טאמאלין בייחוד הוא המאמן בכל אג טהזכרנו דמין הו
טאינו מאמן כיחוד ודעהו . . .

ועתה ישרל מ"ה אל אלהיך

קקדים היראה לעי טהוין
הלכח לאהבה וללכת בדרכי הט"ס ולעבדו ולטמור מיער
וקן הוא כחנע כעשין טל וחסית חכמה יראת י"י . ועוד
נחג יראת י"י דאטי דעה . יראת י"י היא אהבה . והיא טלמור
ראטונה בקדם לעי טקודות לאהבה טעעלנה היא חכמה
וחין אדם יפל להיות אהב טקמלה רק מיראה . ואחריו כן
איטור טיעלה לעי טעלה החיבה לעי זולת זה . וידוע כי היראה
היא סגד לחוש טלמור לא קשה סגן רכס . והאהבה סגד
לביתעק כחמור עשה . . . ומעם הן לין אלהיך הטמים
וטמי הטמים גלעל הו . יסודוק טהם סגד הטמים
למטה מהם והע טאמ האין וכל אטור כה . וק כחמור

חללו אתי מן השמים הללו כמרומים ואתי אחריהם
הללו שני השמים והעבן שומעו לגלגל שלין " " "

ומלתם את ערלת לבבכם " דרך מטל לקדושתהוים
המכדי לך בין המטע
והמוטע . וטעם וטעם לא קבטו עד סוף לקבל על ההצטר
אן טל לאוב מן המעור והוא הבון . והוא טעם כלככס
לחטוב טיט קועל כעבודת המלאכים או צבא השמים ולכן
אמר כי "ף ליהים וג' כל אלו האלהים מלפני מעשה . ואדל
האדונים "צכח השמים טיס לבס ממטלה שטעם . ט הויה
הארון טעם מטעם כארץ . ולו הגדולה והגבורה והוא טרם
כשאר עני . טל טעם לאחד מהאדונים והאלהים
להן על עובדיהם . ולא יקח טוהר מבעאדים טאפי חסיד ג' .
וישבור עבירה לא יקח ממנו מצה חסד מהלכות כשחד לטעם
דן ישטוהו על חטאו ויגמול לו ככל טוכודין ודבר הכבוד כלעם
כט אדם " (טעם הוא קלנדך והוא אלהיך . טרפן על
קלנדך אל ואתי קלל קמיד . אן כיווא טעם קהל קמיד
וכבודו לחמר לא קנול לאלהים . והאדונים הנזכרים או ללהו
קלנדך טכו אדם מהולל על כל השמים טעשן ע' כ' קפחרי
עמנו חתה " "ף עמי מעמי אלהי קהל . אל תחרט . וטעם
הוא אלהיך שיחד טמו שלך טקפיה לו טעם והוא יהיה לך ללהי .
ולא טאר האווע טחוא לבס אלהי האלהים חטה חלי לבס
כי עטה עיך הגדולה והנוראור טמחם קטר כי חקלה חלקן וחכל
ס טחטן ועינו קמיד עיך לטובה " .
אחרי "ף ליהיכם הלבו " כעשין ע

ע אחריו ין ילבו סודיה יטא שהמעס אחרי כלטרו וכל סמיו
ו דברים כנגד ז דברים סכטענה הולך צדק ודוכי מיטלים
ועי וכל מי שיש בו טענה דברים טובים הללו הוא לבטח שלם
הוא וטעם וכקול קטעש : סגול הסמיו האחרים ואנו
השברו כקדש וכו קדקו הדקן כדרכו לגעל חסדים
נכחם סוס ועש טיט מה העסוק עו אורקו סימנייה
ועב אורקו כנגד הטס המעורט וזהו סודו וכארי בו טענה
עשיטס הליכה יד וידאה ושמירה ושמיעה ועבודה
ודכוק בסוף ואלה הם טט קצונק והשכיש הוא פעטין
טאמרי היכל הקדש חסון באצט וכן צדק יהו שלח
לטטה ציונים טכסם נקמה העולם ובהם הוא עוד

בנתם לין אהיכם הטעם כנס חכיבין יאס

וכסרקין כך אקס לין אהיכם
ומעם לא קרערוח ועזק גרוד כלגו לא תשאו אגרות לשע
חכיבין ומחלקיה אלא היו טגס לאגדה חק באצטע
לא טיהיה אחד נחמין כעטין אחד והאחד כהמך ומעם ולא
קטיט קוחה כן עיטכס זה טעל הדומין שהוא טעל כארני
חקנס ומזו הכתב טעון קדחה למעשה קדח
כמחלוקתו וכמו טבעל מציכוכ טעב הדחט נקחן קדח
כן מי טאין טו חוחון לקבל טטכל נקחן קדח ומעם למע
ליצ הרע ולמחטבה הועם ודעו

ראשית כבודי אדמותך

הטעם כל מחלקין כעיקרי
טאן קביא כיי יין ליהך טהמעם קהיה הכונה כדס טהיה
המין כריא די טיובל לעטק ולהרווק טלש פענים כטעב

שכן ג' חלקי הזמן זמן השערוי וזמן הכחירי וזמן הזקנה יחד
 ענין יין יאלהי ישראל. ולא יראה לפני ריקם לבג שיחטוב
 טעם אחרי הפטא המפנית כלום. וטעם לא קבאל גדי כחלב
 אהו לא תעקיע הטעם האיטע. כדליון תענה החמריי מחיל
 לפי שזו היא דרך אכזרית לב וחיה וטעם אף. ומפני שהשל
 לרגל חביתים הגזיים. שם אהם שם הסגרים. אשר הכריבו
 לרגל הגזיים כחלב אהם סעפין ע' ועור חמה אורו ואר כט
 לא קשמנו כיום א'. נאל קחטוב שזו חמלה תל כשל חיים.
 חלב כוז חמלה על האדם טעם יתקב כדרך אכזריות לבכל
 חששין וככל נעה שהוא צריך. ור'ל אהו כל כטר כחלב נה
 טען להם חמה יכן מטכונתם טעיה והטעם טחוכיר חור
 ג' פשעים. הן כפרתא נחלה החטפתי אחר אשר
 חור וככל אשר אחרי. אסכם קטורו. והב כפרתו
 קטן כחמיו אלבי חסכה לא קעשה לך. והג טחוכיר אס
 ההטא כחמיו לא קתכלו ל נבלג. וכטעים הקדוהוד
 רמו הככו סאמרו שלג טעם קמו ל כטע. וכטל טיה ל
 טעין קן קחמיו כי שם קדוש אה ופינהו.

צדק צדק תרדוף

טעם ~~הטעם~~ ~~הטעם~~
 לרדוף אחרי הישר והצדק קחיד בין כאורגט בין כטעם.
 וע' כאז כו צדק זו חדר דינו טלעלם וכביב כרית לען
 קחיה ל' אס קין עטק קחיה. וזס לאו הוא דיין שלך וקיים
 אהו כטל סחך. והטעם כא לחמו על הצדק הנאטון יסכ
 חטב טדו והוא צדק חוט טהו סכמה. דכר צדק ילן כה
 והוא צדק טס טחזכה אה הצדקים והוא הנרמו וכוספ יטע

והאמריך מלשון אמירה לגמור חקב סיבב שיחמ לך זט
י"ן להיכב . והוא סיבב שהאמץ י"ן תלה י"ן אחד וזו היא
המחשבה שהזכרנו כענין ע"י מטכט אחריך עזרה
ובעל הרצום אמר לטון מעיכה חקב בעולם כאלו שמוע
ישכאל י"ן תלהינו ג' והוא עשה חוקך חמיסה חקב דכריכ
דבצ' ומי כעמך ישכאל ג' אסד בארץ ולבבך עלין בערה
וכאמך כענין ע"י ומי ג' גדול אשר לו חקם ולמעטמים וג'
נמש עלין זהו טמא וראו כל עמי הארץ כי טס י"ן וזו והטעם
ש"ן של פסלון . וכן נאמר ט"ס חקב ראשי תיכונ ש"ן
ועד י"ט טעם מלשון הקודש לחשים ידועים כמילא
או כסוף טיש כס י"ה ואל טעם יגודה יהו"ריכ . יהודע .
אל עזר . אל טעם . אל טעם . וכסוף יטע"ה . ירמ"ה . חוקה .

אתם נעבדים היום כלכם

הטעם אחר שהקדים
לומר כסוף הפרטה הקודמת . וכאמך יד דברי הכרי
הזאת סמך לו לומר אבם נעבדים היום כלכם . והזכיר ידועים
טבטיכס — טלל ראשיים ראשי טבטיכס ד
כאמטע הלשון בהרבה מקומות . ואמר אחיהם וקניכס
ונטריכס כל איש ישראל . חיינה הכתוב חטוב חטוב קודש
כראוי . וכן כלל חומה ואומה ל' חלקם . וכן באדם עמו זאר
החלקה נמצא כדומע איכריו וכומוריו וכולם יהו עבדים
ועמודי וקיימים כער טיפנו עמ ע"י י"ך .

פן יש בכס וא איש או אשה הכל נמנו עליה
הטעם ועל העש
ומה למו פן יש בכס טורט מוח ראש ולענה על כה הדמיון

על האדם
על האדם

ויצד הרע והכח המרשור וכן והתפוך כלככו לאנן לעון
מחשבה באלו או דרך חטל כי כאלו החלה יא החוכ חון
חזק ויחטוב סכרסכו לבבו כפסיק הקלה ופעם סע
הרוד חק העמה לבג סמור חמאק על חמאק ויה טעם טלם
יהיה כי חעם טחלן כטרייוק לב כי כעקק הצדיקים אחיה
כי הם רכס ינאני יחיד לבדי חמא ולכן נאלע לא יאכר יא סלח
לו טלח להחריך לו כי חיד רכר נעטו והנה חלק ספר חסד
כי הרוד נוסק על העמה וחטל הצדיק פולג רוד כעשין ע
והיה כען טרול על חיס והרע כחלק חמא כעשין ע והיה
כערער כעכר ועוד יס לעוט כי כטרייוק לב כי כעקק
עוט וחמטבור טכל או כחונק חמא לב חמא טרייוקיים
ועם למען טערי חרה לעון קוסער ויכרון ופעם כי הרע
חמטכ כלכו כי טלם יהיה כי בטחלן כעקק כל למחא
קאורו לל כחוויה כרע ירון ופוסק לעטטו החמא כדי
טרייה חמא רוד ולא חמא וחמטער למען ירון חרה על
העמה כי ידחה כעכו כי הדרכ היטר חוז לאל ולטרייה
ולמען כי יא כי אין עכ כאדים דק טחכל וטרייה כי לא
כדיא למען עצמו חמא וחקענעם עוד יס לעוט כי י
הרה היא הנשט הטעליך והיא ירו לצדיק והחמא ירו
לעטט החמא חמא ועטטו לא השכע לעולם והנשט ה
הרוד הטעליך חמטט ספך לא כעשין ע צדיק אוכל לעוט
נעטו וכעק שירא הרע כי הצדיק יענ כחוק הרע
כחמא הטעליך יחטוב למ כי אין חמא ושנעט סל וזו
טעם למען טערי הרוד חק חמא חו היא חמא בעט הקדו
ולכן חמא לין יא סלח ואל יקטע שלך זה חפ

הארוך באלו הפסוקים שהזכיר והחברה קפ"א לזה לפי שפיר
האמונה ק"ע. בהם ודעהו. והמשם סבא לזה בסוף השפחה
ל"א אלהינו ל"ל אורן סי' רבך כלבכו לזה טעם יהיה ל' ושם
אמן עם כל הקהל בסומע האלעז והוא נסר מהטומעם ד"ט
כ"ד. טמ"ס אך אם יהיה היכר כשהסוף עליו לומר מנו
הדין ואם לזה ששם טעמו. וכא לכו ולבטנו נקוד לזה לעז
עד טכשם טעם לכו ולבטנו

האזינו השמים ואדמה הטעם סוף אמר האז
אזניכם. וכבר מוזכר

לך שמים רבות כספר הזה על שמו קאדם טהיא חמשה
בין הגבוהים ובין הטעלים והיא קדמה לל על צד היכלה
על קבוצה הטעלים ותשפל הגבוהים להבין הטעמים
וטעם השמים והאזן לל האזינו וטעם חזקים וקחכים לכו
מלפני הטרק וינטכי האזן. או יחמו כטמ"ס לזאת הנוכח
מן השמים. וכאן יחמו לכו. והתחיל הפסוק בה וסיים בו
לכמוז על שמו טכרא כן שדים נאזן שלווה. וטחובו טכט
מלעז חמו לז כוכבי לכו. וכפסוק הכ יב כטי יב חולע
וקמלעז וסופו ב הרי יב. והפסוק הג' מלעז חמו לצד
יהו. והתחיל בלך וסיים כו כמעין הטעם ודעהו

הצור תמים מעלו הטעם כא ללעז טעשעל הטעם

טעמה חתן חסרון עם סכא שיש
טחין אדם יטע למוז חילי הייך כראי חוצה הייך יוכר נכד
וק"ס כ כל אשר יפשה החללים עליו חין להסיף ס ומומו
חין לעדוע. כ חין קוספרי ולח ירון. וכל דרכיו כצד ווער

והכונה שנוהג לבלתי אחד ואחד נראה לו אל אמונה לא כח שלמע
אלה על החלוקה והקיום צדיק וישר שמהנהג עם כבודו כי שוח
ועוד כל הצדקה ששלח מדרך הדין כי הפועל הוא האדם והקיום
ושלם לא יענה ולא יענה לעולם כי כל דרכו השפיעה הדין כחוקים
כי המורה לא קבול כפועל חסדן אך כחוקים כי המעשה לא יאונה ואין
עלי לבד והמשפט צדיק והצדק ישר והכונה ..

אין כאל ישורון

אמר החכם כי השם הזה מגזית
ישר והוא כחוקים וכלן ומעשה אין

כאל ישורון בענין שאלו חנה אין קדוש כיא והמעשה אין אלה רב
להוסיף כאלהים כמאמר ישרים לבטל כמעט שהוא ישר לשון
מראה באור משחקים שבין עין מן השמים נראה יניח הספק ע
עליו ועל וכן המעשה כפועל בענין הכבוד ברוך וכל יונק שמים
ושחקים כגאון לעיניך ומעשה מעשה אלה קדם אלהי שכת
שלי קדם הוא מעשה שלטנו ואין שלטנו מעשה ומעשה ומקרה
זכור עור שלם הוא בכוחו ונבחרו ש כלם והוצרך לומר להם
דברים שהם נעלמים מבני אדם והמעשה מן סכנה אך מעשה
והוא סובל הוא שהולך מאין מצרים ויגרם מפני איוב
בענין עין מעשה מעשה אורטנו מפני ערשקנו נעשך ומע
ויאמר הסוד אלו שבוחים ושמים לזכר האלה והם נעמדים
ומעשה נישק ישרה כמח כדד כל סיפורת עבדים יקרי
היודן וכוכבין אר באין ויושכן כה לטוח ומעשה כדד כל
על הן עם לבדד ישכון וגו' ומעשה עין יעקב כדגוה מן כל
כעין הכתוב שכיבד יצחק ליעקב באטנו ויקן לך האלהים
מטל השמים והנה שאמר אל אין דין ויהיה אף שנין יעשה
על מלך כדכה ומעשה אשירך ישרה וגו' כל עין שוק שנים

עם נושע ב"י מן שוך שלם צעבך רע והווי החרב א
 סתקמא כך על אויבך ויכחשו איבך הפך יגאה וק
 כרוב שוך יכחשו לך אויבך כע ככר יכחשו לי ומעש
 מעשה כע סוכה והעד ויהי כעלם סוכו ומעשכו כדון
 ואל כי המעש סלך הוא אלהי קדם כמו ששון סמך משטך
 מעשן סכה הי"ך ולמעלה המעש למעלה כלל החוסה בו והוא
 למטה ומקמך זרועך סיתמכו אודך ומעש שלם סט ידיו
 למטה ולא יחליטו והמעשן סלך לא יסור ולא יסכנה כי הוא אל
 קדם והמעש קדמון סאין לי ראשיך ולא אחריך ומעש שן
 יעקב כל מי סיצו מעשן יעקב והוא כמו כנו למעש והמעש
 כי תלמד האין להוציא דגן וקינוס אף שמיו אף השמים
 יתנו מלם תמיד ואין צורך להטקוד מים כעוש...

לא כהתה עינו ולא כס לחה " המעש שן
 סלל

להטתכל כמספק לריא — המאירה ולא ש לרה עלנערו
 המוטלגר כעבין ע והאייט מטה שן מחר ומעש כמודן
 קודם מערו יולצדיקים אפי כעיכין קרויים חיים...

נשלב ספר אלה הדברים כעזר משפיל וערים
 והוא הנקרא מטנה הורה וספר תוסחרה
 לא ימוס ספר התורה הזה מפק והגית בו יומם ולי"ך
 למען יסמור לעשו אכל הכתוב בו
 כי יזג תצלה אף דרכך ואז
 תסכל...

ל"ד	טער	האלץ	ל"ה	טער	אהב האמי
ל"ז	טער	העוטר	ל"ח	טער	ההתפארות
ל"א	טער	חמדור החמדור	ל"ט	טער	הביתור

מ טער ביקור החולים
הערר התוכים הנחמנים

מ"ב	טער	התוכה וכוונת הדרך	מ"ג	טער	החכם לבנו
מ"ד	טער	הפרישות מן השלם הזה	מ"ה	טער	המריעות באלהים
מ"ו	טער	היט	מ"ז	טער	זלזול הטחלה
מ"ח	טער	הקנאה	מ"ט	טער	החוק

נ	טער	חברת הע הלככי	נ"א	טער	הלשון הרע והרעלות
נ"ב	טער	טכן היע	נ"ג	טער	הטענה
נ"ד	טער	הכסילי	נ"ה	טער	הגאווה
נ"ו	טער	האיוול	נ"ז	טער	ההתנכחור
נ"ח	טער	כפיר החורב	נ"ט	טער	הכבירות

ס	טער	העיק שור	ס"א	טער	הנצחון
ס"ב	טער	מי שדוא חזני לקלמן			
ס"ג	טער	הלצנות			
ס"ד	טער	החירות			

נשלמו העשים

כֶּשֶׁם-נוֹקֵץ	לִישָׁן כֶּחַ
וְשֹׁמֵר	לִמְנוּחַ אוֹנֵם
חֲבִיב	חֲבִיר
הַפְּנִימִים	כַּעֲזֵרָה
שׁוֹן	מַעֲנֵם

מִבְּחַר הַפְּנִימִים • כַּמְלִיטֵךְ הַחֲכָמִים • הַקְּדוּמֵם •
 וְחֹסְרִים • וְלֹא-טוֹבִים •
 וְדַבְרֵיהֶם וְחִידוּרֵיהֶם •
 כִּי עֵינַי שֶׁהָאֵדָם צִיָּן אֲלֵינוּ כַּחֲכָמָה וְיִרְאָה וְדַרְךְ
 יֵאָזֵן מִסּוּדָה לְעֵרִים ••

יִשְׁעֵי הַחֲכָמָה •• אֲמַנּוּ חֲכָמִים כַּחֲכָמָה מַעֲלָמִים
 וְגִמְלוֹת הַכּוֹרֵא וְנִגְזַע הָאֵדָם לְעַבּוּדָה
 קִלְיוֹן כַּחֲיוֹן וְלֹא-טוֹב אַחֵר מִוִּתְּךָ •• וְאֵלֶּיךָ יֵאָזֵן דְּבַר שֶׁמֵּאֲחֻד
 הַטָּכָל כַּמּוֹסֵר וְהַחֲכָמָה • וְאֵיךְ • דְּבַר שֶׁמּוֹרָה עַל דַּעַךְ
 הַדַּעַךְ כַּמְנַהֵג הַטּוֹב •• וְאֵלֶּיךָ שֶׁאֲלֵךְ הַחֲכָמִים
 חֵץ הַחֲכָמָה • וְפִיֹּס כִּי אֵדָם חֵץ הַטָּכָל • וְהַסֵּדֶה
 כַּהוֹצֵאָה חֵץ הַסִּיּוֹן •• וְאֵלֶּיךָ חֵץ זֶה אֵדָם חֵץ לְעַלְלוֹךְ
 אֲמַנּוּ חֲכָמִים עֵלְלֵךְ • אֵלֶּיךָ שֶׁיִּדְרוֹט הַחֲכָמָה
 וְאֵלֶּיךָ דָּמוֹ לְמַחְזִיק כַּחֲכָמָה וְכַצְדִּיק שֶׁלֹּא יִדָּא אֵדָם ••
 וְאֵלֶּיךָ הַצְדִּיקִים אֵינֶם יִדָּאִים כִּי אֵם הַאֲלֵהִים לְבָדוֹ ••
 וְאֵלֶּיךָ אֲכַדְרָה הַטָּכָל אֵינֶם עֲלֵמָה •• וְהַחֲכָמָה
 נֹטֶה עָמוֹ בְּאֵרֶר הוּא טַהוֹר •• וְאֵלֶּיךָ הַטּוֹרָה שֶׁעָמוֹ כַּחֲכָמָה
 וְכַמּוֹסֵר יִנְקֵה הַעֲמָרוֹךְ • וְהַחֲכָמִים יַעֲשׂוּ מוֹהַב הַלְּטוֹן הַחֲכָמָה

ויוסמו כחשי חוהביהם י ואז כי העורח כבקטפת החכמה
והמוסר טוב מקנה מעשיו והעבירות ומכיל את האדם
למחוס השלם הכל ולתהוב השלם הקיים ואז במקום
המטק והטחוק לא השכון חוכמה אבל היא מורט
מטס . ואז נני שחכנו הכורא החכמה אל ידאג לפק
השע . וביעשה . ואז החכם אינו דווש החכמה לק
לבקוה שאכוא עד קצה ואגיע אל תכליה אבל אי דורט
מה שאיט כטאי להיות הכל כו . ואין רחוי לעשכול לחיור
זולתה . . ומה החכם את כע אל תפיה חכם בדבבים
אך היה חכם כמעשה כי החכמה טפיעשה תועלת בעל
הכא . והחכמה כדברים כטון השאר ופיה חכם אי כע
~~אך פנו אל קניה חכם כדבבים היה יוסב את החכמה~~
כי אם קדע יטבחוק . ואם תוכל למדוך . ואם ישו
לק יועילך . . ואז אחד לשער הטפיל חסיר .
המוט הקינו מאסרם בחכמה . . ואז לולי החכמה
לא חיינו מבקשים מעשה ולעלן המעשה לה חיינו מבקשים
החכמה . ועוב טאפת את החכמה ממש טל אדעה
משאטח אנה ממאוס כה . נטאל לחכם מבני מה
חכמק מחכיריך . אז נעט שהוטק כטמן יוד מה
שהוציאו הס כין . . ואז גן אל חכמה ככיה טאן
ל יסוד ואז נני טעדע סחמה חכטין אלנו כען הדיד
ההידור . . . ואז שהק נהטל . נטווע ותלמד . .
ואז אין דבר שמועיל לאדם כדעתו מעלנו והגעת
טכלו בחכמה . וידבר כפיהם . ואז האדם חכם כעדט
מבקט החכמה . וכאטר יחשוב שהגיע אל תכליה הוא

החכמה
היא
המורה

ככל . ואז לא תחולו החכור אק חכמים דבר שהוא יקר
חשוב מן החכמה כי האדם קונה הון בחכמה ומאכרו כאלו
וישאו חסר ל . . . ואז אם תכבדו לרוש החכמה דגל
כשדורשן אורה טוץ " ואז החכמה הוא היחס הגדול .
והאדם היא הקדושה הקורכה הקדושה " ואז החכמה
טובתו האין " והחכמים טובתו החכמים " ואז לטן
החכם בחכמה ולכן הסיל כאזל " ואז מה טוב
לעשר סניעה הנחת . ואין דבר טענה אל דבר טוב
מן השעה אל החכמה וכן היכול אל המהילה . ואז
שארשק סניעה ובחכמה וטענה וטענה לא יבין
שיהיה עמו עבה ועוץ טוץ . . . נצוה החכם אדכר
היה חכם . או למד או עוזין . או אורה החכמה ואל מה
החכמים מן הטכר " ואז אין ראוי שאקבילים כחכר
חייך יודע כדו טקדע . ואל סקבילים כששואלן אונך כמה
שאיך יודע שכתה איך יודע " ודע ט מעלה הסבל מן
האמונה כעולה האדם מן יוץ . כשיאכר האדם יאכר הגוף
וכאשר הטכר הסבל סאכר האמונה . ואז עין ל אדם
כפי אשר הוא יודע " ואז אם יכבדוך כפי אדם לעוטר
לשאה אל יערב לך כי הכבוד הוא יענה עם פטרי " .
אכל יערב לך אם יכבדוך כעבור החכמה . או יחיד
או מוסר טיהיו כך " ואז דועים החכמים כאין . כע
ככוכבים כטלים " ושאלו החכם מיהם יוקר גדולים
החכמים או העשירים . יקר החכמי . אמרו לו אם ס מה
לחכמים כפתי העשירים יקר מן העשירים כפתי הא
חכמים . . . ואז מעט טהמכמים מכירים מעלה השטר

לשאל

ויו

והשאינים חיים מכירים מעל החכמה " ואמרו אין שער
 חלקוק ממדק המחזין אליו ככקטק החכמה " ואמ' יתל
 הטקקה " והטפר השמישה " והסלטיק הזכרונות " וס
 והרטיפק המשג " והחמיטיק למודה " ואמ' סקטב
 עם החכמים יהי לטק לשמוע יורק מלדבר " ואמ' מ
 טענדק החלבים כריו " ילגדהו החלבים החכמה ויראו
 מבועיה מלב על למנו " " ואמ' אין החים חכס ע
 סיהיו כו טלט מדק הללו " טלט יבזה קטן | ממנו כחכמה
 כשדינו דוקט החכמה " ואז יקטן כמי טלמעה מחנו
 כחמוץ " וטלט יקבל טכר על חכמת " ואמ' טאל על
 החכמה טאלק השועים וטמור טחירק הנייבים " ואמ'
 הטובה טכמדוק טיהיה האדס טואל " ואמ' מי טלט
 ככקטק החכמה לבוט הכוטק ילבט חן הכסילק אשר
 ומעיל " על קיעו מעילק הכוטק ככקטק החכמה " כי מי
 טרבו עט קלעט חכמת " ואמ' החכס מנחק החכמה
 בין הכוטק והסכל " ואמרו טאלק הכסיל בין הכוטק
 והצורה " ואמ' עם הפחד טכר הקוה " ועס הכטי
 החסרון חן החכמה " אבידק החמוץ עיך סיכנסנה אפ
 כדכחש הכופרים " וטוה החכס חק כט למדו
 החכמה כחס קהיו קטט עם קהיו גדולי עם אחר
 ואוי כמה הוא מגונה הסכלוק כקן " ואמ'
 למד חכמתק לצי טאיט יודע ולמוד מתי טידע " וס
 נכאטר קעטה זה קדע מה טלט ידעק וקזכר חק אטר
 ידעק " " ואמ' כקטק החכמה כימי הערור כ
 כטיקוח על האבן " וכקטק החכמה כימי הזקנה כרן

על החול . ואם חל קמסו החכמה למי שאינו רחוק לה מן
החכמה .. ואל המעשה ממי שראוי לה מן המסו חולם ..
ואל קמסו השע ברשע מן יאכד שכרם אל הכורא .
ואם הזריזוק שקמסו מה שצריך לעצמו והשוב
מה שלא ציפה בו .. ואם החכם לא יגנה אורו הרשע .
ולא תעבירו התקוה .. ואם ט כסל הסיכעל חכם יא
לו החכם חס הייך יודע מה שחנן יאמץ אומת לא הייך
מזכה אותי . או אם לא הייך מפיך מה שאיך מפיך הייך
מאמץ חוקך . אך לא ידעך את דברת עלבן האטמרת
וידעת את סכלתך ודעתך לזכות .. ואמח כל חכמה
שלא ידוכר סה כמחון סאין מועילין מחנו .. ואם טט
חלקים חס היא החכמה חכמה טלכ . והיא החכמה
המועיל . והחכמה טכלטן מכל מעשה והיא מעשך הדון
על כרואין .. ואם כן האדם טלעה יודע . ויודע סידע
חכם טתל אותי יודע ואינו יודע טיודע הזכירה ועוזיהו
ואל יהיה טאוכה . אינו יודע והוא טאה סנעמו טהוא יודע
סכל הרחיקהו ואמרו אל תאמר כמה טלח תדע אדע מן
תמסד כמה טמדיע .. ואם אין תורה טאחריתה
למוכה טמונה טאלהים וכבוד אפך וידעך החכמה
וטלעך החסר . ואם מודיק הכסיל בעך חטאו טמאס
כט אדם . ומעשה חסדס המוסר טמאס אק טעו ..
ומעשה החכם החסיד טלח יאמץ לא עשע ולא
אחרים .. ואם חל קכוט לקכל החסד טלח זה חקוס
טיכוף ואפי מלדס טחוק זמ . ואלו יני טוער חכם
מכל חכמה סחמור . הריחיים טהוטך סוככ סוככ ואינו

ז' זה מקומנו . ואמר חתנו של נכדו סנקל ועטיר טטיר
 וחכם טעט בין הפתאים . ואמר חן מי שצריך לחמול עליו
 פתכם טעבר עליו דין דסיל " ואמר אל הטלבו הטעט
 לטע החזירים כי אים פטטים כדס מאוזה . ואמר פטטיר
 החכמה למו . סאינו יודיע תעלה כי החכמה יקרה הפטטים
 ווי סאינו דורס אורה דע מהחזיר . ואמר החכם כטחוני
 שטח כחכמו פוכתו נועל על הלכבוד כחטר יטול הגט
 על החכמים . וכטחוא . ואמר מי שחן דכרין דומין ל
 למעשהו הוא מכיים תר נפטו על כשיצא הדבר מן הלש
 מכלו הלש לא יעבור החן . ואמר מי אין הקדס מטר
 כטער מלמדו עד טירע הלימוד טח . וטאלו לחכם חכום
 טח לזקן טילמוד . ואמר חס הסכלות גט . ל הלימוד טח
 לו . ואמר חרבעה דכיים . אין אדם גדול מקבל
 כהס טיקוס ממקומו לטבין . וטיככר אורחיו . וטייעין ש
 עטיט חרסטר אפי' אם יהיו לו מאה עבדים וטיככר
 החכם לקחב מחכמתו " ואמר מי טזטכ עם הדי
 החכמים . טוכר . ווי טיוטע עם הכסלים יהיה גבור
 ואמר הזהרו מן הסגים השכר . ומן חכם החוטא " .
 ואמר כקטר החכמה כחפוט המטמוטס
 כי החכמה לא יערכה זהב ופטטס "

ב' שער הייחוד " אמרו לחכם שש לנו מה
 אמר המרחם
 החכמים כמד טלן יושג אולר . ודמחלוקת כמה
 טלן הגיענו המחטבה חטא . " ואמר שחכם

בר על חבורת אנשים שהיו חולקים בדברים אמר
להם לא תשלים לכם עצב. אמרו לנו ולמה אמר להם
כי העשה היא ההם כמה

שְׁעַר הַעֲטוּהָ

אמר החכם קין האטפל

העשה. וקין הכסיל העזוב ועקב כל עשה
טלום. אמר החכם את שומע הדבר הרע
ולא חטנית עליו. אמר לו ולמה אמר להם מעט מאט
ידא שאטע אסר כמותו. אמר השכיר לביטול היא
תעבדו. אמר טלטה דברים הם מי שאינם בו לא
ימצא טעם החמונה. עשה שיטיב כה אולג הכסיל.
ויראה ספק מעט מן העביון. ודעך כוחה שישים
שיצא כל בני האדם. אמר שאדם אחד
כא לעב חכם ותאמר לו את חמה כע אדם על הדרך
שהם ונמט. יעבדו טלח אמערכ עמיה. אמר לו חלג
קעשה ס לען טוכל לעמוד בלעדיהם. וגם הם אינם
יטלים לעמוד בלעדין כיהם ציכום לך וארה ציך
להם. אך היה בעניהם חרט שומע. אמר רואה
טובק מדם. ואמר יוזן גאדה הטובה טרעש מקוק.
אכל המדה הטובה טרעכול הנזק. וטאלט לחכה
מה הן המדות הטובות. אמר סכול המדות הנשע.
והאמר כ אדם אחד צידה אדם חכם. אמר
לו אחד מלנעידו דבינו החכם חן לי רטוק בו. אמר לו
אינו חכם מי טארטה לרעה. אמר מי טרוב סכלו
נעתיק עליו יפעשו חומסיו וירכו שזריו. אמר אחד

כל קטנה חרטה .. ואחרית כל ענה טלום
 מי שהיא עשו יהיה אדון .. ומי שיבונן יוסף חמלה
 ואם החכם את משא עמי חסיהיה צי טוס שן סהל
 יוכר מעבודי .. ואם מי שאינו מושל בכעשו אין טלום
 טלום .. ואם השניקה מעבוד הכסיל טוב
 מעבודו .. ואם איזהו גבור הדומה
 אה מי שהטיב החיולק בענוה וככע כעשו
 ואם מי שאינו מושל בכעשו כל טק טלום
 ומשול כולו .. ואם החכם מרכיב הכסיל ..
 ואם מי טלן טלן סכל דבר אחד יסמע
 דברים הרבה .. ואם העוז והנצח לעשו ..
 ואם בחילך כוח חלל הענו שישירו אורו כע
 אדם על הכסיל .. ואם טלום טלום אחד
 גידף אדם חכם אם לו חל חלל כגידופינו והנח
 לטלום לקום .. ואם מי שטלע דבר שחי
 כרצונו וטק כו יפסוק חתנו חמה טמוקס כו ואם
 ישה עליו יטלע יוכי חמה טמוקס כו .. ואם החכם
 מ'צרכי הענה שהיא שזרב אור יוכר מל חמשים
 ואם טלום אחד סקיה מחקף חכם אחד ולעף
 חחיו עד כינו יאמי לו החם חמור כל מה שישלבו
 ושוב לך קודם שיטמושך קט נכלינו וקבעה סהס
 כמה טקמוס .. ואם טלום אחד חידף אדם
 אחר חכם אם לו חכם חקף לו הטק גמון חמה
 שידע ומה שידע הכורו בך יוכי .. אומרי כוונל הכף
 לו בטמיוך .. ואומרי דוחים בסבל צע מה שהיא

גדול מחכנו . ואמר מי שיבחר פעוב יכרח מן הדעה ..

שער המחילה

אמר החכם
המחילה

לנבל כפי חיה טהור הנון לנדיב . ואמר מחול לני טהרע
לך ונתן לני טהרע מתוך . ואמר הדודיה בען טעה בפקט
המחילה .. ואמר הודה בעוון ופקט המחילה עליו כ
כפירת הען טפ ענוק .. ואמר מחול חטאוקבך
ואל תעלה עם טמך .. ואמר חס רבנס רצון .. ואמר
תחול קטיב .. ואמר כי מלך ציה להרוג את שר
קסירים . אמר אחד מבס ארופ המלך חס קסנו הי
הרענו לחטום הלן איה קטיב טאת . אמר המלך הינו
לחלה הנבלים . לח היה בהם טהטיב לדבר כזה וט
ונמע מהרנס .. ואמר כי מלך ציה להרוג חדס אחד
אמר לו אחד מן היושבים לפני ארופ המלך אתה יכול ל
לשנות את טלח עשית יוקר מהטיב מה טעשיר ונמע
מהרנס ..

שער המתון

אמר המלך ותצל מהר וי
ותתחרט .. ואמר

טופא המתן טחוריני טוכה גלן המהירוד רצ טחחריהו
רעה . ואמר מי טרכב על סוס המהירוד אינו כמור
מן המכטול . ואמר יט מחבן ומעיע לחטנו . ואמר להכטל

שער האמונה

אמר לחכם מה זה טאין
חכנו רוחים עלך סיין

דמגה . אמ להם מפני שלם קטר. דכר משלם וטקדניו
 ודמגה יולגו . אמ החכם אין דבר שאין לו
 גדר . אמ לו וזה גדר הכתחון . אמ החמונה
 וזה גדר החמונה אמ שלם פירש דבר . אמ לחכם
 מה גדר החמונה אמ הכתחון מאלהים . ולעוף בגיוקו
 והיחסר אליו . אמ הושמג הסמחק והחמונה
 ברצון . והדמגה ב והאכל בהתקצמות . אמ אין דבר
 גדול מן החמונה וקצת כע אדם סובלים הטבע
 יותר מקצת . ודע באלה משערי החמונה . אמ
 החכם כע אדם שחלו מאלהים שיהיו אקבם החמונה
 כי החמונה דחט התורה . ובקשו חמונה שלום כי היא
 הגדולה שבשמימות בקטנה בשלם הזה וכעולם הבא
 ודי בחמונה עשר ובעבודה עסק . אמ החמונה
 הממון אין ממשיותו חריצות החרון ולא מעשה שפחת
 הטוה . אמ לו היה אחד חכם כורה נין מרעו טעור
 היה כורה מן המות מרעו כודף אחריו יוקר לחמו ומעשה
 להטיגו . אמ מי טאינו רופג בגזירת הכורה אין
 לטעוק רעוה .

שער הכתחון באלהים

אמ לחכם מהו הכתחון . אמ שתכמח באלהים
 כל עניןך ותנחם אליו . אמ מי החכם
 שכבני אדם הכומח מכולם . ומי שדוח רועה בדברים
 כבואם וכפנותם . אמ ראוי לאדם שלם יחטוב מרעו
 ונתחמד . ושלם ידחג לגזר הכורה . אמ החכם

ימי עולם צבא זה שיש לחס לך ביומן ואם תכסה ותלכו
וזה שיש מהם עליך לחתום לדמותו בחזקך ויני שמואל
מזה שלם תישע ינוחטו ולי טרופה כמה שחננה
הבואה תנוח דעתו ואם חס ספקיד כיד החלהים כל ענין
תגיע אל ענין התחכה הזכה

שער התקוה

אנני טלחדס אחד עמדי בטעני המלך

ימים רבים ולא הגיע אליו . . . כרב סאיגור
ארכס טורים . . . האחד הצורך והקוחלר הבאות אלך
השט עס החסרון חין סכל על העיכוב . . .
השלישי החזרה מכלי העשיר בקמק האויבים . . .
הרביעי או חין עוטה פרו . . . או לא מעיה . . . ומה
טאדס אחד סא לטע חרס גדול ואם לו סאך יולך
לשאול דבר טאלצין תמילה מן הכורח . . . חס קעשהו אטפה
הכורח ואודך . . . ואם לא קעשהו אטכח חלהים נר
ויזדינק לזכור וציוק למלחמ מטהל

שער הסכל

אנני החכם סכול

האמת וחס
ימר . . . וטאלו החכם מה גיר סכל הנחה . . . חמ היו
הסכל טחין עמו קיעשע אל טוס אדס . . . נחמ הסכל
טט מיטס . . . סכל הצנורד וסכל כמה טאסר עליך ה
הבורח . . . ואם הזכרון טט מיטס . . . זכרון הסכל כע
הפגע . . . ואוב ממנו זכרון הבורח כמה טאסר עליך
להיור מכדיל כיק וכיכו . . . נחמ החכם חט קמיה

על מי שלא בא זמן לכל פגע סכל . ולכל טובה הודיה
 ואמר הדתה עליה שלא בא רעה חולה . ואמר
 שקייך סם המור טוב מן הדתה ואמר כפי הלכבוד יהיה
 היצן . ואמר כפי הגדולה תחיינה סבת הנפילה . ואמר
 הסכל טוב שכיועצים . והעטוה טוב שכחברים .
 ואמר מי שאינו מנצח באל כל בסכל יאריך ימיו . ואמר
 הסכל שלום . והמהיר הרעה . ואמר הסכל עשר .
 והחריצוק ריש . ואמר יש רעה כשקבדמפה לרעה
 אחרת תהיה מן הטוב . ואמר חן לפני שאין לו יכול
 טוב מן הסכל . ואמר אי זה מבני אדם יורכ סכלן אמר
 מי שמוטיב הקווי . ואמר מי שיגביר הסכל כשר צנו
 יגיע אל חפצו מרוב לבו . ואמר הסכל חפטיאפי
 אם יגיע אל כפלו הנזק . ואמר מי שטס הסכל חפלו
 יגיעו אל חפצו . ואמר הסכל מעביר מבטלו הנזק
 ואמר אי זה מבני אדם נכבד אצל הכורת אמר מי שיורה
 על הטובה ניסכול על הרעה . ואמר חן דבר
 שמחסר מן הרעה כמו הסכל .

שער ההסתלקות

אמר החכם מי שנוכח עוורו
 מצרכו מונד נפטו מתעשגו . ואמר כי מולך
 חוד אמר לחכם אילו הייך שואל מחכו היינו מספיקים לך
 כל ימך אמר לו ולמה אטאל מולך ואני שייך חוץ .
 אמר לו המולך ואתה הייך ששיר מוח .
 שאני מסתמך במעט שיש לך יותר ממה שאני מסתמך בך
 יאמר לך . ואמר מי שדי"לו כמה שגזר לו הכונה הורח

עשיר מכל בני אדם " " ואם הסתפק כמה שחלק לך
 הבורח ויול קבט אל מה שיש לזולתך " " ואם חלילה
 תבא זה מה שלא שך לך הבורח כי מי ששמו כחלקו טבע
 ואם מי שרצה וכן העולם כד שסגן יהיה המעט טע
 מספיק לו " " ואם מי שירצה כלשם הערף יקבל
 נמנו הבורח המעט ממעט " " ואם הסתפקות
 טוב מהטעל " " ואם השטר הגדול עזיב החמירה
 ואם לאו לחכם טעל יבקט מן השלם יוקר מן הספק
 שיעביר בו הערך והנזק ~~המפלט~~ נועצמו " " כי המעט
 ושאר מן העולם מהרה ותולק מהרה " " ואם הסתפקות
 שמועט כעטה מן הזלטר טוב מן המעטן חוכא לדי כזון
 ואם עוטר הנפש גדול מעוטר המעט " " ואם הסתפקות
 והזריזות טעל גדול בעיניך הרב טעל זולתך ולא ימעט
 בעיניך המעט טעל " " ואם תסקול מי שלמעלה מורך כך " "
 ואם שאימעט בעיניך מה שארקה בו זכור הצר נלעש
 טבעינים טעטו עלך " " ויהיה ד"לך בטעלה כיואן
 מוחה קערה כטקטיך " " ואם שני הסתפקות
 המנוחה " " ופרי הטעלות הקצובה " " ואם הנחג
 עמך כד הספק ואם לא פקדט יותר מספוקה " "
 ואם טעם לא יתכדו לשלם הסתפקות והחיות

שער היאוש

אמר החכם היאוש מנה טע טע
 אדם תמארת לאדם כי הכעב הוא הריט
 הנמא " " והיאוש חש " " והקקזה אמה " " ואם

הכקטא נון חכרואיס היא ס חסון בחלעני המשנן
שער הבושת

אמר החכם הזהר במדק הכושך

כי הכושך מדה חורה על פני הנדיב ואם

מי שיעטקה הכושך מעלה עליו מוליו חכמי

אדם ואם הכושך והחמונה נצמדו כהסלק האחר

פססלק הטנה

שער הסלסול

הגדול ש טבוחים

אמר החכם

עס טוב ואין חונן כפני התאוק בעשוק העינים

ואם חיקר העש האדם על זכרו וסיקנה ויבטח לו

באלהים טהיא האלענה הגנורה

שער הזהירות

מי טנהר באיכיו

אמר החכם

יטכו סטוריו ומי טדכך בזה חות לא יחסר

סטוקו ומי טלא יהיה נוהר יקל

שער עיבת התאווה

אמר החכם אל

יטלון עניני האדם עד טכמור נפטו מחטקה

וקחורה ואם טעם הטל הוא הכרת חדכויס

וכדלגס ואל תכטח בעצמך טחקה חכס עד טכני

טתמשול בקאוקן ואם מי טענטך אחר טלג ייטייה

וינריהו ומי טטה חחרי טאוקו תתעהו וקאכדהו

ואם חטרי מי טהניח תאווה נהיה ליעוד טאיכו נמצח

ולא טאה כי לא הטח אדם דכר לככור הכורא וטהמט

ומהר חין אגישן אל מה שיש אצל שכרם חלם בעבודה
 ואם מי יאירא יד החלמים תמים אחריתו מנאטיחו
 ומי שידע כי החלמים רואהו ומומעו יתעבנו מן החלומי
 הרעג " ואם הכל מועטך " ואם כי הקהפכוכ
 דברי האדם חורה על טעור התורתו כן " ואם כבר
 טבנת באולגו מי טגברה סתורו על טכל " ואם מי טה
 טויכו מוטל כנפטו לה סיכה מהתורה חינו בטוח נלעע
 חזריקה " וגם איכט יכול למטול במקיים "

ואם בשיעל על לבך דבר ולא תמט עש מי שחפץ
 ששטתן כו טקטח כו וכעצו סור מהקדוב חלם
 תחודן כו כי התווה אויבת הטכל " ואם לול טלטה

היו טקטן עשט החדס זקן טאיכו שמע וקחוד טאינה
 לט כמעט " וגראורק חרדס כנפטו " ואם חכדן הטכל
 בין היצרי וכן התאנה " ואם חין עשה עש בקלית
 ולא הסכמה עש המחלקי " ולא מנוסה עש הקוחל

ואם מי שטמע לקחורו הפסיד " ומי שהמרה אוקה ובר
 ואם חס לו המרה תלאונתן תביאן אל מה טיש בו חסותן
 וגעונתן " ואם מי שטלע אל באורו כפרי כיוצרו וגדל
 יענו ודכה חרמתו וכטכל עתו " ואם התאנה טוקטי
 פטיוקן " ואם העשה טעב " והתאנה ערה ועל
 כן לנעמת התאנה את העשה " וטאלו אחד
 מן החכמים חי זו מלחמה יקר טובה אמר הלחוד התאנה "

שער החסד

אמרו החכמים מחוכך הטקן ש
 טקכיע לו חסדך ותבחיך מעליו נזקך " וכלחבר

הקדוב שתקריבו בעת שירחיך ושתתן לו בעת שימנע
מחך. ואם עשה חסד עם מי שדלתי לו ועם מי שחינו ראוני
לו כי אם יהיה ראוי לו תשימוהו במקומו ואם אינו ראוי לו
תשימוהו הנה חכה ראוי לעשותו כי הכורה ציון לעשות
הטוב והחסד "

שינוי ההכרה אמרו החכמים אין

הדעתן מי ש
שמקחכם לדבר טכטל בו. אך מי שיכירו ויקחכם טל
יטל בו. ואם ראש הטל ההכרה בין החונה יג
והנמנע והנחמה כמה שחינו ביכולת. ואם הדעת מדבר
הדברים ומגיע אל תכלית המעשה. ואם הואיה על דעת
האדם בחירתו. ולא נגמרה חמונה אדם עד שנגמרה
דעתו. ואמרנו ראוי למטיל שיהיה מכיר את זמנו וטמני
את לטונו ומתעסק בענינו. ואם כתב האדם מורה
על עצמו. ואמרנו כשישפוד לך על צדקת אדם חמונה
היאך דעתו. ואם מעטן דעת האדם כמתן ככני ונלגיה
כבחינה. ואם דעת האדם נבאית בעסקו. ודוע מזל האדם
כמניו "

שינוי הגמרה המוסר

אמר החכם היה
בן מי שפגע
וקנה מוסר כי אין טוב בטורט מכלי מוסר "
ואם אין אהב להטככך. ולא חמונה לעבר. ולא חנוחה
לחמין. ולא סלסול לבלי ולא חבירה לכעסן. ואם איזה
מבט אדם המגיע לחפצו. ואם מי שחטח המוקדן ואחז
דרך קצרה. ואם ד" כנסיאונק מוסר. ובתה מוכור הימים

תוכחה ובלדוג מן המקדש עמו ידעה ואלמר הדע
לא יבקד מי שהוא ככד עליו ולא יספר באזני מי שאינו
מאזין אליו ואם הדעת כשהוא מבקד מי שהוא ככד עליו
אינו שונה לבקרו והשונה אינו מוגש ככדן ..
ואם הנסיונות אין להם תכלית והדעת מוסיף בהן דע
ואם מי שאינו שומע דבריו שלק מעליו גורח אמר
אמרין .. ואם מי שיסמוך עליו דבריו אל קספר עמו
פי אין לו מוסר .. ואם מי שילא לייסר נעשו אליהם
מי ששמו שומע לו .. ואם מי שאינו מקבל מוסר אבד
ונעבר .. ואם המוסר מעביר מן הדעת הסכור ויוסיף
הסכור על השונה טובה שמו באהיום מוסיף על כל
עינים ראות ויבן לשלף עיניו .. ואם המוסר לא ישר
משלם במקום שראוי שסוקס ממנו לזולתו .
ואם הזהיר בראש המושב כי הוא מקום הנשיעה
ורא המוסר מסיר סכלת הסל הסכל . והסכל
לאשען המסכל ואם ראוי לאדם שיכיר יארכע ויכיר
בארכע שיכיר מדבר עם הכסיל . ומחלעק עם העקט
ומחלעק לסון לנגל . ומחברת המעשיה ויכיר
בארכע . שידבר בטוב שבדברים ושיאזין היטב
כשידברו עמו . ויסביר פעם למי שיטע . וילמד לשמו
לספר בטובה ואם אל תכיל לחמך למי
שאינו מבטוהו . אל אל קספר דבריו למי שאינו שומע
חליהם .. ואם מי שמרבה טחקו ימעט מוחמו .
ואם מי יחיה המוסר דע מהעפידו . אם שידבר
המוסר ויחסר הסכל .. ואם היו מואסים שיוסיף

שיוסף לברי חדים על טבלו ואלה החכם טוב ללכול
 טוטה מחצ טוטה לל טוטה שרונה להרחוק שהוד
 דעבן ואלרו חכמי הודו אל קדוה החכרים
 מכל אמונה ולא העולם מכל מעשה טוב ולא אהבי
 נשים מכל חוסר ולא פעלמן בהזקת זולתן
 ואל מי משוקל הדברים יבין הספרים " ואל מי
 שנמשע מן המעשים יטבח עצמו הטל ואל כעו פאט
 הטכל והנדיבות ושמון עליהם והתחבר למשטל שאיט
 נדיב והסמו חמנו והושל בטלנו והתחבר לעדיב שאיט
 משכל והושילן כעדיבות והושילו בטלן ובח מן הטל
 הטוטה "

שער ההנהגה

אמר החכם

טבארוק וועער בעליה אל המעלה הדמוק והמעשה
 הטופס ואל כן ארסטו כתב אל אלכסנדרוס מטול
 בעס בהטבתן לגס ותגיע אל האהבה מהס כי מושלך
 בהס בהטבתן יוקר חממיד ממה טיהיה בהטבתן
 כי אין קטין קטין הגמול אך קטין הלבבור הוא קטין כי
 בער טקנה הלבבור בהטבתן הגמול נטוק עמהם
 ודע כי העס כטיוכלו למו יעשו השתדל טלל יאמרו
 תנצל מאמר יעשו " ואל כטתעיהו כע אדס הנהיגו
 נדיבי העס כנחק ובכבוד והנבלס בהכענה ואין
 תקנה לבלס כי אס כאלשבה בהכענה וכבויון

שער החברים

אמר החכם

כשילך עמן חכירך כ
 כדק ובאמונה מסול לענו ושאל אדס למכס הודיט

הנהגה

על מי שהטב שמו . חמד זאק אכירה שאינה נלווה
וחמור החבר הדע חכקש התענות ואינו חכקט . א
אחולחור ואמ' כל דבר הוא כלום ואהב המוטב אינו לו .
ואמ' אהבך מי שלך שכן וישן אונק שאמנה וישן
אונק לטוב וכא שכן מכו טלך ולא מע פאונק .
ואמ' ט חדס אחר צוה איתחנהכו ואמ' לו יזט כטווק
יזק מידך תכעלך יזק מעכדך ואמ' לחכמי עלי א
טלטה כברים . שאשים עיט עליו כטהווא כח . וטארוחכ
לו מקומוטעב כטהוא יזעכ . וטאחזין לו כטהוא מ
חססר . ואמ' המסיב אחי החורג . והטתקנה אחוב
הרצון . ואמ' החכס לבנו כט אל תמלא חכר קדמן אל
כחפד חדט כעוד טלבו יטר שכן . ואל ימעט כעשין
טווא אחר . ואל ידכו כעשך ואלך אהוכים . והנה
מזכר כל קביט העלם ומטטטן אובדים . ואין מכתן
כמוסר . ולא מעשו כחכרים על הרבה מהעוהים
ואז ביקר החוסר . ואמ' חוס מכל חכרים כטמאל כל
מין . ואמ' כטעעט מוק לאחר מסכרי . נופל נכח
מעמי . ואמ' החכר הנאן אשר לא יפרי אונק ויזק
עשמו להועיל . ואם יראה שחונטין אונק יערה להצילן .
ואמ' לחכמי מי תתעב יזק אחין או חכירך .
ואמ' איט אהב אחי עד טיהיה חכירי . ואמ' טלטה
יטמו לך אהבך אהבך זכר טתחילנו לטלם טאמגע
כטתגעעמו . ותרחיב לו כטוטב . ותקראיהו בחביב
לו חן הכננים . ואמרי טלטה קטים מן האולגט
טקגע כט אדם במג טאתק עטה כטומו . וטתרא

כבט אדם מה שפעל מן מעשיו וטעין טעין כמה
 שלא יושלך .. ואמ' החכירים שלטה ביעקב מהם
 כמזון שלא קובל לעמוד בלעזיו ומהם כרמומה שפצטין
 חליו לפינים .. ומקם כמדונה חטר אינך צריך אליו
 לשלם . ואם החכם לבנו כשיעלה כלכך להתחבר כבט
 אדם התחבר למי טחם הכחכר עמו יפארך . ואם קכבדו
 יכבדך ויהריך . ואם קצטוך אל שרדו ישרך . ואם
 תחנה יצריך . ואם תכשם יסבלך . לא יבאך מוח
 פגע . ולא יחילו לך דרכו .. ואמ' החכירים שלטה
 חבר שיעזר כנפשו וממונו וזהו הנאמן באהביו וחב
 סיקח מן עט ויזיקך להנה מועטך אל פחטתו נאמן
 וחבר שחכרתו הסכר עטם ואהביו נקיב שלום ומט
 ממך רב נרטך ממנו מעט .. ואמר חברך הנדיב ילם
 מצאה גדולה . וחברך הנבל חרמה . ואמ' חכירו של
 אדם טכלו . ואויבו סכלבו . ואו' חבר השומה
 סכנה . ושעלבו סמחה . ואמרו הסכר הספס תמוך
 החכה . וזלם העטם מערה לכוט הקכול .

כא

שער שאילת העצה " אמר

החכם הטוסה שכחמוך ציכה לשוט . והכטיה
 שכנשם ציסה לבעל . והדעקן שכנשם ציך ל
 לשאול עצה .. שער תמישת החבר

כב

ארנור החכם אם
 יחמוס חורך קמוט עליו כיך וכינו כלכד .
 אם ישמע לך ככר רוחק . ואם לא ישמע לך אמרלו

כפי אחד או שנים שיטענו הדברים ואם לא יטענו
לך חטוב חוטב חבר מחוב " ואמרו החכם אין פוסק
בני אדם מעלה לאיש כשיזין לוח מוכיח מטכלן .
ואמר תפוש קודם הגמול "

שע"ד בחירת החברה אמר

כ"ג

החכם אל תבחר לחבר עם מי שלך יכיר ערך עצמו
אלא בחר להתחבר עם מי שיכיר ערך עצמו כי מי ש
שאין חבר ערך עצמו אין טוב בחבורתו "

ואמרו מי שחחו יקרה ודעני נוחה חברתו טובה
ואהבתו נזקמדיק . . . ואמרו החברה הטובה מכלל
אין הרעב . . . שע"ד תוכחת האהבה "

אמר החכם

כ"ד

משלם אדם שלא מצאקו מחפץ על חומו . . .
ואמרו חט אנהב מי שידיעני בחומו כיב לבינו בלבד .
ואמרו חבר שיגיד אחד ממומן כינך לבינו בכל
עב שיטען טוב אחבר שיהן לך בכל עב שיטען
דינר זהב "

שע"ד האהבה

אמר החכם

מי שאסף אל אהבתו
הטלמה כך הענה הטובה . לך אסוף אל אהבתך
קובה שתתייב עמך לשמוע לך . . . ואמרו כ
כשידעו ימו הטועים כלבכות ידחו הסעיפים על
הלשונות ולא תבאה לך אהבה ישרה אלא חלב טלם

נשאלו החכמים מה היא האהבה ואמרו נטויה הלבבות
 והתחברות ותמלאו נקב המחט צר לשני אהבים יאלן
 רוח העולם מפיל שני שונאים ואם כשכרצה ליער
 מי אהבך ומי שונתך וזה מה יש לו כלבך וחד לחדם
 ומי מי שהעלך טורחן עלך ומע ממך טובו אל המין
 כהבט " ואם לחכם מי חבב אדם קהל מי טרל
 טובוין אצל ואם לו מי טרבו טובוין אצל
 ואם טחכם אחד זכר תק תהבו וימור ולכבוד
 והלשוטק חזק בו אינם צוננות כי אם אהבו ולא
 מדברוב כי אם כעכמו " ואם כעסקה אר חכיד
 אל המטין לו ואלה שאל עלו כי שמו ממט אדם טוש
 טיסט לך מה טחין בו ויפריד כין וכינו
 ואם הקרב לאהבך כעשך וכחמוך ולמודעך
 כטובך ופדריך מעוב ולמוון העש בהסבר פעם
 ונהיב שלם " ולשונאן כצקך וחוס על קורן חפן
 עם הכל ואמר הזר מי טאהכרו כע צרט כי אם
 הטלור הצורן מעלם אהבנו " ואם אל השיח אהב
 האלך כשהטר חויב לך וכטארק כטח בער כאהבר
 או מיה מהעלך " ואם לא אהבנו אדם טלן הירק לו
 אהבנו זכה כל ינו ולא טנאט אדם טלן הרעילני
 בערו לבורא טיטרהו " ולא החנין אדם קור עלסו
 ועלפט " ולא טל חקי ידי כדבר טחינוהגן ולו אהב
 הין חעלם כדבר וחמית אחרי כן לא אפי אם הירק
 חאכדק ל חעע וכט " ואם כל דבר הוא הסבלט
 אלא על באהב " טע טע טע טע

ק"ו
 קיבוץ שער ההתנעלות אמ' החכם

כשקראו אמתלאה ההתנעלות יסוד הריחוק " ואמ'
 אין טוב לתפוש על מה שמקט המחילה ולא לחטוב
 שן על מי שהתעל. ואמר מי שחינו נושא שן ואינו
 מקבל ההתנעלות אל הקט חבתי ואמ' כשקטל לך אהבך
 הקיצור באמת או בהודיה אל הקטשט שלו ומחול לו כי
 המחילה מאידות הניב " ואמ' כי אדם אחד התעל לנא
 אזהב ואמ' לו שב לא הצריך חכמה אל ההתנעלות בדונטו
 חורף לזכור ולא הצרכו לחטוב עליו דע בהבתינו אוק'
 ואמ' איש אחד לאנהבו לא יקעבב עמי עסק אל עי התנעלות
 אע"י שהאחד ברור לו והשט ספק לו כדי שקפיה לו יד אלק'
 ותקום מעצתי עליך ואמ' העצל טכבב אדם מי שהקעצל
 מקנות האוהבים נוקר עצל ממנו מי שכא לדו ואבדס'
 ואמ' החכם קבל ההתנעלות ממי שיכוא להקעצל למטד אס
 חמת אס טקד כי מי שמרצה אוק' בגלי מכבודך " ומו' טמ'
 שממרה אוק' בסתר מוקיקך "

שער

החברה

ישיבת

אמ' החכם הזגר מי שיכב עס מי
 טל קלמוד ממנו עב " ואמ' ישיבת חברה רעה
 חקנה המדות הרע " ואמ' כמה יבחון המטטל את עשו
 חמ' חברה ריע ואמר החטד הרעה כמו הזאב טחוא מחלף
 טענו ואינו מחלף טכעו ואמר הרע טכחשחכים שחאד

טרוחה האדם האטה היטה והיא חכמה . ואמר חזרו משכ
 עם הכסף כי כמה פעמים הפסידו חסידים את הענין . ואמר
 כשתשכ טעם עש הנדיבים כי אין כבודו של אדם וקלונו אלא
 ביעבובו . ואמר מי שהנעם עצמו בדבר דע ישיגו החטד
 ואמר מי שמביא עצמו לדי החטד אל יאשים מי שיחשב עליו
 דעה . ואמר טעם החכמים אל חידוקם ולא יסורו חלבך
 ואמר מהו טוב לאדם חמו טכל שיהיה בו . ואמר לא יהיה
 השכל חמון שיקחדר בו . ואמר לא יהיה החמון חטה שהכסה על
 חמויו . ואמר לא תהיה האטה שתיקה שהכסה מולו ואמר לא
 תהיה השתיקה הקבד טוב לו . . . ואמר חרבעה דברים
 מאכזרין את האדם הגמור . והעקטוק והעלגה . והמהירות

שער בחינת

כה

האורה בים " אמר החכם האורג
 הנחמן מי שהתעב לק בממונו וכעטו בעג
 צרכן . ואמר כשתרצה להתחבר אם אדם הכעסהו ואכזרה
 לק על האמת בעת כעסו התחבר עמו ואמר לאו עזוב אותי
 ואמר אל תבטח בהודות מי שקטן לו עד שתמנע ממנו כי
 המובל הוא המודה והחרד הוא הכופר "

שער

כט

הסתרת הסוד " אמר החכם
 החזק הנאמן כל דבר שתסתיר חזק חטמך אל קבלתו ל
 לאוהבך . ואמר כי איש אחד גילה סוד לחבירו . ואמר לו הכנ
 אמר לו הין אכל שכחתי . ושאלו החכם היך הסתרת הסוד
 אמר שמת לבי בקדכו קברו " ואמר החכם לא גלה על אדם
 מעולם סוד שהמקדקו כלבו . ואמר מי שלבו כד לחבירו

אמר החכם
 מי שלבו כד לחבירו
 אומר החכם
 מי שלבו כד לחבירו

יהי מקדמתו בלבן " ואז מי שלבו צר פיו רחב . ואז סודיך .
אסויך . אם קבלו תנייה יתה אמרו . ואז הסוד מה שיהיה בן
טפס . וסוד השלש איננו סוד

שער

הערך והאמונה . אימר

החכם מגי שבו בדרך למען יבנש לו בנ אדם על כוח
ואז מי שבו בדרך לבת יהיה לו מן חזק " ואז האנוני
קולת הנדיבור . ואז נדר העיב המתנה מהרה " ואז הכלי
האיחוד והעליה " ואז שפתיה מן תפחה אמר לו קודם
הין . וכחסי האה הין סבול וקיים מה שאמרת כי לאו חקר הין
הענה מאד

שער העפעות

שאלו החכמים

מה הוא הצעור
חמ סיתפייט האדם מעצמו ושאלו אורו מהו הצעור
חמ סיתוס האדם על מותו ויתקן מלכו וישנה מלכו מה שהו
חייב . ואז לחס מלכו הצעור חמ הענה והחכמה " .
וסאלו אורו מהו הצעור והנדיבור . חמ הענה עם שליח

הענה . וההקנה הטובה . והסדר במתיה וסבל הענים .
ואז לו מה הצעור חמ שלח הענה במקרי מה שה
סתפייט מלכו בגלי " . ואז מהו הצעור . אמר ית
המחק מן העבודה כי אין צעור לחים חס לא יהיו לו בדיים
לבעים . ומצעור האדם יתקן מלכו " . ואז יזין ענה
חלו בצעור . והצעור עלבד העבוגים . ואז אינו יכול
לסבול מוד הצעור חמ מי שרוחו נדיכה . ואז קולת
הצעור הקבלר פע החוב . השטיה להראור לו חכמתו
השליטיב לשד לו חמנו . הכביש לבתקן שמוכרנו

לכ

ש"ע"ר הש"ת"יקה " " " " " אמר

החכם בטאט מדבר יכול להזק טאחרט . וכטאיני
 מתם מדבר לא אקחט מדברי . . . ואמ טאח מידי דבר
 דפרי הוא מעל ט . וכטאט מדבר בו איני מוטל בו . ואמ
 חט על הסכך מה טלא אטרי לומר יוקר יכול לעל הטרי מה
 טאמתי טלא יהיה נאמל . . . ואמ מה לי לדבר דבר טחם
 יסוער על יזיקט . ואם לא יסוער לא יועלב . . . ואמ יס דבר
 טחסיד לו טוכה . . . ואמר עעל הטריקה טוכ מעעלך הדיכ
 נחג יער כמדוה הטריקה . ואל תוער כמדוה הדיכור .
 ואמ אם תקחרט על הטריקה טעם אחת . תקחרט על
 הדבור פועמיס רכור . . . ואמ הטוכ טכטריקה טכעבדיה
 הטריקה והייחול . . . ואמ הטריקה לאדם טוכה מהדבור
 בלא עני ואמ טרוב הטריקה יהיה המורא . ואמ חטרי לעזק
 כאטרי קאכור ממון . . . ואמ כטמסר הועסר הדבק כטריקה
 ואמ חרף האדם טעמן קח לעזוני ואמ מוכ לאדם כין לחין
 ואמ עדיפה הדבור על הטכל פקני . ועדיפה הטכל
 הדבור גנור . וטוכ טיפה האחל קל האפק . . . ואמ יט טוכמו
 יוד מטכל יהיו דבריו עליו . ועי טטכלו יוכ מדכרין יהו
 דבריו ט . . . ואמ טאחד מן הערב נכנס כטיקוס יסיבה
 והאריך לעדוק אמ לו כדין קיתוך מחכירי הערב . אמ
 להם אחי חלף האדם מחזנו לנמטו . וחלף כלטוננו לעלנו
 ואמ טאדם אחד היה מאריך לעבוק . וכטהיה מדבר היה
 מדכו כולגי . אמ לו יוס אחד הטמיענו כחסוך עסן חכיר
 ותועלבס נהזיקס . אמ להם הדברי על ארבעה פנים מהם
 דברים טקנה כועלבס וקירח ואחריקס . והריוח טבם העעג

ידאדו הנקי . והרעה שבאמתך אשר אין בה טובע ולא כעמך
ואת עק המלך מושל לשם החרץ יקר מטובע הזמן ..
ואם חבר המלך אשר טיטפה כבוד ויקר דומה להר צבד
שישבו לטי טוב וכל חיוק רעב מעליה אלן קטה . וי
והעמידה כו יקר קטה . ואם בעיקרמטנו אדם נעק חל
המלך . ואם יחמטנו המלך אל מי נעק "

לה

שער אהבת האמת

אמר החכם מנוח
כמצא האור . ומנוחק האוילס כמצא השקר .
ואם בארע קיום ללהדכרים . ובטקר קדם .. ואמר כי
מלך אחד רצה להרוג חכם אחד שהיה חולק עליו כעקר
וכאשר הוציאוהו לנהרג ראה אצטע שהיבם כוכה . חמרה
למה תכבי אמרה ואין לא אככה . והורגן אוקן על לא
חמס בכעין אמר לה ואין היית רוצה שיהרגו על אדם
שהיה ככני ..

לה

שער העושר

אמר החכם
יש טקיהיה החכמה נחזה במטכנו
והאיוולג תכמה כעשור .. ואם עושר האדם חכמה אב
מומיז ומצדוקו ככזכין . ושכל הרט נכזה וחכלקעצמט
לאולג ..

לה

שער התנארות

הכסילים כחמון ..
וגנוקם החכמה
והתנארות החכמים כחכמה וכמוסר . וגנוקם החמון
והסכלג .. אמר כי אדם אחד עבר על חכם והיה
לובט בגדי . חמדוק . והחכם היה לובט כלגיים .

אמר לחכם אתה הווי שחברת החכמים וקצתה הטמטום
והרכה לפיך חמט .. אמר לו החכם אין עליך האמה
הבגדים החמודים .. אלן חדישת הזטק ..

שער המדות החמודות

לה

החם החודות

אמר

החמדוק עטר . דבר החונק . ואהבה כע חוס .
וקר לשואל . והגמול . והענוכ . והנאמטר . והכעשה לעין .
והכעשה לקטר . וכבוד האורח . וראש כולם הגטע .
אמר החכם לבכס כמנהו . יתחוך החידוק החמודוק
לעולם הוא ולעולם הבא . ממול . וציה לשוק הטוב ..
והקריחין קכסילים .. ואמר המדוק החמודוק שלט עשה .
היראה . והכבוד . וההסתפקוק . והסכל . וההודאה .
והכוסת . והנדיבוק . והגבורה . והקנאה . והצניעות .
ודבר האמת . והנאמטר . והסכר . פטס ..
ואמר עוד המדוק החמודוק טבע ..

הסכר פטס . והענה . וכבוד הקדוכים . וטיחן הדין
מעצמו כעף הזמן . והכעס . וטיקכייט לחכדיין . וטעמו
נטימטול כרחה . וטימחול .. ואמר מי סגודין אל
חיון בענינים בעולם הזה וכעולם הבא ..
ואמר הטלחן העשוע שבע ..

מדוק לסון רסה . טמלוק חסד . והקריחן מהזק .
נירוח המומים . נסור נלסון הרע . והחמונה . וכסוק
הסוד . ואמר מי סהקנדכ יהיה אדין . ומי סהוא כליי יהיה
נקלה .. ואמר טנדיכ אחד עמד וככנס למעט החלי אחד
והמלכיס .. אמר לו הגידה קצת מנדי כוקך . יצו לו כטו

עוב סבטמע ההגדה הזאת מוזלגי ממה סרשמשנה מוזלגי
חנור לו החלק אכטגורי עלך סרשמרי אמ משלם לו יעב
עמי אדם ומטעמו וגל לפניו אמ לו למה אמ לו כדי
טלא יראה שיש לי עליו משלה ויקרון וחסד אמ לו חסיס
לי עליו משלה ויקרון וחסד ולא היע לי אדם משלם וג
ועלגיו רעה אמ ולמה אמ מפני טקס היה חסד ואלו
לו והדין על למחול לאדם חסוד ואם היה על לו אמ
עצמי סידברו כי הנבלים ולא טאל חוט אדם דבר משלם
ולא מלמי טאלנו ויהיבי טחלול פנו סמורק מה סנדלו
אפי חס הייבי יוצא לו מכל קנייט אמ לו החלק יחורקן
טתהיה ארון טעמך וכזולטס ואמ חין הנדיס מי טהדניס
על מי טהקניס לו וקירב מי טקדכו כי זה געל אמל
מי טהקניס על מי קנד לו ומקרב מי טהדיחיק ואמ
טחננו הכורא חרבע לא ייקל נאמה טחנע ממוקן העולם
דעע טמה ונסדר כמזון ודבר אמע וזהחוטנה ואמ טעם
לא יקכצו לעולם הכוכ והצטשו ואמ הכעס הטוכה
ונעסן הטוכ זהדירה הטוכה מאריכין יחין וטנדון טל
אדם מי סחכנו הכורא טעס טוכה הוא מכט העולם
הכא אמ מהו היחס הגדול אמ גלי לר החסד לבט אדם
ואמ לדע הנחה תחילה ותכלי תחלטה החכמה ואחריתה
הטלום ומי סדעקו נחה חיון בטוב וטחחקו חקחדך לל
אורו הטענים אמ להחקיסו לל לחכס כמה הייך אדן לשע
כאז אמ כהרבוד האפטאי ועזיכך החוקן ושיתקדלס
ואמ אט קמה חמי טיקנה העכדים כמחוננו ואינו קונה
כט חנדין כהטכנו להם ואמר מי טהצטיד חוטנה יעשהו

בטיחיהו . התרחק מהזיק והדעת הנכונה . והקריחין מן החוק .
והמסר הטוב . והמעשה הטוב . ואם הצול טכסז אדם יל
מדעני טחה מטלס ואסייקו טוכה צולס

ל ט

ישער הביקור " אמו החכם מי טעמח ביקור אהבו
טוכז נטטו . ואז מי טיכקר
מי טיככד עלזי יטגע טוו וקלטן . וואז כקר לערניס רחוקי
הוסיק אהבה " וואז אס רלכו טייטטאך כקר רחוד ואס ברס .
טיוסיטו כן אהבה כקר לערניס רחוקים . וואז טוח טייל
לכקר החולה . וערו טעס לחכמה טעס כן כע אדם .
וערו טעס לבכוד הכורז . ואמר הטמר מן הביקור כי הוא
סברתהדחקה מן טעס יקוט כהקמירי ויקמלטו עלטכז
כהקמהמהו . וכאשר יעזי . .

שער ביקור החולים

מ

אמר החכם ביקור האדם
הככד קטש לחולה יוקר מחליו . ואז טאדס אחד ביקר
חולג הארין לעכר . אמ לו החולה אס יט לך ככקר הזה מאמע
אז אט חייכלך כלטס קחט ולך " וואז על אחד טהיה חולה
ואמעלו ממה אקו כואכ אמ מוחכ שומוקי . אמ לו מה
אקו מקווה אז הכטרה . אמ לו נקרא לך הרופא . אמ
הוא החלב . .

שער האנחה על היעדר " האוהבים והאנשים
אכזו החכם טע דברים אין כעשט יקר מעשים להס
ובכל יום יוסף נישעטס ממון מהדיר טענדאקו
לעס טמים ואוהב טאזן טקכטח כו . וואז אדם לחכס כוונ
על אדם טאטכ עמו . אז לו זאק אכידה טאינה טעכאן . .

מא

שער התוכחה והורות הדרך הישרה כתב החכם אל

כנו שלום לך בני הבן כתבי יומן לבך לעצמי הטובה
ותוכחי הישרה והטה אונן לאמתי ועשה מהטובתך תשל
וקצתה ואל תתעסק בזולת ואל תשכל כלל עריו ואל תחשוב
בבלתי ודע כי החכמה בלימוד ושלמוד בהכנה וחמירה
ותחריטוב כי הרווחת חיים הערוך חכל הלכות הם העוירים
עלכן שייך בכתבי וחסוב במה שיטבו כי לא יושל שיחזר הישר
כאשר יהיה הלב עיר ולת יושל גדול הגוף וארכו כשיהיה הלב
ריק יקח טכל הלא שלוש החכם אומ' אין חוק היין מושל
כשהלב עיר וכמה יש מבני אדם שידיהן מחהו וכאשר
ירצה לדבר יחטב לאלם ודע כי חסר המוכח חרמי טחינו טכח
והמלמד חתמי טחינו לעד כמען כן המרים או כדועי חל
הצלמי והמטכיל הלכב יספיד לן המועט מן הכוכח והמנה
האחר מן החכמה ויקכשה לחובה וישיס הדברים דלוק
לשקול קצתם בקצתם חכמהו הנסיונות ורחב לבב לרשע
ולרגיש הדברים הנעלמים וכבר חסר החכם לבנו דע כי
המוסר ראש השכל והטקיקה בוללג החכמה ובקטע החסמי
טבת הטובה ומלבוס החכה ובקטע החיל טבת הינו
ומלבוס הטנה והמחילה טובה נהמחילה המאויב לדים
נהיוסר טוב טכת כירים והחמונה טוב טכרעס וחסר
כתלג טובה והכוב מפתח החטמים והחונן גיט לויק
ומלבוס הטנה והעכירוק מעכחור המענה והמהירור מחלטי
העיצג מדע המוסר ודע החוסר חיריט הביזין ומלמתי
הקירק ורכ השחוק סימן הטועי ומי שהרחה חר סיני כר

למשע לורחו . והסקר משע הקצור . והמכוחי . הרע חסד
והכר הדעים מעמד האמונה וחכמה הטובים מוסית
בשכל ומחיה לב נמזכר הדעך ומחיה . הרעם והמחש
הטוב והמוסר מוסין בזיוזוק המטכיל . וכלה מענה חי
שכל מכל מוסר כולו בשכל . ולא הועיל בשכל מכל יום
ואילן קנה מוסר היה מוסין משע . ושכל נוריות . ולכלי המוסר
היו כפי אדם שום אכל יבין קצם על קצם במוסר המוסר
ומודיען כי הטועה אין לו רעואק והוא מודה טאין לו תקנה
והמטכיל שח לעצמו וכרכה לעצמו . וכבוד לכיחו וזכ
ותפתיד למכיריו . ויקר למטפחיו . והוא נעשה אנכעטו ונ
ומכעשה במוסר יחטין . ותם יהיה המטכיל כט . ויהי לו
לזכר אל המען ישכעם גדולים . ויכנס עם הטרים וישבחו
במוסר . ויבאווהו זוכרין ויקפחו בו אהביו . ויראו מנעו כי
טוביו והוא חייסר חר עשע נרועה חורם . ואמר לחכם אין
למשכל מוהית כעשיו ולא לבסל נוכח במטכיל ואין חניע
לזב אדם כבעל הנסיוני המטכיל . ואין חורב טאין פני
ולחכם לב יקרה טבין . ולא לער אל שידע . והימים יחמוך
במה טלא ידע . ולא יועיל המוסר לוי שאינו מכין .
ואמר החכם כעשאל על האדם כשאל מי דעהו . על כן כר
כטרהיה כרין עם מי הדע לעזכ טכדס . ואח כרע
לדע טן כרע כמורהו . ודע כי האויל אם יהיה נמצא לא
ישאל חורן . ואם יפקד לו יפקד . ולא יהיה נכבד כל ימי
ואם יהיה בלעט יטלע הדכרים ולא יבין . ויראה הענייני
ולא יביט הטוער לן כפי מודעלם מן החטא . ונעשעל כר
והזהר מן הדבור הרע במוסר ומן השיחה לעצ חכמי .

כ כל אדם יבין
עליו רעהו

הקורה ומן השחוק כרך החכמים ושמע לחכמי הקורה
והכע לחכם וכבר הגדול ורעה בעצן לקטן ועזוב החוק
והגזוה כי רץ מזיקים לאדם וכן מן השעשן וקלטר הדע יודע
כי מלוח הנדי כים אהבך כע אדם והקעלם גוניהם ועזב
הנעירה לחוטא והמחילה למריע והסבך פעם לחל
ועל קחפט על שייט כע אדם ואל פחקור על הדכבי ורסדל
כמה שמויך ועין ישך

שער מעוה החכם לבנו

מ

החכם בני אל

אמר

הטורה על אש עיך ואל כמה לדבר קטן כי יכא
לדי גדול ואל קחלק שם קדם כעמן כחכה מלענ חוכו ואל
יקבצו בעטבך טע אשאים חולקים לענוה ואל השמחה
כעמול אויבך כי לא פרע מה יבואך ואל כרמה היכולה כע
הגבורה כי איך יודע אין יחזור הזמן עלך ואל קלע בטיע
זולתך כי איך מוטל בדכרי פין וקבל טעש כע אדם כוונה
הנטנה כע יכלך ואל קרן אהבך לחוכך כפעם אחר ישיח
האמר קמיד לעומתך הנעל כל ימי חיך ותרמה לשלם כן
חורין ונתה החכם לבנו כע דע כי יאט האוניה יאד
האלה וטעור מפורין כע דע כ האלהים יער השעלם
להגביהם והגבוהים להשעלם עלן השעל עימן כדי טים
טינטאן האלהים כע אל החיר מהקטוכה כי המע יכא
פכאוס כע הרבה מהאוהבים ואל קרן לך לעשה חס
מי טהיע לך כע אל המכור חטק כוטי אטב זולתך כי
החטק מקעה הטל וכבר הקעה מי טהיה חכם ומך
כע חטוב נשך כט ווס דהיה שיר חפט טאדק נשך מן

השער . בעת חל רשעו במע המלך כשהוא כועס ולא כעס קטן
לזהו שנתן בע שים קטן כשלעך יתעב טוב וחבר טוב
הנות חל התעב ככאן . ואל החבר לטק . בע אין שער
ע ככריחוק . ולא שעימות לבב הטוב . ונמו מן טקס ידו
מן חלום יטלטת התלום בלמונו חלבים ונמו חריכות
ההוצעה הנטעה עם קבלת ההקדשות . ונמו העשייתם
שלמה . ענין שמוכרו נראה דרך כוונת . וענין ש
שדענו נחיי סגו מלנו . וענין שים לו סמך הטק יתק
כו חל האלמים . אל פזאי דבר עש שקושן חכמי שייטר חוק .
כע ידו מרש כע אדם והזהר ומוכיהם . ואח חל מוכו
לדבר מכלי זכר הכורא טן יקעה לבככם כי הלב הקשה רחוק
מחלבים . ואל קביטו בחטאי כע אדם מועט שארם גדולים
וקטכחו חטאיוכם . ומי מי טקה ויטלטה לא יחסר טלטה .
מי טקה מרוב הקאה יצע חל היקר . ומי טקה מן העכידה
יצע אל הכבוד . ומי טקה מן הכילר יצע אל גדולה . ומי
מדור האים כפי מקמו לבבו . וכפי עיצ האים ושלטו תבינה
מחיי . וינמו כעיר הטובה טלטה . וחבר הכפיל ועב
חולג . ונמו לא טקט האים שהכיר מעלנו ועדן עמנו ולא
הקמות מי שעשע עני . ונמו מי שקוטב טוב על כעאדם
חיננו מבין ענין הזמן . ונמו לו רעם החכמה לארם פר טהק
טיהיה מוקדם בטלטה . ומאומר מטלטה . וכקי מטלטה .
וממן על טלטה . ק טלטה כמלך דעוהסכל . והעשה
והקב . והמאומלוד . החוק . והמהיד . ופויכר
המועצה . ק טלטה טיהיה נקי מהם . החחודה
והחטק . והקב . כי מי סיחמוד ידוב . ומי שחטק

תענה . ומי שיזכר לא יושל כפצו ככזבו . ויחסר כחנה
 והשלטת טיסמון שלחם חריכות אפים . והטכיקה הסבל
 וחת . הקבם כי מי סיוכל למטע ומחוכשע טלמ
 מאוכשע . המחירוד . והשיקטור . והגותה . והשבלה .
 כי פרי חמה ירוד . החרעה . ופרי העקטור העזור . ופרי הע
 הגאוב הטאה . ופרי השבלה הכטלון . וחת .
 מי שהרפה לא יעע אל הרטה . וחי . מי שיבקן ספן
 הכורא יבקן גיליו . ומי שמדקן ענין קחריכו הכורא יקן
 ענין שלמו וחחית . ומי שמבקן מה שט כיש וכין קונו
 הכורא יקן מה שיש כנו וכין בני אדם . וחת החכם
 שלטה זכרים אין מפיסן עמיהם כגידוד המוסר הטוב .
 והתרחק מהזק . וקור מהעבירוד . וחת החכם לבנו
 כפי הק כספך ומחייקן וקורקן לזם מועדן . וחת ידק
 מושיכר הסיל כמער . קבמח כישכר החכם . נאמי
 טקוא סובל חכרת החקן הוא דע ממו . והדטע חינו
 טס על לבו מה שידכר והירא הוא טקד דכריו . וחת
 ששמי מן הכיכ מטל כלטוט וממוש חשא . ואתי כאמ
 יטכחון כפי אדם כמה טאין כך דאג ותל קטמח . וחת
 מי שמירחק מן החטאים כועל מן המעומים . וחת טוב יקון
 טאין מקיכוב מוחק . ויא החכם המנהג על כל דבר טלמ
 וחת לדבר לעבונה כלי טאיל העצה . ולא הקמדה הטוכר
 כדבר העקה . וחת מי טוגה ענין עטע כגלי יטוכח לו .
 כסקר . ומי טהחא טס נטטו ככו טכחד ויא כטקחאק
 אדם מפיכר כן טובה . טאין כן אל קבמח כו וכטקחיה
 עט כפי אדם מרחכרים טלמ לטס טמים סופע להפיד

על לשם שמים וזו דין לבסיל שהיא מטובה בהפך שג
מצדע מעצמו " וזו מי שיעכו שלמה דברים כבר נשלמו
אמונתו סודו מרובה חין לסנו מעט חזון מן התורה אלה
אין העקר " וכשהוא טעם חין כשם מופת חזון מן העקר
אל העקר מן העקר חל החזון וכשהוא יסל אינו טעם יד כלה
טאין לו וזו עני דברים לט ירח כרו לשלם הנפש העוב
והכלל והדבור וזו מי שכלו עליו אחד חשג דברים לט
יולג מן הדעה " שער סכורט ושייר טמחה על גוונו
והכונן והחונן וזו סוכט מעג סאינו דאי לט וזו
סוכט עס כפי מוסר חלעזי מוסר " וזו שלמה חזון
לחונן שלם ירכ חל כפי אדם דען סוכט אורן חשג
וצריך חשג ס דען ונדוכ סוכט צריך חבל " וזו סוכט
הפס על חכוח סקל וזו לט הגעש סדכר כבודי אד
לו סוכר חשג חביאה לחוכ דע על הטוכים " וזו
שלמה חזן כודעם אלא כשלמה דכיים העש סעב
הכעס והבנר כשלמה והאזהכ כעג הערך " וזו
על חלן אחד סוכט אחד משרן ומצן בחוננו כדוכ חס
הגזיה אור החריטך סקר ואס הכד כטכע כחון סכל
אנש האונת שלם " אס חונן סוכט על כפאוס הטוח
סעלם סעען " וזו אין חיש ורעה כחריטך ורעבן הנפס
חזון שער סע חלון וזה סוכט ואין של סו הגעג וזו
סידור סו היראה ולא יופי כדע הנות וזו חל כעב
חל הכפיל כמעגן כי קלודנו חכמה ויסנך " וזו
אט יס חחום מי סאינו מוטן עליו שזר זולטי האלים
וזו חל כעסך למעג מרתיב וסאעו רחשנה קרא

קרי

י

תקרא חס ורחמים פונתך שמוע חס נכנס נמשכו כע
אדם רוח דברך וילמדו מעשיך " ואם שדך בטל
הידנה והצדק אין מניק על החסרון "

מד

שער הפרישות מן

העולם הזה ואהבת השלם הוא "

תחלה החכם מחולק השלם הזה על הכורא שאין מחנין
אורו כי אם בו . ואין מנישן אל מה שיש אצל הכורא
כי אם בהתנו . ואם אין מוכרין השלם הזה אלא לשע
ולמוטק ולבכוד ומכרש השלם לא ציע חלהם והמורש
מחננו יהיה יקר בעיני הכרשה מכנ אדם . ועשיר כשמו
ומניח כגופו כדמאק השלם מלבן . ומליש אל כרשה על
טורח וכלא שגל " ואם אין חס שיטתח לזוכרות
ולא שיחב על מישטו אלא לאו ל שיטתח כשכל וכוח
טקדס ממעשהו הטוב . מעט טהור כמות . שאין שלם
אורו מוטע מה סכר קדס ואיננו טפט על חלבו "
ואם כקט מה טאה עיך לו ס כשיכר מה טאיך עיך
לו " כי כשיכר מה טאיך עיך לו הטעק מה טאה עיך
לו " ואם מי טאהכ החיים יהיה טפל . ואם זער עכס
טובה טורה . ועם כל צה זכור הקיוד לאלהים שיעבירנו
כי כזה החייד הטובה נתפל מן החט " ונתנו מי טאינו
רועה כטייד הכורא נפטו דואר על השלם . ומי טאינו
רואה שיש לכורא עליו טובה אלא כמזון נסוק הוא כע
ומי טאינו מה שיש לולבו קתוך דאקרו ואינו כועלה
לכעסו אהוב . ואם מי מייקרון הדס על העשיר כאיך
רואה אדם טאהרה הכורא להכרוט פא אך להשייר

ועזוב מה

וחם חין חדם חומק על השלם עד סקדכך כנפטו חרבע
קט שאי כו חניע לה שגיר . או דמה סאין לה סוף . נגידה
שלא יפכה נומנה . ומאנויים סאין להם ספליך . ומה נה
שיקרה שטו סעבו יקטן השלם כעבו . ואם חן זה
היקר ככט חדם יאמי מי שאיננו חניע על השלם ביד מי
טיהיה . ואמר ממה שייטויכ סתים ודחק החסל סדע
החדם פרך השלם אכל שמו וערכו אכל השלם . סככי
כאם מי שיכל אורו יככדנו . ומי שיככדנו יקל סות
מפכ שא חריכ שארניס . נסוף גדולנו ששאר ועכ ט
סלונק מדוה ומחם כו כפרי באיין חם למ ייפסד כחד
הפעשם כחטר יכטל יכול ומה עד סחום ספככוהו
חמיות ופעו החויכס ככל מוח סוכה טס ד יכל חקתכ
יעכטוהו קטס . ומי סיודע השלם בידיעה הזאק לא יאמ
לא יטות סאוכו ולא ידא לענו סאוכ אמר החכם השלם
וכו כו יעכס נאם טיהיה כו מטאן הוא חום . ואם חן זהו
כדיכ אמר מי שאקנדכ כשלאו לקנכ אחחירו . ואמר
חטוכ לענמן סאילו פתיה לעלם . ולא סתיק סאלו יחור
למחי . ואם אין כחדות חטוכ סתים . ייעה ללם שלם
ושפטר ללם זולת . ואם הדולה עם השפטר וכככוד
עם היראה ונשטר עם הסקקת . ואם החכם לכירח
יהיה החות נקל כשכטס כו מרבן כיראע . ואם נטאכ
השש האמר והסך ונככה היראור הכחמיות . ואם מוח פלסן
פיו כטכע . ואם החור טני מיתוכ . מיעה כפוטכ .
ומתק ספטיכ . ומי סחתיכ מייך לטן פטיה מירבן הטכע
א חיים לו . ואם מי סאוכ כפסו ימיקנה . ואם הקטיכס

חקור האל המשיטונקניטם קמשו וחקרם . ואז טוב
 באבטוב ששך לזשוי ה'סור מטרטטה טאעי הנעמד
 העלמור ואז יומיך האשם סכעלם סקטק העולם
 כעמא סהדעיתל פים עלעם סל חסר טוקה מוקס רוסף
 עמחו . . ואז דומה האדם סכקטק העולם . לבלב רעב
 ומ'טא עסם ולעם אונו ער טי'טא הדס מ'טו נהוא מוקן הדס
 וח'טם סהוא מן העלם נהוא מדמו . . נכן האדם סער טהו
 מתעסק סעלמו סכלני שבדכ האלהים הוח חוטכ כי הוא
 קוט. והוא מט'סיד . מטע טהוא נעעב על מ'ששו . ואז
 מ'טל דאג על מה טלל טל לטדו נחה נפ'טו נוך טכט
 נארכט ימין . . וזמ קלע וקחוי היוכל אהכר העלם . ואז
 מי סהדחכל על העלם דקק'ק על אלעו . . נאדם אחד
 חמו לרמם עיט חמ'ט לן אל קהי טנה כמ'ט טצ'טן מן ה'
 העלם נאז קר'טע על'טע טלל הדע חלפך מ'טכו ודיה טמח
 כמ'ט טהק'טו . וזואג על טר טהחמד וטמד חמ'ט טחמד
 המור וזמ טיס החמ'ט מדקך קיע'ט אל הטחמה כחמ'ט
 נ'טאז אי זה הוא החמ'ט כסחורכו המוכר הכלה וקונה
 הק'טם . . ואז העוטי העלם מי טאיט נוקן לעס אדם מה
 טח'טו לן או יוסף או יוסף און ציע . . ואז ט סמ'טקם ל'ט
 עבירה יסיה רחוק מקקות . נקדוכ אל הע'טו . ואז מי
 טעס שבדכ האלהים חסמח כוחהו הרינח ח'ט ק'ט .
 ואז הפ'ט'ט מן העלם סט'ט ללב ומ'טמך הדען וחוכי
 העלם טנדק הטב ני'טע טען . ומי טידע החל'טם ל'ט ד'ט
 לחסנון נלן יט'טום ל'ט מן הע'טן נלן מן כ'ט אדם ואז מי טעס
 דאצ'ט אחרי חכורא יעביד חמוט ד'טע העולם הזה ומעלם

הכא . ואת לבל לבב דבר שמיטו ודו והמורה בעולם משער
השער ומלכה הכא . ושאלה חכם איך שערך ואת זמן
יהיה ענין מי טהור אלה כשמידע ועווע כבדאורי ופצע
כמחוננו . ואת לחם של קנה חן של אלה לו קנה
ימים שמיטאנו כהם . ואת שערך הודו נקן לאחד מעשר
העומדים עליו כדב ואת לו כסדריה אורי מעשר סדר
תפחו לו . והיה כדב דיעה כי איך אלה . ואת
גוף שיתכל קצת איך קצת וישוכ כדחם חוד ויש
והיה לעלך שבע עבד קץ וצוהו שיטמח לעבד כע
שיעז להכיר כפי אדם כסומים . ואת אורי זכרם
הדין ואת שחכם אחד מוכר קקע כעמס אף זכרים
אם לולמה לו קקע איך חותם הורה לעבד אלה להם
איך חשיטתו כולו חתמן לעבד ונתחם הכורה חתמן לעבד
וכן החתמן סגור לעדקה . איך לחם חוד של מר בעד
טהור כחוד כביאורי אורי היטב כדיר . מי טהור
שלי לעבדו . ואת שערך אחד ואת אדם אחד לו
דוא . אם לו חם חודך על השלם הזה ככר הטהור
האלהים מיט . ואם לעבדך על השלם הבא האלהים זכיר
לך חנה . ואת כחם יבתן הכלכלת השלם יחשיט
אדם טעבט קקע חוד נחם שחכם חלה ושאלו אורי
איך שערך ואת ומה יהיה ענין מי טהור לעבד כדיר
חוקה מכל צדקה ויכד אלכור כעבד טהור מאין
עור . ויכוא לעבד חתמן שחקדים להקדוה פו חלפי
טעבט . ואת שערך אלו הצנוק שה יהיה שטיט .
אגרו לו אחר שנה מה יהיה אורי לי שקנה חרב

בלשון הכי כלי קל הצרוב ונשל כלאוי השלים קקטן ביוקו
 בעולם הגדול חסדיו ומסדיו נחמד שנאמר בלשון ית' חסד
 כתר עליו כקרב דומי בן אדם שיש כשר טובים לעשות והוא
 על החל יהכך ואל יכתיב רוב המצד לחטוא וללכת אל לבן
 דתורה יום טלא כח שחסי יהיה משיח יכואט הכוונה על דת
 ואל תתנה על קבוץ המעט כי כמה כעמדים מרובין מעטן לבי
 שזוכיין והאנוש והמעט חודם על שמו רבו כחודר זולו
 והמעט מ' שמונה בדכחיס האלה ולא יעשה כהם וחלור
 ט' ~~הוא~~ יין על טעם מדינה חרבה חכן טהיה כדוב עליו
 ככר יור' בן אדם חילו הייר מעיין בלעט מה טעמו ^{המשיח}
 הייר בלוי ~~מה~~ שדקויה וממעט מוחוין והייר מן כר לחור
 חחרוציקין ~~הוא~~ ונתטלוקין כי חריין לרדחט
 יום שרמשה ~~הוא~~ וימקרון בע כוכב יחשיך וישיך קרוב
 ויטרו מעלך ~~הוא~~ ולא הטוב שיש לבירן וט' חסדיו שיש
 לעשור במעשיך ~~הוא~~ דם רעב מהשלים כדאור כלה ויטעמו
 כמה הוא חולף ומחוט כמה שדוכים כקבן לעשך העונות על
 ולבע ביקן הממונות וכחם קמור ד' צ' שונותין חלקיך ופ'
 והלח והטח ממוקן לכע כסך " נחמ' חודם חור לחכס
 חכס כמה ריטך גדול אמר לו חס הייר יודע מהו הריט הדי
 קודר חודך החמלה על נעטך מהחמלה על החכס ונחמ'
 שחכס היה במדינה והיו קטלה צנה גדולה ומה מרצה
 דכרין ולא היה מרגיש בערה יומנו לו הלו קעטע לצנה שכל
 חרם כו מן הצע חמר לבס לא חמרו לו ולמה חס בייחוד
 נוחו בחלום לא הייר מרעט לו כדקין על ק' לא חס
 חשעש על זכ שחט כמה כי חמר חכס אל הטבל האמרי

אלה כבודם כבודם ויהי הנהגתם תעס פשוט עמו יונה ליה טוב
 ויכבודו חסן ויחזק על תעורר ולבן ומעממו ותה על
 טעם יע לב לך חוץ ממנו מי טענת מלכה ויהי הנהגת
 יתן מומים מלבב אדם על מה שלא יידקו ולא יושלו ויער
 כיען - ויהי אדם להכירו תע חובב חזק אהר לו ולנה דקדב ויהי
 אהינד ממשא אהרם ולא יקרא ולא מערכים וערכים על ימי חס
 ויהי חל קצת כחיד על מה כי הוא יעש כחין ויהי כיען
 דעה וכדורים - ותה דייך מן הנהגת טיובל לשחזק ולטוב

219

שיעור החנף

תה החכם מי שאקדמו כזה סוף כי ילוחו עדי הכחינה ותה
 מי שאקדמו כזה שאינה טעמו יונה להכריח הטעם והחכמה
 יבדילנו כמי טעמו אז כל השיעור אז גמי השיעור ועל אהר
 הגדול ותה חכמים מוס שוכריו ככע אדם מה טעמו מוס
 מעטלו - ויהי חכמים ככאדם על מה שהיה יושב בלוחו ויעקב

שיעור חברת יע הדבב

תה החכם מי
 לכב יהיה טעמו יע ועיקרו בנהג - ותה החכם החכמי יע
 הרע שהיה טעמו סוף הנה ונהג חוקר כל מומי חכירו ועולם
 זכרין

שיעור הלשון הרע והרכילות

אמר החכם טעמו רבי כזה חזק אדם חן טעמו אדם ליה
 חזרית על חזק כזה טעמו חרם לספר כמותי אדם - כיה
 חרעם חמוס אינו חרעט חלם כיה שיש מה סוף כל חרעט חרעט
 אדם להכירו תע חרעט לרוחק על מה שירכבים כשיחם כיה

חרעט חרעט
 חרעט חרעט

האורח עם הסונף . והגלה סוד . וישן עוד עם דברים .
שטוב דבר כשרים . שמוע וחוכה להביט ויום חוכמה .
הוא שכל יסווא סכלונו

אמר

שיעור האורה

קריאה בעשן

החכם שי של

עזר אורה ושי שהקאה כה ששילג . וואו מי עסמך
על ענתו קועב . ווי סכומה כסכלו ככסל . ווי ס
שהקאה על כפי ארס טפל וואו יאט הליה עמי שעב
כעשן בטקן והדס הייך יקאה . וואו הוהקק כעשן
יואה כדסה טהוא גדול מאכ כקלמ דערן וואהה שמתן
והוא הנקבה קוה . וטאל החכם ליה הצוק . וואו שטמ
שחין כעלה להטחה

שיעור האורה

אמר

החכם האור

א שנים . וואו שי טכפי ארס טויס דמך אכלו יין
לצטותו רפואה . וואו אלסכפ חדס . וואו חי זדי יסווא לקל
חאר ווי טנמס כמקום שחי וואו לי לכס . והנכנס
כמקום ווארו לו שכ כמ וואו חוה למ חספ כחס כמ
והואריך למר דבר טחי שחלפן אונת עליו

שיעור ההפכפות

אמר החכם

כאהבי חשוכ אור כסווא . ואל דכטה לשלם בו .

שיעור כפירת האורח

אמר החכם שי
קולק חולק ככד לחוכמן כחיו
והוא חיו חולק לך מה שדחו לך טוב שדעכמ

שיעור הנבירות

אמר החכם

החכיריך
בשמים ויטב חלב רחוקים יהיה שואם עשיריך
דחה דכבוד במישע האונקד אלו
חוקים וסאכילת עם השונן קבסם
כרב על ש טבעי הכבודת קום ינאטו ביה יוטב שגו אדם
ככד היה חיה חוקו לו ועה החכם חק ככד אל קטב עם חכמה
כי חקרי כספר הרמאות טיטיכך הככד קדח וכתשך
ואו אי טחככיר כפשו עלך ומערימך כשאלתו שש
לו חושך ויעיף לו שרית ואלו טאמר ידע הככדי הוא כל
חינוכו ככד " ואם אל קטב עם הככדי כי יטיב לוהי

ס' הירוק
ק"ח
חלף על אי טעורין
כעיקרן יקום כפ
אדם לכבודו

שער העקשות
אמר החכם שהתעקט
עק נסרד מתן וטען אל קטש
עם הכפסן כי קבעסיה וקטש
טכ חנשים שחולקין לנבון

שער הנצחון
אמר קחכד הנובה סתן
פצוח ואלו החכם אכנו
חנה חלוקה לנעם אדם רע חגאלו סתן לו לא קנחטו עד
טבדיה רע לו חמנו

שער מי שהוא ראוי לקלון
אמר החכם
אלו אדם אל יאטינו כחיס עטנס הכא לסעודה
טאעו קלוא לה והמנוה ככיר אדם כפסנו והחקט ככוד
חטונו והשואל שאלה נוכילי והככס כד כר כנ אדם
חכל טיכנסו אונן כס והמנובל כעלך והיוסכ כמקום ט

שחינו לנו ינהמטור דכרוז לתי שחינו חלוצים

שער הלחנות

התכס השעור מעבירה

אמר

חורף יאמר מי שהתלוצץ יהיה נקל זמי שמיכה

בדבר יהיה ידוע בו

שער המהירות

אמר התכס מי שדרכו המהירות איכנו בנח מן המכשול

ואם האקן שאחריהו הטוב טוב מן המהירות

שאחריהו חסדון " אמר שמך יאמר פני העשיר והחורף

מוותר הקאונק והמקן בעל שני והחפירות מכילת אל

החומה " וטאל אדם גרול לא כמה הגער אל כל הכס

הזה (אמר מן הכתובים אמר כדכי אי"י והנאמנות והמנע

מן עתה וטאל שאל על מה שאין עריך ל ואל התכס

הטל אל החוסר טרקה וראש השכל שפלי ותייש

טהרבה כדבר גורע בו

בטש בטבר בטון לחיט טכט בטבר ככנ למכש אט יעקב

ק טלמה יל הטלמר אל הטכס פמניס אל חבחר המהירות

וחבחר הפכנס בעלוק טוק נשכנס למכמר טכר ככר

מטה דיסקאן הטס יזנהו להגות בו יומס לילה הוא וזרע

זרע זרע וקייט טלנו ועלנו קרא דכעוב לא יחוט סמי הק

הזה חפיד והגיק בו יומס וללה למען השמור לעני

תכל הכלו בו כי אז קללה יא דוכן

אלה הטכל " חוק יאמן

Handwritten signature in cursive script

Handwritten text in cursive script

conceditur ad rem on...

Handwritten signature in cursive script